

20241219-MvS-Kosmische-BE-raad-slagings-Havelte-10-mrt-2025

19 dec 2024

20241219-MvS-1-4-Kosmische-BE-raad-slagings-Havelte

Van harte welkom deze dag met elkaar. Er komen zo nog wat mensen binnen, er zijn ook een paar ziek. Dat heb je in deze wereld altijd, dat er mensen ineens ziek zijn. Bijzonder verschijnsel.

Van harte welkom deze dag hier. Ik vind het bijzonder dat je er vandaag bent. Je maakt er hopelijk een hele mooie en zingevende dag van met elkaar. Ik wil u gelijk oproepen om dat niet van mij afhankelijk te laten zijn, maar juist mezelf in te brengen en te laten zien, hoe dan ook, en ik heb geen verwachting, dus er hoeft niet een vorm aan te kleven, maar om jezelf te laten zien, in ieder geval dat je jezelf van het slot afhaalt, mocht dat zo zijn, of een bepaalde gereserveerdheid, dat kan ook allemaal wel aan de kant. Ik ben heel blij dat we hier vandaag mogen zijn. Deze ruimte zou eigenlijk deze dag niet beschikbaar zijn, maar de beheerders en de eigenaar van deze locatie gunden ons die extra dag nog. Daarom kon ik hem toen nog boeken. Normaal gesproken zou vandaag al gelijk een hele schoonmaakactie zijn, wat een maand lang het hele complex verhuurd is. Maar, wil ik toch even met jullie delen, die mensen die zeiden nee, wij vinden het gewoon zo fijn dat die mensen altijd, die jij kent en die mensen die elkaar kennen, wat die hier zijn, dat het zo extra levert hier, een blijdschap op het terrein, dat we vaak toch wel minder tegenkomen met de andere groep. En dat vond ik niet als een verschil of zodat het beter is dat was een ervaring van iets wat er gevoeld wordt tussen zijn dat is goed maar we kunnen dus vandaag tot vier uur max hier zijn dus heb ik ook in aankondiging gezet tot vier uur max maar wel heel dankbaar dat het vandaag kan dat het ook kan dat jij hebt een beraadslaging doornemen van beraad in beraad zijn met elkaar in beraad zijn met elkaar. In beraad zijn met elkaar, misschien via woorden, of via bewustzijn, via weten, via voelen.

Een beraadslaging die ontzettend belangrijk is, juist nu in deze tijd. Waarin we allemaal zien, en ik weet helemaal natuurlijk niet wat jij ziet en waar jij mee verbonden bent, welke informatie jij van binnenuit ziet, leest of weet, vanuit binnenuit aanspreekt, er al is wat je voelt, maar ook wat je buiten jezelf ziet in de wereld.

Welke berichten er naar je toe komen, wat er op je beeldscherm wordt getoond, welke podcast je wel of niet ziet, ik weet niet welke jij niet ziet. Maar er gebeurt een hoop. Daar moeten we met ons bewustzijn echt bij aan tafel dragen.

Dus ook met elkaar. voor elkaar. Dus ook met elkaar. De tijd dat we zaken naar de toekomst kunnen verplaatsen, dat is toen 2012 voorbij was, dacht ik, hé, die is weg. Niet vanwege iets gek, maar omdat er zoveel omheen hing. Ik kwam in de jaren 2008 tot aan 2012, kwam ik bij mensen die met elkaar allerlei ufo-contactgroepen en meditatiegroepen zijn.

En dat vond ik heel mooi, om bij te zijn en te voelen hoe dat gaat. Er kwamen ook

wel hele mooie dingen uit, dus het was heel waardevol. Maar ik merkte wel dat het jaar 2012 echt als een ankerpunt werd gebruikt. Eigenlijk bijna door iedereen.

Dus dat was het moment waarop er dingen zouden gebeuren. En ik vroeg dan, wat veroorzaakt dat? Je bent toch bezig met de toekomst. Het is net alsof je het over de toekomst hebt. En op de een of andere manier, als we iets uitstellen, en dat is precies waar ik het met elkaar over wil hebben.

Kijk ook naar jezelf. Een uitstel is misschien niet het juiste woord, maar het kan wel zijn dat er een bepaalde route is. Op een gegeven moment kom je tot het punt dat een uitstel, het naar voren schuiven, het naar voren brengen, of het ook denken van het gaat volgende week gebeuren of volgend jaar.

Op een gegeven moment is dat voorbij. Dan is er geen uitstelmogelijkheid meer. Dan kom je tot een heel groot inzicht in jezelf en dan voel je het en dan weet je het. Dus midden in een tijd waarin alles wat de wereld ziet, maar ook wat ik zie, dat het plafond daarop compleet eraf is. Dus dan zie je dat we werkelijk een onderdeel zijn van een veel grotere interkosmische realiteit.

En dan is het niet meer dat je het vanuit andere mensen hoort of ziet, of dat je het leest en voelt via allerlei kanalen, maar dan gaat er gewoon iets in jezelf open en dat is zoiets eigens dat je het kunt zien, dat je het kunt, je voelt het, je weet het, je is nog eens wakker en je voelt er is geen plafond meer, het is open.

Er is zoveel meer, ik ben een onderdeel hier in een hele grote kosmische realiteit. En de aarde die schuurt en wringt zich als het ware, zit enerzijds vast of wringt zich ergens doorheen, maar er is geen houden meer aan, het moet gewoon open. En dan is de keus, ben ik daar een onderdeel van, ben ik dat? Ga ik daar echt helemaal voor? Ben ik helemaal in lijn met de echte, grotere werkelijkheid, dus vanuit mezelf, ben ik vanuit die grotere werkelijkheid in en uit mezelf aanwezig? Denk ik? Voel ik? Beschouw ik? Communiceer ik? Wandel ik? Allemaal vanuit dat grote, echte, de echte werkelijkheid, vanuit die grotere realiteit. Het zijn allemaal fundamentele vragen die wij heel goed moeten beseffen dat dat ankers zijn. Dat zijn ankers. Dus dat wat jij doormaakt, waar jij nu bent, waar je doorheen bent gegaan en waar je nu op reis bent, Het is jouw tocht. En degene die diep geankerd zit in zichzelf en ook in verbinding is met de oorsprong van zichzelf, dus het eigen voelen, en ook in verbinding is met dat alle mensen, niemand uitgezonderd, een oorspronkelijk eigen ik-wezen is, heeft, is, de mensen die het allemaal beseffen, dat zijn ankers, omdat er nog heel wat geprobeerd wordt om er nieuwe plafonds op te gaan leggen. Dus dat plafond wat weg is juist, waar je dus ziet hoe het in elkaar zit, dat er weer nieuwe plafonds geprobeerd zullen geïnstalleerd worden.

[07:50]

En jouw anker is jouw hele heldere weten, je eigen keus, je eigen commitment aan jezelf, het commitment aan het leven, dus nog een keer niemand uitgezonden, het commitment aan bezoekers uit andere werkelijkheden die heel graag met de mensheid weer in contact willen komen, juist omdat het allemaal een grote interkosmische community is, gebaseerd op bepaalde afspraken en ook heel veel

die afsprakenloos zijn. Ja het anker van jezelf dat is heel erg belangrijk want dat is dat is een verbinding met dat plafond onze bewustzijn en dat is waar ik met welke met jou samen al vele jaren doorheen reis als medemens het is niet als spreken of zo ik ben gewoon martijn dat ik daarin mee reis om het kanaal van vrijheid te zijn of misschien weer helemaal te worden eerst, dat je het helemaal herkent op alle manieren, dat kanaal van vrijheid te zijn, en dat we met elkaar ook dat kanaal zo ver open hebben en houden, dat kan dus niets meer doorheen gaan dan alleen maar ruimte en schoonheid, dus geen mindprojecties, geen attacks, geen verschillen, al dat soort dingen, dat we die kanalen vrij hebben en houden met elkaar, om dat plafond wat op de wereld weer geprobeerd zal worden door andere intelligenties om het er weer op te krijgen, dus weer perceptieverschuiving, nieuwe betekenissen, het hele ufo-file opnieuw uitgelegd met de nodige bewijzen erbij, framing, het acteren van de realiteit, acting en framing, dat we dat met z'n allen, ook al zal het gebeuren op een bepaalde poging, dat wij plafondloos laten zijn. Want er is iets met jouw bewustzijn, jouw bewustzijn wie jij werkelijk bent, daar is iets mee waar niets anders tegenop kan.

Juist!

Er wordt gebeld. En wat ik ermee bedoel, dat het er niet tegenop kan, niets anders, is dat bewustzijn is primair. Jouw bewustzijn is primair.

Jouw bewustzijn, jouw manier van hoe je kijkt, hoe de dag een betekenis heeft, wat je fijn vindt om te doen, ook dingen die je moeilijk vindt of helemaal niet leuk vindt. Hoe je er ook, in wat voor veld je ook in jezelf verkeert, jouw bewustzijn is primair.

Dat betekent dat als we ons daar goed bewust van zijn, dat dat bewustzijn dat je bent primair is, dat is even in getallen leidend nummer 1, dat dat instructie is, de kracht is die in het veld wordt geopenbaard. Dus degene die die waarheid in zichzelf voelt, wat het leven echt is, en daar ook voor blijft staan en dat ook zo blijft voelen, terwijl er ook misschien wel 8 miljard mensen inmiddels in iets totaal anders zijn gaan geloven, omdat er een plafond is geïnstalleerd. Dan is dat kanaal binnenin wie jij bent, is dus de doorgang om de grotere kosmische realiteit ook volledig in verbinding te houden met deze wereld.

En daar kunnen we in de beraadslaging ook met elkaar doorheen fietsen. Er zijn hele grote boodschappen en het is een indringende tijd.

En ik heb dat wel vaker ook op mijn manier gezegd. En soms wordt daar heel op gereageerd, alsof dat niet gezegd mag worden, of dat dat iets betekent wat de ander hoort.

Ik zeg altijd alles zonder druk. En dat betekent dat ik daarmee ook dingen kan uitspreken die misschien best wel drukkend kunnen zijn, maar ik spreek ze wel uit. Het is een tijd waarin er zo ontzettend veel gebeurt dat het ook kloppend is en ook begrijpelijk vanuit de binnenkant. Ik heb daar ook maar begrip voor, want in een wereld waarin zoveel regels met bewustzijn en via bewustzijn in zijn gebracht, waarin er eigenlijk zo ontzettend een vorm is waarin we als beschaving in al die verschillende modellen dan in bewegen.

Dat zijn allemaal afspraken die eigenlijk op niets gebaseerd zijn, maar die er wel zijn. Dat als we daar dus uitkomen, het is volkomen begrijpelijk, voelend begrijpelijk, dat dat ook schokeffecten zal geven.

[12:09]

Dus bevrijding van bewustzijn, als vrijheid terugkeert, dan is dat gewoon een schokgolf om te ervaren en dat is iets wat we in deze wereld hier ook zullen zien dat dat schokgolven gaat geven en die schokgolven dat zijn de bevrijdingsvelden die moeten ook kunnen ontwaren die moeten ook ergens heen dus die gaan rimpelen en aangezien dit een geprogrammeerd georchestreerd stuk werkelijkheid is waarin ook macht systeem inzitten zullen ook die macht velden ook in beweging gaan komen dat zie je ook heel duidelijk in de wereld gebeuren, dus een hele spannende tijd jij bent vredesdrager het vredesveld en dat zijn natuurlijk maar woorden maar kijk er maar heel goed naar wat het nou echt voor jezelf is, kun je werkelijk in vrede met een ander verkeer, ja dan is het echt noodzakelijk dat je ziet dat grote bevrijding die hier plaatsvindt in deze realiteit, waardoor de oorsprong weer terugkeert en waarop onze oorspronkelijke werkelijkheid daarop kunnen gaan ontvangen, mogen moeilijke dingen ook benoemd worden. Mogen grote kosmische dingen benoemd worden, mogen grote oorspronkelijke zaken benoemd worden, ook als daar een beetje frictie in zit. Want we moeten juist daar zijn waar de frictie zit. We moeten juist daar zijn waar we niet over mogen spreken. Dus ook in jezelf, we moeten ook daar zijn waarin we een weerstand voelen of juist niet meer willen zijn. Kijk, dat is precies waar een beraadslaging op kosmisch niveau over gaat.

[13:43]

Als we het hebben over de vrede, dan hebben we geen beraadslaging nodig, want dan zijn we thuis.

Als je in volledige vrijheid en in coherentie leeft met jezelf en met de natuur en met andere mensen, Er zijn geen behoeften meer van dat die wel en die niet. Of dat wel en dat niet. Dat onderwerp krijgt alle aandacht en dat niet. Als je in vrede verkeert, dan hoef je ook geen beraadslaging te hebben.

Vrede wordt geleefd.

Vrede wordt niet gesproken.

Je spreekt in het vredesveld, maar je hoeft niet over vrede te praten. Vrede is. Dat is een open, een stromende beweging. En dus beraadslagingen, niet hier in deze ruimte, maar overal in de kosmos, hier op de aarde en daarbuiten.

Die gaan echt over frictiepunten.

En voornamelijk gaat het er ook om, hoe breng je bewustzijn bij elkaar?

Voor ons, hoe komen wij bij elkaar, tot elkaar, zonder jezelf kwijt te raken, en een gemeenschappelijke visie van binnenuit te verklaren. Hier sta ik voor, dit is wie ik ben ik voel ook dat ik dat pad ingaan en ik ben en ik kan daar ook wel iets over zeggen wat ik daarbij voel dat ik bereid ben om die boodschap vanuit mijzelf ik ben over de hele wereld en voorbij de ronde van deze wereld te brengen dus ik ga reizen met mijn bewustzijn dan ga ik reizen met mijn lichaam ik ben niet gebonden

aan één plek. Dat zijn hele belangrijke kosmische boodschappen.

En daar heb ik met elkaar over. En dat is mooi.

Er is veel gebeurd ook in jouw leven, mag ik dat zeggen?

Ik ga niet over jouw leven, maar in mijn leven gebeurt ook veel. Ik ben een medepassant, dus het kan iets anders zijn dan dat er bij jou ook veel gebeurd is. En misschien ook wel gebeurt. Soms zie je dat heel duidelijk in je werkgevendheid. Soms zie je heel duidelijk wat er allemaal gebeurt. Soms zie je dat heel duidelijk in je werkelijkheid. Soms zie je heel duidelijk wat er allemaal gebeurt. Kun je het aanwijzen, die gebeurtenissen. Maar het kan ook zijn dat het nu niet zichtbaar is, maar dat je er wel veel in jezelf gebeurt.

Dus ja, waar het precies zit dat is natuurlijk helemaal aan jou.

Nou, nog een keertje van harte welkom.

In de aankomst staat dat we het er met elkaar over kunnen hebben.

Waar ik heel erg in geïnteresseerd ben, maar dat is gewoon vanuit wie ik ben.

Het kan best zijn dat dat voor andere mensen helemaal voor jou niet zo op deze manier vertaald moet worden, maar ik heb daar vanochtend over doorgevoeld. Waar ik in geïnteresseerd ben, dat is een interesseveld vanuit verbinding, is van waar ben jij op dit moment in deze realiteit bewust van? Want dat is wat we komen doen, we zijn zieners, we zijn kosmische zieners, we komen uit verschillende achtergronden weg, het is een bijeenkomst.

Maar wat zie jij van bewust zijn geworden? Voor de helderheid, dan bedoel ik niet op dat je dan twintig jaar lang je hele leven even gaat uitleggen, want dat doe ik ook niet, en dat is mijn goed ook.

Maar waar ben jij je bewust van?

Wat zie jij, wat voel je, wat merk je? Wat gebeurt er? Op welke punten zijn we aangekomen? Waar ben jij je bewust van? Wat heeft meer aandacht nodig?

Wat kan in de diepte beter bekeken worden en in de lengte nog naar voren gehaald worden? Kostbaarheid. Kostbaarheid, zaken die heel kostbaar zijn, waarvan jij misschien ook ziet van ja, dat is wel wat er gebeurt, maar dat heeft veel meer aandacht nodig.

Dat moet gewoon op een gegeven moment besproken worden of even aangeraakt worden noemen het even en het kan best heel kort, het zou kunnen, dus daar zijn deze bijeenkomsten ook op gebaseerd zodat onze innerlijke wijsheid bij elkaar komt, dat is ook de kracht wat deze moment nodig heeft is dat het water bewustzijn dus de water water raad dat is een oorsprong die als groot raad, geeft geen raad aan een ander, maar het is een verbindingskracht die op Gaia van oorsprong aanwezig was.

[18:20]

Daar is veel aan veranderd en daar was geen regering bij of iets dergelijks. Dit was iets heel normaal overigens, iets heel normaal. Hoe we met elkaar zorgden voor ons leven. We zaten gisteren eventjes naar iets te kijken op de televisie en toen zei ik tegen Wendy van kijk, die mensen hebben constant controle nodig. O ja, ik weet het wel. Ik heb er misschien een klein minuutje naar gekeken en dat was meer dan een voldoende minuut. Het ging over, misschien heb jij het ook gezien, maar het ging over een heel groot hotel dat steeds nieuwe ketens opent. En de man, die directeur of die CEO, die had een mooie snor, mooi pak en hij zag er goed uit, goed verzorgd. En hij sprak over van ja, om onze klanten tevreden te houden, moeten we steeds weer nieuwe dingen, steeds weer nieuwe barren openen.

En zorgen dat de kwaliteit heel hoog blijft, om steeds onze mensen weer opnieuw uit te nodigen bij ons te zijn en ook te blijven. Of als ze even weg zijn, weer terug te komen. en toen kreeg eventjes een kort moment even een inzicht van die hele infrastructuur van die grote organisatie dus die deed dit die deed dat degenen die de slaapkamer van het hotel schoonmaakt hele mooie kleding, geen werkkleding hoor hele mooie jurken en een mooie pakken met mooie kleuren erin dat is zoals het hoort je bent niet een werker of een werkster die zo'n pak aan hoeft. Wees lekker levend, je mag alles doen in prachtige kleren.

Toen zei ik tegen wendy, kijk, alle mensen hebben constant aansturing nodig. Zo lijkt het, hè? Het is niet of het echt zo is, maar dat is wat je te zien krijgt. Dus er is iemand, een manager, die gaat over al die mensen die de kamers schoonmaken, er is iemand die doet dit, er is iemand die doet dat, en daarbovenaan staat die man, en die man die daarbovenaan staat, die geeft als het ware steeds check-ups check-ups check-ups en opdrachten dat iedereen alert blijft bewust blijft van dat het goed moet gebeuren, jaaa, maar de feiten zijn dat dat, dat niet hoeft en dat misschien is dat dan een beetje utopisch voor deze wereld maar het is gewoon de waarheid als iedereen op zijn eigen plek gaat staan waar hij of zij gelukkig is waar je voelt dat je jezelf kwijt kunt waar je voelt dat je tot je recht komt. En dat hoeft helemaal niet een jaar te duren dat je dat werk doet, dat kan twee maanden, bij wijze van spreken, al voorbij zijn, dat je voelt, nou, het is klaar. Ik heb het gezien en ik moet mezelf weer op een andere manier uitvinden.

Maar wat je dus ziet is dat er een constante herhaling nodig is, om de mensen goed te kunnen laten functioneren. Constant weer.

En dit kun je met je hoofd heel makkelijk snappen. Maar we moeten het plafond er even af, we moeten gewoon eens kijken van wat voor een absurditeit dat is, dat wij als wezens van de aarde hier, die van oorsprong binnen in die grote raad, de wereld samenleven, iedereen leeft zijn eigen kwaliteit, je hoeft niet bijgespijkerd te worden door een ander, je hoeft niet door een ander gezegd te krijgen van, heb jij nog dat of dat gedaan? Want de ander heeft a volledig weten dat je doet en ook het moment waarin je doet precies het kloppen moment is dat gebeurt als je dan zo praten over zo'n systeem, zo'n driehoek van waar het zo de top in zit ik denk dat als we goed zien wie we zijn en schouders in de eronder onder het hart omhoog en het beste uit jezelf halen en ook gewoon doen waar je echt gelukkig van wordt. Ik sta hier omdat ik hier, één van de dingen is waar ik me ontzettend goed bij voel in deze wereld hier, als een deeltje van wie ik ben, om het uit te voeren, op het

moment dat ik merk dat ik dat niet meer prettig vindt, dan stop ik er ook mee.

En dat is wat we goed moeten beseffen, er is een herstel gaande, we van hoog verantwoordelijke wezens, naast zichzelf toe, om ruimte te maken aan de echt essentie van zichzelf, dat is een enorm terugkomst, dus een terugkomst van de waterraad, en is een nederlands woord, maar het is ook echt zoals het wordt gezien, waterraad de wezens die mensen wezens, maar andere wezen en andere werelden doen dat ze binnen ook, samen zorgdragen voor de plekken, de locaties, de verblijfsfrequenties, samen zorgdragen, dat alles met elkaar communiceert, dat alles open is, vrijheid.

En dat is de tijd waarin we zitten.

We zitten hier in de tijd dat er een enorme verstoring, die er is uitgedeeld aan de oorspronkelijke wereld, dat die enorme verstoring hele grote gaten laat zien, maar in jezelf kunt voelen.

En dat is geen toevalsmoment dat je dat nu allemaal ervaart in dit bestaan, want juist dit bestaan is het moment waarin een matrix helemaal niet meer goed functioneert. Als je het ziet, dan functioneert hij niet.

[23:46]

Hij zal de macht proberen te grijpen om je te laten zien nog steeds de basis te zijn, maar het is niet zo. En daarin, in die momenten, we noemen dat hier, we worden ons bewust van onze oorsprong, de gevoelens voor de natuur, wat het doet, dat is de terugkeer van de mens. En dat kun je relateren dus aan deze wereld, die terugkeer van de mens op deze aarde. Maar als ik op deze aarde weghaal is het gewoon de terugkeer van de mens. De glansrijkheid van wie je bent. En dat is een hele ontroerende gebeurtenis. Want er zit een hele episode van alle gebeurtenissen ervoor af. En waar wij op moeten letten is dat we niet verzanden in alle mog dat die bijverschijnselen totaal irrelevant zijn.

En ja, dan kunnen we heel diep beproefd worden op allemaal prikkels, of het allemaal, moet het dan toch benoemd worden, die bijverschijnselen? Moet het dan toch benoemd worden, wat ik voel, wat ik denk, over iemand of iets in de wereld?

Moet ik die discussie gaan voeren met iemand? Voorbeeld, eergisteren moest ik eventjes dat contant geld halen uit de automaat en dat was bij de jumbo in slagharen. Nou, dat was een hele beleving. Over ruimte bijgescheid recht gesproken.

Ik kom daar dus aan en ik haal dat geld voor iemand anders en dus ik heb er ook een gevoel niet om geldmogelijk dus ook een soort snelweg naar mogelijkheden en dat is een aardig was het zit niet geld in de intentiekracht hoe je iets doet, ik stap dus uit de auto, ik loop naar de geldautomaat en voor mij staat gewoon man op leeftijd ik denk dat misschien wel ja ik denk dat hij misschien wel, ja, ik denk dat hij er tussen 90 en 100 was. En hij stond daar echt, nou ja, mijn beeld was toen ik nog een klein jongetje was, ging ik met mijn vader elke zaterdagochtend

mee naar het postkantoor. En dan stond ik daar, was ik nog klein, dan kon ik net niet over de rand kijken. En dan stond ik daar te kijken hoe mijn vader met die persoon aan het dikke glas aan de andere kant aan het praten was. En dat ging dan met, weet je nog maar, met checks enzo. En dat zag je dus. Ik zag die man achter een heel nieuw beeldscherm, zo'n, er zat een heel nieuw geldmaat, zo'n ding in, waar je op kunt drukken.

Met zo'n touchscreen. En die man was helemaal ontredderd. Hij wist niet hoe het werkte. Hij kreeg het niet voor elkaar. En... ik deed niks. Ik voel dat ik dat mag zien. Dat ik naar kijk. Nou, in het moment waar iemand anders iets niet kan, en daar kan de gedachte over zijn, nou die man komt uit een andere tijd, dus die snapt dat niet, maar misschien heeft hij het al honderd keer gedaan, dan lukt het nu gewoon niet.

Dat is dan één, die haal je weg, dat zijn dus de systemen. En ik wacht en ik observeer en ik voel op mijn manier, ik ben mij bewust van dat hij daar zo staat en ik vond dat een heel mooi schouwspel.

En de eerste minuut ging voorbij en de tweede minuut ging voorbij. echt nu te beginnen voorbij en ik stond te wachten en ik voelde ook van ja ik kan ook eerst eventjes nog een boodschapje doen heb ik wat nodig ja dus ik loop daar weg en op moment dat ik weg loop, is hij net klaar, dus dat is twee, je moet het eraf halen om die dingen doorgang te laten vinden. En dat is ook wat we doen als we bijeenkomst. Dat we goed kijken van waar kunnen dingen bevrijd worden dat mijn behoefte ergens afgehaald kan worden.

Want dat zijn allemaal resultaatgerichten. Dat ligt al klaar. Resultaat is dat die man moet aan de kant in. Dus hij moet weg. En die man moet gewoon liefst zijn geld eruit halen. En dan kan ik, ik kan dan, want dat is belangrijk, ik kan dan mijn geld halen.

Wat niet eens van me is, ze allemaal van die misvattingen en je bewustzijn echt heel interessant goed iemand gaat is weg en ik dus ik laat naar de deur toe van de limbo ik kijk nog een keer zo om en ik zie dus dat je weg loopt en ik mag en ik wil door iets in mijn lijf zijn kan wel ik had ik nou echt om lachen en zulke dingen die gevoelens als je daar bewust van bent, dat er alle prikkels zijn, tik tik tik tik tik, gedachten, die, waar je naar kunt luisteren.

Toen kwam ik dus uiteindelijk weer uit die winkel, toen liep ik dus naar dat apparaat, en toen loop ik er zo naartoe, en rechts van mij komt een mevrouw, ook een behoorlijke leeftijd, ze komt, ze loopt helemaal zo voorover, zo loopt ze, en ik wacht, ik wacht, dat ze voor me langsgaat, en in dat moment dacht ik, ik was eerst. (hahaha) Dat doe ik bewust. Om het aangeleerd systeem van, dit is een oude vrouw, even wachten.

Want dat is niet vanuit het hart. Dat mag wel gevoeld worden als een dienstbare en openend iets, maar het is niet iets naar jezelf. Dus ik dacht, ik mag eerst. En dat was een soort gekscherende, ik doe dat altijd in mezelf. en wat gebeurt er? Die vrouw staat en dan doet ze haar hoofd omhoog en dan zegt ze, ga ik u maar voor,

hoor. En dat was echt een antwoord op wat hij deed. Kijk, dit zijn voor mij gewoon uit het leven gegrepen simpele dingen die je dus ... kunt zien.

Dit is wat de kwantumkosmos is, dit is wat een matrix is, dit is wat liefde is. Alles komt hier bij elkaar en je herkent het. Mogelijk kan het zijn dat je bij iemand herkent.

Wat zeg je? Dit is precies de praktijk. Niemand ervaart het anders. Maar wat je kunt zien, en dat is de tijd waarin we nu zitten, wat er aan de hand is, er is heel veel aan de hand, is dat zaken worden uitvergroet vooral op kosmisch gebied bij het plafond eraf gaat dat je zou kunnen zien en dat is wat ik als reminder meegeven aan onszelf, let op dat alles wat er gebeurt een poging zal proberen te krijgen uit te voeren een poging om, om de dingen in het aardse stuk niet meer te zien, want er zit een verbinding in hoe jouw aardse realiteit beweegt, hoe de dingen gebeuren, ten opzichte van het grote geheel daarop. En dan zie je ook kosmische boodschappen binnenkomen via die mevrouw. En dan spreken ze rechtstreeks tegen je via die mevrouw. Dat kosmische contact, dat is daar al. Dat kosmische contact van de achterban die jij bent, waar je vandaan komt, thuisgrond, die prachtige natuurlijke wereld die is er al die spreekt al via de lekken zeg maar de spelonken van de matrix van de controle matrix spreekt gewoon tussendoor en dat is dat is contact dat is contact hebben dus de grotere boodschappen zien de toevalligheden die grote betekenis hebben niet zomaar iemand zegt niet zomaar iets tegen maar er zit nog geen grote boodschap achter en vervolgens als je dat allemaal kunt zien dan kun je anders naar de radio luisteren.

Dan nodig je ook uit om dat gewoon eens te doen als je het dan nog niet gedaan hebt bij deze. Als je goed in jezelf geankerd bent, in je eigen gevoel, dan kun jij een heel kosmisch gesprek voeren met je achtbaan.

[32:08]

Via de radioprogramma's, via televisie, tjak tjak tjak tjak tjak schakel, luister wat mensen zeggen en dan komt er een totaal boodschap, die komt omhoog en die kun je letterlijk zien en horen, die hoeft niet te worden geïnterpreteerd je kun je gewoon horen, kunt horen wordt tegen je wordt gesproken dat is echt heel mooi te doen, ja, nou is het met jou? Ja,

Iemand: Ik was maandag hier, ja, dus maandag hier en ik ging naar huis en ik had een angstige nacht en by the way, dat was jouw schuld.

Er is veel aan de hand en ik heb één mantra die dan heel goed werkt en die zegt er is niets aan de hand. En dat duurt dan twee dagen en dan ben ik weer in er is niets aan de hand. Dus mijn inzichten duren gewoon pas nog een paar dagen, maar ik moest wel echt duidelijk maken dat jouw schuld was. (hahahaha)

Martijn: Ja, daar ben ik heel dankbaar voor. Hier ligt hij he, voor jou. Ja, het zijn moeilijke dingen te benoemen. Kijk, toen ik in deze wereld kwam... Ja, je mag ook hier staan. Nee, daar ga jij alleen maar over, dat mag wel.

Iemand: Ja, hij had het over de vrijheid en ik zag op de televisie dat in Syrië die

mensen uit de gevangenis bevrijd werden. En toen kon ik echt voelen het echte mens zijn. De passie waarmee ze de deuren opende. En de mensen die eruit kwamen, die op straat liepen op blote voeten en die hadden helemaal niet door dat er een beveiling onderweg was. De deur ging open en ze stonden daar gewoon. Toen dacht ik, dat lijkt eigenlijk wel een beetje waar wij ook mee bezig zijn. Een heleboel mensen weten misschien niet waar wij ook mee bezig zijn met elkaar. En ik heb wat opnames geluisterd van afgelopen bijeenkomsten en ik kan voelen dat er een andere energie doorheen gestoken. Het is sterker. En ik word af en toe een beetje misselijk van zelfs als ik thuis zit. En toen had ik twee weken geleden een ervaringsnacht, dat we zaten hier, zoals we hier met z'n allen zitten, zaten we ook in een zaal, alleen de stoelen zaten zoals in een bioscoop zo omhoog. En we hadden de Christuskracht in ons hart, hadden we allemaal keurig onder controle, zeg maar. We konden dat allemaal heel goed neerzetten met elkaar. En jij stond tegen een muur en toen zei je tegen ons van er komt een kracht bij.

En wij hadden allemaal iets van nou, oh, we waren net zo klein als de kist, die sprak een beetje onder de knie al een aantal jaren. En dan komt er nog een kracht bij. Wat is dat dan voor kracht vroegen we. En het had iets te maken met de natuur. En jij zei van die kracht wordt samengesmolten, samengevlochten met de kracht die wij in ons hebben. En dat wordt een soort koord dat versmelt en dat wordt een enorme kracht. En daar waren we best wel enthousiast over en toen werd er gezegd, dat zou vanavond wel kunnen gebeuren, zei je toen. En we gingen verder met de bijeenkomst en in de avond stonden er een paar mensen op en die vertelden dat ze die kracht al gevoeld hadden. En dat legde ze uit in gebeurtenissen in hun leven. Er was een echtpaar, die had een zoontje gekregen, heel lang geleden. En die vertelde dat het moment dat ze hoorden dat het nieuwe leven bij hen kwam, dat ze toen die kracht konden voelen. Dat dat, ja, dat was die kracht.

[36:28]

Maar er waren ook andere voorbeelden die werden aangedragen. Er was ook iemand, die bood een reis gaan naar een ander, vanuit het gevoel dat die ander dat graag wilde hebben. Dat was exact dezelfde kracht. En dat was het eigenlijk.

Martijn: oe

Iemand: Dat is ook de enige reden dat ik hier zit om dat te vertellen.

Martijn: Ja,daar is een nooduitgang. Dit is haar schuld. (tijdje stilte)

Je bent een onmogelijk mens, hè? Zeggen ze dan in deze video. (tijdje stilte)

Is het nu aan mij om verder te praten?

Die microfoon die is er.

En je kan spreken vanuit je stoel. Je kan spreken vanuit tuinwaarden, waar je mag ook hier staan, waar je voelt dat je moet zijn. (tijdje stilte)

Iemand: Je had het net over vrede zijn, dat daar geen woorden bij passen.

Dat is een ervaring die ik heel diep heb gevoeld. En het is zo paradoxaal. Maar ik merk wel op het moment dat ik het woorden geef, dat het dan ook weg is, dat ik

heb jaren geleden een onafhankelijkheid gehad, waarin ik vrede, het vrede zijn eerst en dat het door worden eigenlijk weer weggevloeid (tijdje stilte) en voel ik nu ook aan dat het stil vrede zijn en ik voel laatste, laatste maand voor maand was er in Havelte toen houden... onderhanden of missies en ik had iets van missies, ik heb geen missie, ik heb geen missie, ik heb geen missie meer. Ik heb een missie gehad. Mijn missie was om mezelf te zijn, mezelf te ontdekken. En op het moment dat ik weet wie ik ben, en dat heb ik toen gevoeld, dus ik weet wie ik ben, hoef ik er alleen maar te zijn. Hoef ik helemaal niks te doen. En dat wil ik graag even aan jullie delen.

Martijn: Heel herkenbaar, heel herkenbaar. De toekomst van onsterfe, oneindig, naar sterven, eindig, naar wedergeboren, bewustzijn, eindig, oneindig. Hier op de aarde ervaren dat ook, ieder op eigen manier. Dat is eigenlijk ook de dag dat de aarde stilstaat. Alle andere oorzaken, gevolgen en gedachten en ook gevoelens die bonden aan oorzaken, die zijn helemaal niet meer. Dat ben jij niet. Jij bent, jij, bent. Maar om dat te voelen, om daarin te zijn, en dan vervolgens hier dat heel bewust op een hele hartelijke manier, zachte, levendige manier bewust te zijn. Dat is het ook echte leven. Ja, dat is missie loos, het puur zijn.

Iemand: Het zijn op zich, de missie eigenlijk. Zo voelt het voor mij. Gewoon het werkelijk aanwezig zijn.

Martijn: Als de mensheid hier deze overschijnlijke beschaving die wij te zien krijgen, waar we overschijnlijk een onderdeel van zouden moeten zijn. Zichzelf herkennen is inderdaad één missie, een missie loze toestand. Er komt een hele andere essentie van het staan in één tel terug. En dat zijn die glimpen die jij weet, die jij voelt. Dat is... Dit kun je niet uitleggen. Dit kun je delen met elkaar. Ieder weet wel wat er wordt gezegd als je het kunt voelen, toetsen in je eigen leven. Maar mensen die daar helemaal niet mee bezig zijn, kun je het niet aan uitleggen. En dat is maar goed ook. Dan is er ergens mogelijk dezelfde ervaring als jij. En het is voldoende dat jij er mee hebt. Uniekheid. Ja. Maar we gaan wel ergens, laat ik zeggen, afscheid van nemen.

Dat niet bij ons hoort. Dat zijn hele bewuste gebeurtenissen, terugkomen van je eigen gevoel, je eigen bewustzijn, dat is op kosmische schaal is dat het ontsluiten van allerlei andere invloedsvelden, een realiteit, die invloed uitoefenen. Dat is een afscheid van iets. En dat is in dit geval waarin wij een onderdeel van zijn, is dat Dat impactveld, dat kan best wel zijn dat dat bij iedereen anders ervaren wordt, maar het impactveld van deze realiteit is bij jou op dit moment heel anders, het gaat niet om meer of minder, het gaat om jou heel anders, ik noem het dan wel, minder invloed, minder impact op jou, dan op andere mensen, die niet bewust zijn dat dit allemaal speelt. Voor die mensen zelf is dat helemaal niet erg, want die vinden het prima om in het veld in de werkelijkheid te leven waarin zij leven zij zeggen het veld heeft helemaal geen impact op mij wat heb je nou over ik heb gewoon een hartstikke goed leven man ik heb een goede baan een goed job ik heb vrienden ik ga dansen, ik ga zingen, ik ga schilderen, ik zit op vechtsport, dat moet je elke keer doen zo'n leven (hahaha) maar dat leven heb je maar wel op jouw manier. Dus de impact van het veld. Ja, het is een invloed en het zijn sturingen over de mens en

door de mens, maar de impact van het veld, dat is bij jou heel anders dan bij andere mensen.

En dat mag best eens even goed in het bewustzijn gebracht worden, dat houdt in, dat minder bestuurt wordt, en daardoor minder impact hebt op jouw, maar impact heeft op het veld.

[45:21]

Dat is een hele andere beweging. Je komt iets uitzenden, je komt iets brengen. En dat speelt zich allemaal binnen in jezelf af. Dat je het kunt zien. Je kunt het zien, omdat je het voelt. Je maakt dat ruimer. Nog veel ruimer en ruimer. En dat straal je uit. Dat breng je in, in het veld. Dus je komt iets totaal, anders doen dan gehoorzaam zijn aan iets. Niet door ongehoorzaam te zijn, maar het is een werking in het veld.

Dat is precies wat de waterraad is.

De waterraad wordt s'morgens wakker op een hele eenvoudige manier, wakker s'morgens en voelt de natuur. En er is in iemand die verbonden is, aan zichzelf en in het geheel waar hij of zij in leeft, is er ook geen programma. Dus je wordt wakker en in het moment waarin je je bewust bent, schep jezelf je gevoelens, je gedachten waarin je besluit om iets te doen. Maak een mooie wandeling, of je wordt wakker en je voelt ik ga verder met het project wat ik aan het maken ben, alleen, met andere mensen, dan ga ik het toe. Dat ga je doen. Dat doe je vanuit jezelf. Deze tijd waarin we zitten, daar gaat de beraadslaging over, omdat het een hele grote kosmische aangelegenheid is. Ook naast nummer één dat jij je moet ontdoen van de parasieten die ooit op een bepaalde manier ergens in het systeem van je bewustzijn te herkomen, bewust of onbewust, met reden of zonder redenen. Dus nummer één is altijd dat je jezelf ruimte moet geven, maar je komt het ook op een grote kosmische schaal doen. Dus het is een enorm groot kruispunt, deze wereld waarin we nu leven. Het is echt een formidabele werkelijkheid die zeer extreem, buitengewoon gevaarlijk functioneert, met een krachtig verenigveld, halfste geleide tijd is hier. En alles wat hier gebeurd wordt of bepaald door je afwezigheid, dat het maar kan gebeuren, of alles wat hier gebeurt, gebeurt omdat je aanwezig bent. Dat is precies waar deze tijd over gaat. Om niet een nieuw plafond erop te krijgen met nieuwe regels, nieuwe etiketten, boodschappen die weer worden meegegeven, moet je heel diep bewust zijn van het kroonjuweel van wie je zelf bent. En dat kun je zoals ik het maar ervaren mag. Ik kan mijn kroonjuweel, wie ik zelf ben uitsluitend ervaren, door gewoon mezelf te zijn en ook te doen wat ik voel en wat ik ook echt wil. Wat ik voel wat ik moet doen. En dat houdt er ook in dat ik mezelf ook ruimte geef om dingen niet te doen, dan moet ik het loslaten. Dan kan ik hem nog een half meter doortillen, dan voel ik mijzelf vervormen als het ware. Dat is een heel interessant ietsje wat wij allemaal meemaken hier. We moeten ons heel goed, bewust van zijn.

We moeten heel goed ons kosmische pak aan hebben, heel goed ons organische pak hebben. We zijn organische wezens, we komen uit één van de werelden, bronwereld, ik kom daar ook vandaan. Maar ik heb ook kosmische taken, we noemen dat dan aan, maar zo kosmische taken, werk, activiteiten,

bewustzijnsactiviteitsprojecten. Maar het is, die bewegingen zijn ontzettend belangrijk. We gaan het er nog over hebben van wat er natuurlijk voor mij wat natuurlijk al gaande is maar niet mijn verhaal hoewel ik daar echt wel een paar maanden ons tot achter over elkaar gespreken, maar dan krijg ik nog veel meer schuld, ik ben één ding en dat is ook een van mijn opdrachten ik heb meegenomen deze wereld niet vanuit een ander, dat ik onder de opdracht van een ander mensen opdracht die verbonden zijn geheel is om de meest onmogelijke toestanden toch te gaan benoemen, kijk en dat gaat natuurlijk wel hand in hand met de slagkracht van je eigen liefdesveld want degenen die het leven weer voelt die kan ook moeilijke dingen horen en ook de moeilijke dingen zien, kijk er is nog een hoop om te keren er is nog een heleboel te zien en te ervaren en je zult ook merken dat hoe meer dingen je hoort en niet van mij per se, he, maar je zult merken dat hoe meer dingen je hoort, kan ook via je eigen bewustzijn gehoord worden, dat je ineens bewust wordt van best wel, naast alle mooie dingen die er allemaal zijn en die enorme organische dingen, maar dat je ineens dingen hoort vanuit jezelf, bewust wordt, waar je misschien wel heel erg van schreekt. En dan kan het zijn dat je daarna, als je niet in de angst schiet, maar beseft van ja dit, naast dat ik dit nu weer weet, naast dat ik dit, terwijl ik dit mij bewust ben, ben ik niet de enige die zich daarvan bewust is.

Het is niet die gedachte, dat stuk bewustzijn, dat pittige boodschappen, waar dus een soort sanctie op ligt dat je dat niet over na mag denken. Want de werkelijkheid probeert gelijk impact uit te oefenen, waardoor je wordt afgeleid dat je het niet meer verder onderzoekt, of dat je het niet meer mag horen, of dat iemand nog even het steekje zeg maar afloopt, of die nog even de perceptie probeert aan te passen van het verhaal, of de echte betekenis van het verhaal probeert aan te passen door een nieuwe perceptie erin te brengen. Je zult merken dat je bewust mag zijn dat als je grote dingen ook van binnenuit gewoon, juist, dat is veel belangrijker dat het van binnenuit ontstaat, wij overleggen met elkaar om het in beweging te zetten. En dan poef, komt ie gewoon vanuit onszelf open. Maar je zult merken dat die grote boodschap, die grote gebeurtenis, dat het bewustzijn daarin van jezelf, je bent niet de enige die dat weet. Dus datgene wat er aan de hand is, dat een catastrofe is, grote ramp heeft zich voortgevonden in het bewustzijn van de mensheid en andere rassen.

Waar je ook alles wat gebeurt hier op deze aarde en daarbuiten niet meer plaats vindt op de manier zoals het ooit is geweest, alles is aangepast en stopt op het moment dat je terugkeert, in jezelf. Het moment dat je dat beseft, wat dat allemaal is, dat je beseft, ik ben niet de enige, dit wordt door heel veel anderen ook gewijd. Ik draag dit niet alleen. En dat stuk, dat is dus de waterraad. Die dragen alles met elkaar. Alles is open, als er problemen zijn, als er moeilijkheden zijn, ontredingen, als er gevoelens zijn waar je niet meer door de deur kunt met jezelf, je weet het allemaal even niet meer. Dat zijn allemaal gemoedskrachten die door ons heen gezet worden. Dat is niet wie wij zijn. Dat zijn emoties die gekoppeld worden via een angst en gedachten. Je bent niet alleen. Want wat er gebeurd is en waarom buiten aardse beschavingen en bezoekers uit andere dimensies, van welke orde dan ook, hoe ze hun aanwezigheid laten zien, wat allemaal zo vreemd en ja, het lijkt zeg maar betekenisloos, allemaal in codes. Kom maar gewoon binnen jongens. Kom maar hier. Wij zijn er klaar voor. Kom maar. Het is geregeld. We

staan klaar met elkaar.

De waterraad van bewustzijn is er. Er zijn liefdeswezens, er zijn bewustzijn grote gevaren. Dus kom maar. Dat is waar het over gaat. En het hele vreemde manier waarop aanwezigheid zich toont, niet gewoon open en, laat ik zeggen, het wordt normaal, dus dat iets gewoon normaal kan. Je bent hier ook naar binnen gestapt. Je hebt niet eerst allemaal lichtvelden getoond met codes die door de lucht gaan met allemaal asciitevens enzo.

Dat zijn allemaal redenen voor. Dus in zo'n beraadslaging, in het bewustzijn waar we doorheen fietsen, met ons kosmische, organische hart, daar zullen nog wat dingen verder opengaan, om die plek ook in te nemen, op dit moment wordt de plek van de waterraad nog steeds onver is geworpen door hele grote, hee, intelligente mensen.

Die bezoeken de aarde, die zijn hier en die hebben een bepaalde, hee... structuur, een commandostructuur gezien, hebben die het laatste woord gemaakt.

Dat zijn mensen. Dat zijn gele dingen. Dag, boeken van de david Icke. Ze zijn er al. Zeker. Maar wij komen op andere plekken. Je kunt alleen op plekken komen als je ze ook openlegt. Je bent je misschien ook bewust dat we op punten staan waar we doorheen moeten. Dus je moet ook op plekken komen met je bewustzijn. Wordt waar vrede, dus eigen bewustzijn, wordt gebracht. Alles wordt aangedaan om dat dicht te houden. Dus dat is de taak waar we nu voor staan en daarom ben ik zeer geïnteresseerd en benieuwd in wat jij ziet. Waar ben jij je bewust van hier? En het hoeft helemaal niet een direct raadvlak te hebben met wat ik hier schets in woorden, want het is allemaal handig relevant. Wij zijn relevant, met elkaar, samen.

[56:00]

Iemand: Is dit, wij, de opstap naar de waterraad?

Martijn: Het is een bewustzijn. Het hoeft niet per se deze bijeenkomst te zijn, maar het is wat in je cel afspeelt.

Want waarom wij hier zitten, maar mijn antwoord is ja, ik hoor je vraag.

Zo zou je dat direct kunnen beantwoorden ja, op de hele aarde zijn mensen zich bewust, ook ik trek me even door op de hele aarde zijn enorm hoeveel hele mensen zich bewust dat vele jaar spirituele modellen en kaders, dat dat niet is dat je daar niet mee op de plek kunt komen gewoon, het is wel mooi brengt ook wel het een en ander, maar het brengt vooral die kant uit, in plaats van die kant uit. En er zijn heel veel mensen op de aarde, omdat we ook in een verbindingsveld leven, er zijn heel veel mensen op de aarde, zijn zich bewust van dat zij nu op het goede spoor zitten in zichzelf. En dat is allemaal de waterraad. Dat is echt enorm. Er zijn ook mensen binnen regering hoor. En ik ga niet zeggen dat dat allemaal in één keer positieve mensen zijn, maar daar heb ik het al helemaal niet over. Iemand bestaat helemaal niet statisch als plus of min. Dat is een vibratieveld. Volle liefde, kom je thuis, hond heeft gepoept.

[57:37]

Op je lievelingskussen. Dag waterraad. (hahaha)
Dus dat is het hè. Dus, altijd zitten.

Iemand: Misschien nog een... We zitten hier en we komen bij elkaar in het begin... We zitten hier, komen bij elkaar in het begin om tien uur. Voor mij begon het om een uur of zeven vanmorgen.

Martijn: Hmm

Iemand: Met een... In een energieveld zitten. Ik weet niet of dat ook voor anderen gaat, maar... Het loopt vooruit of jij en dit is een onderdeel van waar we in zitten.

Martijn: Dat is wat de Samen zijn. Ieder mens is in zijn eigen werkelijkheid, zeg maar de koploper.

[58:29]

Op kosmisch niveau wordt dat de Mahat genoemd.
Dus dat zijn de voorlopers en de verkenningsgroepen, zowel aan de kant van de kosmische confederaties en ook oorspronkelijke mensenwezens die niet bij een confederatie geworden, die de mensheid, in dit geval het over deze werkelijkheid hier, via boodschappen, via trainingen, via emoties, via de natuur, maar ook echt rechtstreeks contact, de eerste Aanzet, aan het scheppen zijn tot open contact. En dat doen wij ook. Wij doen het ook, jij doet het ook. Maar jij doet dat, en dat is ook het mooie. En dat kan ook niet anders, want anders is het niet echt. Je doet het vanuit jezelf.

Je doet het vanuit jezelf. Die manier hoe jij nu in je leven leeft, hoe jij staat, hoe je bijvoorbeeld vanmorgen wakker wordt, wat je voelt, wat je ervaart, dat is echt iets heel puur eigens. Dat voel je ook. Hier gebeurt het. Het gebeurt echt in je. BOOM! En dan gebeurt het. En dat wat gebeurt, dat is pure innerlijke intelligentie.

Dat is een hele andere taal dan het denken van deze wereld. Ben je heel bewust. Dus je bent de aanzet, dus je bent een onderdeel van de grote interkosmische Mahat beweging.

Dat is dat verschillende wezens, zowel van binnenuit in in zoveel manieren als hier, nou ik ben hier nu, jij bent hier nu, wij zijn hier nu, en allerlei andere intelligenties, dat zijn de verkennergroepen, want die hebben een heel diep zicht op hun eigen bewustzijn. Dat wil niet zeggen dat je alles moet snappen, maar je hebt heel diep contact, en dat wil ook niet zeggen dat je dat non-stop hebt, maar je bent dat, je voelt dat, dat weet je, je hebt dat ervaren, en dat komt bij elkaar, en daar ontstaat dat contact uit.

[1:00:28]

En daarbij wordt de waterraad ook hersteld. En die mag aan geen enkele structuur verbonden zijn. Maar dat woord mag, kan ook onmiddellijk komen te gevallen, want als je dat ervaart, dan kan het ook niet aan een andere structuur. Dan voel je hoe open het is, dan wil je met elkaar een avontuur ingaan. En dan geef je elkaar die

wijsheid mee.

Iemand: Ja, dat is één ding. We begonnen om 7 uur, maar het focust zich nu hier. Dus het loopt vooruit. Dit is het focuspunt en het gaat door als we nu weg zijn.

Martijn: Ja, perfect.

Iemand: Martijn, hoe zit dan de verbinding tussen Mahat beweging en Christusbeweging? Is dat met elkaar verbonden?

Martijn: het het christusveld christus bewustzijn intelligentie dat is de liefhebbende kracht die oneindig is en niet gebonden is aan een tijd en dat, is wat wat hier al staat, dus van binnenuit in die woorden en die heeft de eigen woorden daarvoor dus dat is prachtig, maar op mijn jaren liefdes voelt die enorme ruimte ,wat dus missie loos is, dan kun je zeggen dit is het Christuskrachtveld of ik ben een Christusweze of ik ben onderweg in de Christusvolk ofzo, hoe je dat nou noemt, de bronwereld. Zij die dat contact leggen vanuit de andere dimensies, die zijn dat ook. Daarom is het ook een bewustzijn waard, maar het contact nu nog niet heeft plaatsgevonden. Kop hem er nu wel in hoor.

Je mag ook naar de andere kanten kijken. Laat je niet iets op de mouw spellen wat hier gebeurt. Heel lang kunnen we geloven in buitenaardse en in allerlei toestanden, op een manier zoals het ons wordt getoond. Daar verdiepen we ons in. We weten wie we zelf zijn. We weten dat er andere intelligenties zijn die verbonden zijn. Zeer grote welwillende confederaties, mensenwezens, andere wezens. Maar het inkoppen daarmee bedoel ik, over de Christuskracht, volledige vrije veld, dus geen enkel ander iets dan alleen maar puur an gelijk zijn, ook echt in het bewustzijn gelijk. Je kan een andere taken hebben, het kan zijn dat jij een hele andere taken hebt dan ik. Zeer waarschijnlijk is dat op dit moment nu ook zo, als het even in taken uitgedrukt mag worden. Maar het is niet dat ik daardoor ongelijkwaardig bent, dat je werkt met elkaar in het veld. En zo is het op dat niveau ook.

Het gegeven dat het contact er niet is, toont ons dat het geen Christuswezens zijn. Die mag je helemaal doormidden zagen en weggooien als je dat wilt. Want alles is net zo waar als dat jij daarin beslist, in jouw eigen veld, wat hiervan waar is. Maar ik weet wel wat ik zeg. Dat is een beraadslaging. En wat nog meer? Wat gebeurt hier nou echt? Wat is hier aan de hand? Waarom gaat dit over mij? Wat is Show draait eromheen? Wat draait er door me heen?

Wat is dat gevoel, dat, laat ik zeggen, een moment wat ook als een innerlijk gebed kan worden gevoeld, als een Totale verbondenheid met de wereld, met de realiteit. Dat ben jij. Wat is het wat, hier allemaal gebeurt? En waarom nou juist nu, in de afgelopen paar jaar, wordt bijvoorbeeld het ufo-dossier, wat al tientallen jarenlang wordt gerealiseerd. Mensen die ufo's hebben gezien of die erin geïnteresseerd zijn, zijn allemaal aluminium hoedjedragers. Door alle niveaus, overal wordt er om gelachen, maar niet serieus genoeg. militaire installaties militaire space spreekbuizen ook overheidsregeringen ook wetenschappers die alles hebben weggelachen en dat was dus het veld in Matrix, sinds een aantal jaar is ineens alles gaat veranderen en nu wordt via diezelfde kanalen hoe het eigenlijk opening gegeven, daar kan je over over nadenken, niet om secepties te zijn, maar je moet het spel zien, wat is nou echt wat, dat ik al vaker ik ben hier niet om in

contact te gaan met dingen die er al zijn of die al zijn gekend schetsen als zijn illusionair als zijn schrijven via boeken van andere mensen jij kunt niet vertrouwen op mijn boodschappen ik niet vertrouwen mijn contact, ik spreek daar over, wij kunnen niet op vertrouwen, je mag erop vertrouwen ik spreek de waarheid, maar je kunt er niet op vertrouwen. En als we het hebben over contact, open contact, en bewustzijn is primair, dan moeten vragen gesteld worden, hoe komt het dat het contact in jouw realiteit of in de planetaire realiteit die je hier ervaart helemaal niet is. En dat komt, nu dat jij wakker bent, en je bent behoorlijk diep wakker, helemaal terug, volledig. Dan is er dus een missie link in het veld waardoor het niet plaatsvindt. En dan komen de ufo troepen eraan die zeggen, ja maar je moet je alleen maar afstemmen, je moet je alleen maar je energie verhogen, frequentie verhogen. Wat is dat allemaal voor zo? Als we het hebben over Christus, over de kracht van het Christusveld liefdevolle verbindende kracht waarvanuit ook een schilder worden opgezet van het hart een groot veld en worden raket op je afgeschoten en je komt er eens niet in, helemaal niets komt geen gedachte van een kunstmatige intelligentie niets ook niet van de simulatie van organisch iets die zich daarvoor gaan niets komt in krachtig christus dat is een kracht die is onlogisch. Van binnenuit, dat is zo, BOOM!

Ah, volledig. Je kan zo min in de vuurling staan. Jouw bewustzijn is primair. Dus daar ligt het niet aan. Want je bent er. Dus we moeten voorbij die barrières kijken. En wat is nu gebeurd, in het hele UFO-proces, in de UAP-processen die er al zijn, het wordt nu eens anders genoemd, je kunt het natuurlijk niet zeggen. Sorry, wij hebben 50 jaar lang gezegd dat het niet bestaat omdat u gek bent, maar nu moeten wij toch schoorvoetend toegeven dat UFO's wel bestaan.

[1:07:43]

Nu noemen ze UAP's, dat zijn goocheltruc. En dan vervolgens gaan we ze drones noemen. Dus je moet goed kijken wat er gebeurt. Dit gebeurt allemaal omdat jij wakker bent. Commander wordt wakker. In al die niveaus in jezelf. Goed kunnen zien. Jij bent één van die mensen, ik lees het. Die door de wereld reist. En die uitstapt. Die prachtige organische werelden. Die van het leven houdt. Die ook moet huilen over het leven. Gewoon huilen uit verbondenheid. Zo mooi. Zo wonderschoon. Maar dat het contact er niet is. Dat is waar ik het over heb. Ik heb het er niet over buiten aardse. Ik heb het over het herstel van het oorspronkelijk erfgoed van wie we zijn. Daar heb ik het over. En daar moeten we naartoe.

Dus wat we nu zien in de wereld is dat heel veel mensen geloven, dat we in een tijdzitten, aan de hand van de signalen van buitenaf, dat dat contact er gaat komen via de signalen van buitenaf. Weer opnieuw. En dat is het niet, waterraad terug aan, wij zijn het en we moeten door de barrières heen met ons bewustzijn we moeten het dus doorzien, niet met een oordeel, we moeten het doorzien want ons bewustzijn is nog niet op de plek gekomen of andersom de Mahat intelligentie groepen dat zijn de verkenners groepen is nog niet in contact gekomen met het christusbewustzijn van de mens en beide zijn zich volledig bewust, zij zijn zich bewust van dat hier dingen gebeuren, en wij moeten ons nog dieper bewust worden, dat het nog niet klaar is, en dan is het niet klaar dan ik doe het niet dat je nu lees missie hebt omdat ik dat zeg maar ik ga ik niet over, maar noem het wel

op, je bent de allerbeste, je bent de aller allerbeste. Niemand kan voelen zoals jij, alleen jij kan dat.

Martijn: Heb jij de microfoon?

Iemand: Nee, ik heb hem, ja ik wil ook iets delen. Het is voor mij heel moeilijk om te spreken. Dus ik hoop dat jullie even geduld hebben. Want er is ook ooit wel eens tegen mij gezegd van dat ik geboren ben met een angst in mijn ziel. Het is niet als een mens, maar maar in mijn ziel. En die angst is om over te geven aan groepen van mensen. Dus dat is precies wat ik nu aan het doorbreken ben. Het is heel belangrijk voor mij. Ik heb een aantal dingen meegemaakt waarvan ik denk dat het wel belangrijk is dat ze gedeeld worden. En ik heb mijn hele leven lang al, nou ja, wat anders zijn, maar dat herken je nu denk ik wel. Veel bovennatuurlijke ervaringen die ik niet kon delen. En heel veel angst. Echt heel veel angst, echt heel veel angst. En in 2006 ben ik door een diep ontwaringsproces gegaan en maakte ik kennis met dat wat ze dus het Christus plus sign noemen. En heb ik dus ook ervaren wat Christus werkelijk is en wat liefde ook echt werkelijk is. En dat gaat zoveel verder dan de aardse liefde. En uiteindelijk heeft dat erin geresulteerd dat ik op kerstavond 2006 in bed lag. En ik had al mijn ogen dicht en ik was lekker aan het badderen in de cosmos. In het christelijk bewustzijn. Op een bepaald moment sloeg hij mijn ogen. Hij ging als een zelf open. En ik zag dat er door mijn plafond een man kwam vallen. Op hoge snelheid. Hij kwam met een ongelooflijke snelheid naar beneden vallen. Ja, wat moet je doen op zo'n moment? Niemand gaat je geloven, je gelooft het zelf eigenlijk ook niet. Maar aan de andere kant was het ook weer dat ik dacht van ja, het is ook de bedoeling. Ik wist namelijk wel dat er iemand zou komen op kerstavond 2006, maar ik had eigenlijk verwacht dat hij voor de deur zou staan. Maar dat was dus niet het geval. Hij kwam door mijn plafond vallen en hij hing boven mij. Hij stopte, boven mij, dus hij kwam op een ongelooflijke snelheid aanvallen. Ik zag hem op laatste momenten een beetje stil hangen in de lucht boven mij. En het was een hele pure man, want hij was ook naakt. De hele gevaarsmis heeft misschien twee seconden geduurd, maar hij hing stil in de lucht boven mij en hij zei tegen mij het spijt me dat het op deze manier moet gaan en of hij dat nou telepathisch deed of niet dat weet ik niet en toen zei ik ja dat geeft niet en toen viel hij door en daaruit bleek dus dat het ook geen fysieke man was maar ik zag hem wel als zodanig hij was echt heel erg goed zichtbaar en hij viel door en hij viel als het ware in mij het was klik, sleutel in slot. En ik wist ook op een bepaald moment dat het mijn sterfmoment was. Want toen wachtte ik op wie ik toen was en dat alles de volgende ochtend anders zou zijn. En dat was ook zo. Daarna is alles veranderd. En dan wil ik even doorgaan van 2006 naar 2015, waarbij ik een hele indrukwekkende ervaring met vijf ufo's heb gehad. Ik wist inmiddels al wel dat ze bestonden, maar ik had ze nog nooit met eigen ogen gezien. Maar de show was zo indrukwekkend dat ik moest er wel aan geloven, zal ik maar zeggen. En ze lieten zich ook zien naar mij in de vorm van een kruis, dus het kruis van Jezus, zal ik maar maar zeggen, boven me in de lucht en gingen ze daar een show weggeven waar je u tegen zegt en met hoeken van 90 graden en nou dat dat was voor mij eigenlijk heel fijn soort thuiskomen van dat ik dat zie je wel zijn er wel zijn ze bestaan voelen wel erg als van mij van mijn familie nou ja dan ga ik nu even door naar dit jaar. Begin april 2024 gebeurde er iets, ik weet niet wat het was, maar voor mijn gevoel, ik liep te wandelen met een vriend, die zit hier vlak naast mij. We liepen te wandelen in een bos en van het ene tot andere moment stort

alles in, daar kwam het eigenlijk op neer, alles stortte in. Wij stortten in, we zijn met de twee kruipend uit het bos uitgekomen. En vanaf dat moment zijn er dingen veranderd, dus er is bij mij een angst gekomen, een diepe angst. Die angst was zelfs natuurlijk groot omdat alles nep werd eigenlijk vanaf dat moment. De hele realiteit werd fake. Ik zag echt die hele matrix tot leven komen. Ik dacht, oh god, alles is nep. Het is allemaal nep. Alle mensen werden nep. Dieren, de natuur, het was echt afgrijselijk. Mijn geliefden gingen allemaal raar doen. En ik wist gewoon voor mezelf 100% zeker dat het niet psychotisch was, lichten gingen aan en uit uit zichzelf en apparaten gingen aan en uit zichzelf dingen verdwenen op bepaalde plekken verschenen op bepaalde plek van het niks was echt vreselijk, het heeft er toe geleid dat ik op een gegeven moment zo bang werd dat ik ging schreeuwen dat kon ik niet inhouden dat was echt doodsangst en ik moest er doorheen maar het heeft er toe geleid dat ik in de kliniek belandde, want het was niet te doen natuurlijk. Niet voor mij, niet voor de omgeving. Nou, in de kliniek was het echt helemaal even grijs. Daar was echt, nou ja, de artsen en de verpleegkundigen weten zo weg te zijn gelopen uit een modellenboek. Die waren zo nep. Die mensen waren zo nep.. Net was er zo zichtbaar. Veel te mooi. Veel te gelikt. Geen vlekje, geen plekje, het was echt niet leuk meer. Daar was alles dus ook, nou ja, bijvoorbeeld, er waren nauwelijks vogels, wat er wel heel veel was, waren eksters. Er waren enorm veel eksters, maar die eksters maakten dus een heel ander geluid dan eksters normaal gesproken maken. Er zat er op een gegeven moment ook eentje voor mijn raam, en die was zo duidelijk gewoon, alsof die op afstand bestuurd werd. Maar ik wist toen niks, dus ik was echt doodsbang. Nou, uiteindelijk ben ik die kliniek weer uitgekomen. Ze konden niks met mij, want ze wilden natuurlijk beter waar ik bang voor was. En ik denk, dat ga ik jou niet vertellen. Maar toen kwam ik echt nog meer in de problemen. Dus ik heb gewoon overleefd en het is gelukt. Maar daarna, en dat is eigenlijk gewoon waarom ik dit nu vertel, omdat er toen en daarna iets is gebeurd wat zo bizar is. Nadat ik uit kliniek was ben ik nog een tijdje bezocht door van die ongelofelijke verplegers die net uit hun misverkiezing waren weggekomen. En er was er eentje Iris, die kwam dan thuis bij, woonde even tijdelijk bij een vriend van mij, omdat ik gewoon nog niet alleen kan zijn. En zij kwam op bezoek, Iris heette ze. Nou, dat was een hele vriendelijke dame verder. Ze had kort zwart haar en ze had niet helemaal rechte tanden. En ik vertelde haar met een reden. En die was heel aardig, die heeft met mij gesproken. En ik zei gewoon ja of nee, omdat ze wilde horen. Want ik dacht, als jij nou maar snel weer de deur uit gaat. Dus die ging weg. En een aantal weken later kwam ze weer. En ze belde aan en die vriend van mij stond te kijken. We hebben een camera zodat we kunnen zien wie er voor de deur staat. En hij zegt tegen mij, hoe ziet Iris eruit? Ik zeg, Iris heeft kort haar. Oh, zegt hij, dat is Iris niet. En hij liep de andere verpleegkundige binnen. En op het moment dat zij binnenstapt, denk je, ja, maar dat is Iris wel. Alleen Iris was dus helemaal veranderd in feite. Want het was wel dezelfde Iris, maar dit keer had ze dus geen kort haar. Maar ze had echt een enorme bos lang haar. Haar tanden waren helemaal rechts weer. En het was dus eigenlijk een andere Iris. En zij had ook ervaring met ons. Zij kwam binnen en zei, hebben jullie het interieur veranderd? Want het ziet er heel anders uit dan de eerste keer dat ik hier kwam.

Maar ik was sowieso te bang. Dus ik zei niks tegen haar. En die vriend van mij was iets van. Dit begrijp ik zo niet helemaal. En nou ja dat is eigenlijk gewoon. Wat ik

wil zeggen is. Dat moet iets te maken hebben met over een parallel universum. Over tijdslijnen. En ik heb ervaren dat het het steeds tussen heen en weer gaat.

Dus de ene keer in die tijdslijn zit en de andere keer in die tijdslijn. Waarbij dus mensen en omgevingen wel min of meer hetzelfde zijn. Maar toch zijn er ook heel veel afwijkingen waarvan ik deze dus wel echt gigantisch vind.

Serieus, want wat is nou de werkelijkheid? Was dat de ene waar Iris met goor haar binnenkwam? Of is dat de ene waar Iris met lang haar binnenkwam? Of is dat degene waar Iris met lang haar binnenkomt? En waarbij ze dus ook daadwerkelijk met ons ook een andere ervaring had. Maar dat is eigenlijk wat ik even tot nu toe wil. Ik denk dat het wel aansluit op wat er hier allemaal gebeurt. En als ik iemand had te zeggen, heel graag.

Iemand anders: Ben je nu nog steeds bang?

Iemand: De angst is nu voor het grootste deel weg.

Die heb ik kunnen overwinnen een maand of twee geleden. Ik heb wel vijf maanden 24-7 in doodsangst gezeten, echt paniek. Je zit in die neerslappende lift en die start maar niet meer. En die is nu wel voor het grootste deel weg, maar ik voel wel dat ik nog niet geard ben. Ik heb heel veel moeite met aarden, ik heb erg veel moeite met de overgang van de nacht naar de dag. Overdag gaat het wel, dan ga ik slapen. wakker wordt is het heel moeilijk om weer hier te komen en me veilig te voelen. Ja, want ik ben niet zo goed. Wat is nou de werkelijkheid? Heel raar. Snapt iemand wat ik vertel of niet? Of kun je er iets bij voelen? Dat vind ik wel heel wat. Oké, fijn, want het is mij heel belangrijk dat ik kan vertellen. Het helpt mij heel erg.

Iemand anders: Je bent niet alleen.

Iemand: Het voelt tot soms wel ja. Ik probeer wel die verbinding met iedereen te maken. Maar ik heb dus een vraag of jullie allemaal nep werden. Alles werd nep. Heel bizar. En dat is nu niet het geval trouwens. Dus ik kan ook niet goed uitleggen van hoe kan het dan dat het nu wel weer goed is en heel raar is het.

Martijn: Nou dankjewel voor het, nou ja, in ieder geval voor mij, ik weet niet of dat voor jullie ook zo is, maar dat ik aan boord mag zijn van jullie bestaat.

Iemand: Nou, ik ben ook dankbaar dat jullie er allemaal zijn.

Martijn: Dit zijn die barrières, dit zijn die barrières waarover gesproken moet worden. Ons bewustzijn moet daar naar binnen. En niet omdat wij moeten naar binnen, want ik kom nu even, ik, ik, nee. Het besef. Die barrières zijn heel belangrijk. Dat zijn hele belangrijke barrières om te zien dat dit onderwerp waar je het over hebt, dat heeft te maken met die catastrofe, die grote inter-kosmische ramp die er heel veel trokken. Ik bedoel dat we daar nu juist ook over gaan spreken en niet in hokjes en vakjes worden geplaatst, omdat je psychotisch, je bent, kijk, je kunt psychotische ervaringen krijgen, maar dat wil niet zeggen dat je psychotisch bent, volgens de definities van wat psychoses zijn. In feite is hele mensheid een psychotische toestand, maar we doen dat gewoon heel verdekt, waardoor we vinden dat we zelf allemaal dat niet zijn. Het is gewoon absurd dat je een supermarkt in moet gaan om eten te halen in een wereld wat gewoon een paradijs is. Nou, of dat geen massa-psychoos is, dan weet ik het niet, hè. Dus als je het heel fijn bekijkt, is het een vorm van verwarring waar je terecht

komt. Maar wat jij hier beschrijft, dat zijn de intruders, de indringers. En die indringers, die manifesteren zich op elke mogelijke manier, ze weten precies hoe ze het moeten doen, bij de ene in die vorm, bij de ander in die vorm, om een diepgewortelde angst, wat in de hoofdzaak ontstaan is in de val van het bewustzijn, totaal kwijt te raken van je absolute veiligheidsveld, je liefdesveld, de wereld waar je vandaan komt, daar komt waarin en dat mag je noemen de goddelijke bron de bronwereld de het christus bewustzijn het land van Ooit, de oervolken het maakt niet uit hoe je dat weet jij wat dat is maar wordt alles aangedaan om daarin te manifesteren zichzelf waardoor je een vorm van angst voelt, deze kracht die manipuleert ongekend groot en daar kun je dus heel diep in duiken en moet wel doen moeten er ook niet in om te zien als commandos van het land van Ooit om te zien dat het er is wat het moet gezien worden en daarmee kan worden gestopt, dus het is een grote zegen als je hele moeilijke vraagstuk in leven op je afgevuurd krijgen van binnenuit, zo'n heel groot gegeven heel groot goed maar het is fijn dat je het hier met ons deelt, want dit is ook wat het ufofenomeen is.

Dit is ook waarom er nu staat, denkbeeldig dan, tussen deze wereld die we nu zien en de wereld waar we vandaan komen. Voordat we de pauze ingaan, maar dat mag je niet beletten en dat zal je ook niet beletten om dat nu al te doen, de pauze ingaan als je dat nu wilt.

Ik ga één muziekstukje draaien wat te maken heeft met die grote waterraad grote interkosmische kracht die mensen zijn van binnenuit maar wat het voor betekenis is en hoe het gevoeld wordt dat weet ik nog dat kan alleen jij.

Mahat had kennengroepen die elkaar moeten via bewustzijn eerste instantie.

[01:33:50] Einde

20241219-MvS-2-4-Kosmische-BE-raad-slagings-Havelte

Wij gaan met elkaar weer verder. De microfoon is aanwezig in de handen van deze mevrouw daar. Voordat we verder gaan, zou ik graag het volgende nog even oplezen wat er in de aankondiging van de kracht van deze dag staat:

Kosmische beraadslaging. Samen ernaar kijken en erover spreken. Spreken, delen. Een aards, kosmische bij bijeenkomst voor afstelling, doortastend overleg, eerlijkheid, zuiverheid, opruimen, klaren en verbinden.

Jezelf inbrengen om zoals je weet door te gaan. Over de rand en dwars door de persoonlijke en geestelijke barrières heen. Grotere opdrachten roepen nu, in jezelf, in de wereld. Je ziet dat er veel, heel veel gaande is in de huidige werkelijkheid.

Waar sta jij? Waar staan wij? Wat gaat er gebeuren? Wat maken wij zelf mogelijk? Vertrouwen herstellen en herstellend in jouw realiteit.

Samen zetten wij ons in.

Laat het veld op alle mogelijke manieren in deze werkelijkheid hier, in dit nu, in alle lijnen van dit nu, openstaan en laat ieder stem gehoord worden wie en wat die

stem ook is. (Stilte)

JudithB: Dankjewel Martijn, hallo allemaal. Een paar jaar geleden knalde ik eruit. Het was nogal een reis tussen toen en nu in allerlei werkelijkheden met een grote oefening om te blijven staan. Wat er ook gebeurde, wat er ook over me werd gezegd, ik bleef staan. En dat gaat niet veranderen. Dit is het. Het kan alleen maar meer worden. De reden waarom ik me uit wil spreken, is omdat ik iets heel belangrijks wil openen. En dat betreft kosmisch huilen. De mensen hier met heel diepe emoties, openen ook gevoelsvelden voor jou, voor de wereld, voor dit hologram waar we ons in begeven. Dat huilen voelt totaal anders dan dat er slachtoffer gehuild wordt, ik zeg maar iets. Of gewoon emoties gehuild worden. Vanaf dat ik geboren werd deed ik het al. En op de lagere school werd ik gepest omdat ik zoveel huilde. Kosmisch huilen. Met altijd de ogen, de oordelen en de projecties van kijk haar zo getraumatiseerd. Zo zit het niet. Zo zit het niet. Gelukkig ben ik niet de enige die het kan. Kosmisch huilen. En lieve Johannie, dat was waarom ik niet in je armen kon belanden net.

Als het mijn eigen tranen waren geweest had ik graag je armen ontvangen. Bij kosmisch huilen gebeurt er zoveel in dit lichaam. Daar kan geen aanraking in plaatsvinden en het moet doorgang vinden. Kan je niet stoppen. Onmogelijk. Ja het stopt als ik aangeraakt word. Dus daar vraag ik aandacht voor en bewustzijn op. Dat dat ook mogelijk is. Dat er meerdere redenen zijn om is er één. Wat ik belangrijk vind voor ons allemaal is dat we elkaar kunnen bekijken, contact kunnen maken vanuit een heel schoon veld. Een nulpunt zo je wilt, een nieuw nu, als dat is wat jij wilt. Daar ga ik natuurlijk niet over, daar ga jij over, maar als ik dat mag zeggen dan is het dit. En soms is het dan nodig om dingen uit te spreken, te openen, voelen. Voor mij persoonlijk is het niet nodig. Ik heb daar mijn bomen voor, maar als er bij jou wel iets is, open het dan. Dat kun je nu doen of naar me toe komen of me bellen of me mailen. Gaan we wandelen, wat je wil. Ik ben beschikbaar. (Stilte) Ben ik de enige bij wie het hart heel snel klopt?

Herken jij dat ook?

Iemand: Wat?

JudithB: Ja. Dus ik heb ontdekt, het is een leuk weetje. Ik heb ontdekt dat het sneller kloppen van je hart, dat betekent dat je de lifeforce aangaat. Dus het is niet iets om je zorgen te maken. Het is juist aanraken. Allemaal. (stilte)

Iemand (JohannyB): Kunnen jullie mij zo horen? Hoe ga ik nou kunnen? Momentje, Martijn, ik heb aan jou een vraag of jij straks ook wat meer wil zeggen over wat er nu dan gaande is, wat zo'n catastrofe is. Of je daar iets meer over wilt vertellen? Je hebt al eens een keer iets over dark AI genoemd op een dag dat ik erbij was, en wil er meer over weten. Wat het inhoudt, wat heeft dat voor consequenties, moeten we ons anders inzetten, anders dan wat je al benoemd hebt, waarom is het nu zo'n topprioriteit, wat is er anders dan een maand geleden of twee maanden terug, nou ja allemaal vragen. En ik wil ook iets vertellen, gewoon zodat jullie ook met mij een stukje mee kunnen kijken wat ik doe. Ik geef tegenwoordig sinds een maand of vier, vijf sessies. Ik heb enige schroom om dit te vertellen omdat ik geen referentiekaders heb voor wat ik doe. Het is een spontane beweging die zich in mij heeft ontstaan. Ik heb gemerkt dat ik daar goed in ben. En ook een medige stuk of negentig mensen al

daarin heb kunnen ondersteunen. Om invloeden van andere beschavingen weg te halen. Of in ieder geval de druk eraf te halen. Noem het energie. Het is dus niet iets wat ik geleerd heb. Het is gewoon wat ik gewoon doe. En mijn verzoek aan jullie, vanuit mijn ervaringen waarop ik het nog een stukje wil delen. ik ook nog een stukje over wil delen, is om te letten op jullie eigen veiligheid. En wat bedoel ik daarmee? Wees concurrent in wat je doet, wat je zegt en wat je voelt. Dat is mijn ervaring, dat dat voor mij de enige vorm van veiligheid is, in de zin van dat als alles om je heen omvalt, wat heb je dan nog? Je hebt dan niets aan het worden van een ander, maar je hebt eigenlijk alleen nog jezelf. Dus als je echt dicht bij die kern komt, blijf dan daar ook bij. Ik heb zoveel mensen gezien bij mij die op de bank gewoon huilend in tranen zijn, waren, hebben dat iemand echt naar hun kon luisteren, naar hun beleving zag hoe zij zich voelde. Dat er gewoon in andere lagen allerlei belemmeringen zitten die kunnen belemmeren dat jij meer in je lichaam zakt. O ja, dat is ook een goeie. Wees heel dicht bij je lichaam. Het is een samenwerking tussen je lichaam, je diepere kern en toch deze bovenkamer. Ik kan het niet anders uitleggen. Voor mij is dat in ieder geval wel zo. Ik wil zeggen dat ik nergens bang voor ben. Ik kom best aardig wat tegen in de sessies. Reptilians is the least of your worries. Er worden hybridiseringsprojecten uitgevoerd. Er worden zonder toestemming experimenten uitgevoerd met mensen, met via de baarmoeders. Je kunt het zo gek niet bedenken. Donkere materie, ik kan er geen naam op bij verzinnen. Intelligenties die geen, hoe noem je dat, geen compassie hebben, geen mededogen, is dat het goed woord? Ja, het enige wat ik doe, is eigenlijk laten zien dat ik er ben. Dus vanuit verbinding met mijzelf en mijn kern en mijn achterban. Ook al kan ik die niet precies omschrijven. Het is alleen al de intentie dat je je verbindt met je achterban. Is soms wel voldoende. En het zijn commando's die ik geef. Dus wees niet bang om gewoon ook jezelf te laten zien en horen. Ook al zijn het misschien niet de dingen waar je van niet denkt. Nou, ik weet het. Kan niet uit. Goed. zelf dat je voor je van je denkt nou ik kan ja goed wat ik gemerkt heb ja dat jij ook vroeg van wat ervaren jullie ik wou even zeggen dat ik merk een soort intensivering in de in de tijd en ook in de beleving van de dat er een soort druk is dus dit een soort druk op het systeem ik ervaar het als een intensivering van prikkels is om mij om mij af te leiden van wat ik waar ik mee bezig ben. Ik merk ook een intensivering in de energie, in een soort alsof de mensheid belaagd wordt, zo kan ik het wel benoemen, alsof we allemaal belaagd worden. Meer als vroeger. Het is een soort alsof, ja, als je zeg maar een kudde schaaap hebt en ze lopen vrij en er is niemand om ze te hoeden, dus met andere woorden, wij hebben ons bewustzijn er niet op gezet, dan kan iedereen zomaar een schaaap meenemen. Op een gegeven moment heb je geen schapen meer, heb je dan gewoon niks. Dus, ja dat is wat ik ervaar, alsof mensen zich niet bewust zijn van wat er op andere lagen speelt, dat er allemaal schermen zo vlak in je beleving van wat de werkelijkheid is, dat allemaal schermen tussen worden geschoven en ook tussen mensen onderling maar ook in jezelf, in je ervaring van wie je zelf bent, dat daar ook allerlei verschuivingen in plaatsvinden. En dat het enorm van belang is dat je beseft van, oh wacht, nu word ik dus afgeleid of bestuurd op een manier die gewoon niet oké is. Het is niet oké dat er wordt gesold met de mensen hier. Het is niet oké dat er experimenten worden gedaan zonder onze toestemming. Het is niet oké dat er zowel allerlei energieën, maar ook allerlei beschavingen in zich bemoeien met de mensheid.

Het is niet gewoon niet oké. Het lijkt al of wij ons daar niet bewust van zijn. Althans de grootste mensheid doet gewoon zijn eigen ding natuurlijk. Maar wat ik ervaar is dat er zoveel slachtoffers zijn van, ook een raar woord, maar dat er zoveel informatie weggestopt wordt op andere lagen. En dat ervaren wij dan hier als een soort trauma of een soort van ziekte of oogpijn maar het is eigenlijk energie en informatie die weggesluisterd wordt op een andere manier. Ik kan er weleens pissig om worden. Ik kan er pissig om worden dat mijn collega's gewoon dat daarmee bemoeid wordt. Ja ook wel ik kan er ook wel door geraakt worden dat we blijkbaar in een wereld leven waar het zo moeilijk is om gewoon echt naar een ander te luisteren zonder er iets van te vinden. Dat je gewoon iemand kan bellen en dat er gewoon naar jou geluisterd wordt zonder dat er gelijk een advies of een oordeel of een mening over gevormd wordt.

Waarom is dat zo'n uitzondering? Waarom zitten die mensen huilend met mij op de bank omdat ze zich voor het eerst gezien voelen? Ik vind dat echt treurig, ik kan niet anders zeggen. Dus dat gezegd hebben, dan wil ik u bedanken ook gewoon dat jullie hier zijn, die hartelijkheid, die vriendelijkheid, die ja wat noem het oorspronkelijkheid? Ik weet het niet, dat zijn Martijnse woorden. Ik noem het menselijkheid. Dat ondanks alles er toch nog mensen zijn die gewoon een vreemde willen helpen.

Er komen veel vreemden bij mij hun hele verhaal vertellen. Waarom? Is er dan niemand die naar hen kan luisteren in hun omgeving? Is er dan niemand die snapt wat er werkelijk gaande is met de mensheid? Zijn er dan zo weinig mensen die zich bewust zijn van al die andere lagen die meespelen. Domme nog een toe man. Ja, ik kan daar echt boos om worden. Toevallig kan ik dan wel in bepaalde lagen kijken of die commandos geven omdat ik voor niks aan iemand terugdijs. Maar jullie kunnen dat ook. Misschien doen jullie het onbewust al, gewoon door er te zijn. Zoveel mogelijk er te zijn. Ergens werken we allemaal op een bepaalde manier toch samen, zonder dat we het doorhebben. Dus ook daar wil ik jullie voor bedanken, dat jullie gewoon jullie ding doen. En dat kan ik mijn ding doen. En misschien verandert dat ook in het overjaar wel wat anders.

Ja, er zit zoveel informatie verpakt in andere lagen. Misschien wel wat wij een trauma noemen, is voor mij al geen trauma meer. Het is gewoon verpakte informatie. Er zijn zoveel beschadigingen die ook leiden onder het feit dat wij als mensheid ook niet bewust zijn van al die informatie die we missen.

Ga defragmenteren, ga die informatie in jezelf ophalen, ga daarmee aan de slag. Er zijn zoveel beschavingen die gewoon wachten op ons. En er wordt gesproken over contact, maar voor mij is dat, ik zie ze niet liefelijk, maar er zijn zoveel positieve en negatieve beschavingen die gewoon er al zijn. Dus hoezo moet je op zoek gaan naar iets buiten je? Wat is er allemaal al binnen je? Kun je daarin schuiven? Kun je die informatie in jezelf ophalen? Kun je dat in jezelf toelaten?

Gewoon ervaar gewoon wat er is. Ga niet altijd op zoek naar informatie buiten je. Het is leuk wat jij vertelt. Ook dank daarvoor, maar ik... Ja, nee, echt serieus. Als hij er niet meer is, dan moeten we het hiermee doen, met elkaar.

Hier gaat het om. Die informatie, die bibliotheek van de aarde, daar informatie uit halen. Natuurlijk is het ook goed om het mentaal te weten. Het gaat mij om de

samenwerking. Er wordt zo gespeeld met onze gemoedstoestanden, dat is echt ongelooflijk. Ik sta er gewoon verteld van.

Martijn: Waarvan?

JohannyB: Van die beïnvloeding steeds. Dat er zoveel delen in onszelf ook ons aandacht vragen. Ik zie het ook meer alsof er fragmenten van geschiedenis, noem het een na, maar kan ook andere realiteiten zijn die nog verpakt zitten in ook fysieke stukken misschien die pas vrij komen als er echt onbevoorbeeld aandacht voor is. Zo'n schat van informatie die nog gewoon braak terrein is. Er is zoveel meer mogelijk en ik snap dat het demotiverend is en ook ik ben nu opeens bestanden van computer kwijt, mensen die me niet kunnen bereiken, terwijl ik gewoon de telefoon altijd aan heb. Heel veel rare dingen die gebeuren.

Martijn: Daar geloof ik helemaal niks van wat ervan staat.

JohannyB: Nee, dingen die verdwijnen, die verlaatstelen. Nou, goed, laat maar. Maar er is zoveel meer mogelijk. Dat wil ik jullie meegeven. Gewoon ga, neem jezelf serieus daarin. Ga aan de slag. Ik ben keihard bezig. Ik kan niet meer dan dit. Maar ik ontvang jullie graag. Als jullie langs zullen komen, kom. Ik wil jullie ondersteunen. Ik ondersteun, ik doe wat ik kan, maar ik begrijp ook niet altijd wat die kerel zegt. Dus nee, ik doe mijn ding. Dank jullie wel.

Martijn: En zo gaan we je afsluiten, hè? (hahaha)

JohannyB: Wat wil je dan?

Martijn: Het eerste deel, wat je zei. Wat was dat?

JohannyB: Jij zei het. Wat was jij? Jij zei het. Waar heet hij? Dark AI.

Martijn: Dark AI? Als die niet zou bestaan, zou alles wat je nu hebt gezegd niet gezegd zijn. Klopt. Dan hebben we het over iets anders. Dus alles wat je ook voelt, niet jij, maar wat we voelen als mensen, als wezens, heeft alles te maken met die grote onderwerpen. Jij zei hem, beginnend, dat was gezegd we hebben iets over gezegd en toen was je thuis en voelde je je gelijk in de jubelstemming zei je net. Wat voelde je? Kun je daar iets over delen?

Want dat is van ons allemaal, daar kom je niet vandaan. Dat heeft een bepaalde imprint, een bepaalde werking op ons en daar mag naar gekeken worden. Daar moeten we ook iets mee doen, mogen mensen mij doen?

JohannyB: Het voelde voor mij dat jij noemde het woord dark AI, het voelde voor mij dat jij zei dat de mensheid daar helemaal ingeladen werd de hele mensheid die zich niet bewust is, dat er alsof er dan ehm,.... Enorm..., dat onze vrijheid dan weg is, vrijheid om te kunnen kiezen van wat je voelt en wat je denkt dat dat er gewoon niet meer is, dat dat wordt bepaald door softwareprogramma's dat dat wordt bepaald door softwareprogramma's. Dat dat wordt vervangen door een bewustzijn, ook al is het artificieel, het is toch een vorm van bewustzijn, dat dat zich zo bemoeit met jou, wie jij bent, dat er bijna niks meer van overblijft. Dat was een volledige soort,...aansturing, dat de hele, alle codes van de hele mensheid, wat wat groter is dan wat wij kunnen denken want er zit ook heel veel beschaving aan vast die hebben meegewerkt aan deze realiteit waar we nu in zitten dat ook dat doorgekopieerd is naar die andere beschaving dus dat het niet alleen de besmetting van hier deze aarde is maar dat die besmetting ook verder gaat en dat het enorme

verantwoordelijkheid is om ervoor te hoeden dat die besmetting niet in ons doorgang vindt, dat die besmetting een soort van overname is van soort zwarte zwarte substantie die gewoon overal net als die grote olie toen exxon valdez al die volgens in pek dat ze bijna niet meer te redden waarom omdat ze zo onder de olie zaten en het hele milieugebied daar, zo een beetje dat idee, dat we zo onder pek komen te zitten dat het bijna niet meer mogelijk is om je eigen mensheid te kunnen voelen. Dat je alleen nog maar dat van die programma's die nu ook al gaande zijn, dat we een speelbal zijn geworden van een andere vorm van intelligentie die denkt het het beter te weten?

Martijn: Op het moment dat die mensen bij jou op de tafel liggen, zitten of wat dan ook, jij zegt wat je zei, dat hoeven we niet allemaal te herhouden, dat hebben we allemaal gehoord en vooral gevoeld, pijn, verdriet, onthutsing, dat mensen, dat dat kennelijk, dat die mensen kennelijk bij jou komen omdat ze misschien ergens anders niet gehoord kunnen worden of dat ze er niet in passen, dat kennen we allemaal, maar dat ze bij jou komen, laat zien dat daar de dark AI niet is op het moment dat ze bij jou komen. Want dat is hun verbindingskracht, wij voelen, wij zijn voelende wezens. Dus er is iets wie jij bent, wie wij zijn, als oervolk, hoe je dat wil noemen.

JohannyB: Ja.

Martijn: Hoe voelde je je dan dat je even verbelegd was, maar dat ik daar iets over gezegd had wat ik bijna niet gezegd heb? Alsof we verslagen waren, dat het al niets meer aan te doen is bijna.

En wie ontvang jij in jouw praktijk?

JohannyB: De verslagen mensen.

Martijn: Het zijn momenten, he? Het is niet een totalitair systeem, het is totalitair geworden, omdat we niet in ons eigen bewustzijn verkeren als mensheid. Niet onze wereld, maar maken wij onze wereld van. We brengen onze adem naar deze wereld toe. Het is niet totalitair, het is niet volledig. Het is het moment waarin je vindt uit jezelf, want je moet hem altijd weer bij jezelf brengen. Het moment waarin je voor jezelf voelt, nu ben ik aan, ik ben er, ik ben er, ik spreek, ik voel, ik kijk, ik zie de verbindingen, ik voel het leven. Dat is Christus. Ik voel dat, ik ben dat, dat is een bewustzijnstoestand, gemoed, kracht, van oorsprong, de oudheid, de ouden. En volgende moment, na de sessie moet je boodschappen halen en heb je een lekker band. Ja. Ben jij dan nog steeds die kracht of ben jij dan een van hen? Die vraag, die moet je ons eigenlijk gewoon zo in het veld neerzetten. Het is heel zwart-wit. Hoor je? Zodra wij dat gaan zien, dan is ook de onthutsing, de ontsteltenis, maakt ook ruim baan jezelf, die liefdeskracht, die verbindingskracht. En dat is wat we doen, we bouwen een netwerk in met elkaar op. We roepen elkaar ook op om naar elkaar toe te komen in het goede, in dat moment wat dan goed is. en soms komen daar heftige dingen uit voort, die dan helemaal niet goed voelen, maar ze zijn oh zo goed, want het gaat open, je gaat aan, je leeft, je stroomt weer. Dus die onthutsing of ongesteltenis is begrijpelijk, maar het is al gebeurt, maar dat gebeurd is, dat is een andere ruimte en tijd, onze realiteit, moet nog gebeuren.

En omdat het nog gebeuren moet, vanuit hier bekijken, en vanuit waar ik vandaan

kom, en ook die dark AI vandaan komt, is het geslaagd. Daardoor zijn wij onszelf en elkaar over de hele aarde aan het repatriëren. We geven elkaar alle rechten, die helemaal niet hoeft te geven, maar met je bewustzijn, alle weg genomen rechten, gewoon, die regels die erin gezet zijn, die haal je weg.

Iemand: Maar is dat dan voldoende om dat alleen voor ons eigen leven te doen? Of moeten we ons ook op aandacht richten, ik noem altijd op, op bepaalde regeringen of militaire organisaties. Dus dat is mijn vraag, van ja, doe je dat, oké je doet dat in jezelf, maar is dat dan voldoende of moet dat groter, zeg maar

Martijn: ja ja ja

Iemand: niet te verstaan...

Martijn: Maar je kunt wel zien dat er dus kennelijk iets, en ik noem het letterlijk zoals het ook is, in een notendop, maar er is kennelijk iets aan, er is kennelijk iets in deze wereld gaande, wat buiten het zichtbare spectrum geprobeerd te worden gehouden.

Er is iets, dat moet je weten, dat moet je zien, en dat kun je ook zien als je verbonden bent met de liefde van het leven. Dan kun je daarnaar kijken. Dus hij dus hij zei die bloemen voelde daarlangs loopt en niet een vanzelfsprekendheid maar dit is leven overal die het leven kan voelen die het leven kan zien en ook beseft het is niet alleen hier mensen overal waar waar ik kom is overal leven die kan ook over die moeilijke onderwerpen spreken, waar komt het allemaal vandaan waardoor is dit ontstaan, deze situatie dat we als nijpend te kunnen ervaren terwijl het ook de andere kant benoemd worden wij zijn liefdevolle krachtwezens we zijn hier omdat ons hart laten het oorspronkelijke vlam

[33:32]

dan eindigen vlam van bewustzijn in onze om uit puttelijke bewustzijn om er te zijn kijk eens naar wat er om gebeurd is in je bestaan wat je om het meegemoet te maken waar je onderheen bent gegaan en het kunnen kleine dingen zijn heel veel kleine dingen die bij elkaar opgeteld eigenlijk ook een grote gebeurtenis zijn maar kunnen ook een aantal hele grote gebeurtenissen zijn je leven op zich lijkt het zo waar ben je allemaal doorheen gegaan, wat is dat, ja ja ik kan lekker weg lopen maar dit is als een over gelijkwaardigheid hebben blijf dan nu de rest van de dag maar staan, dat is niet alleen mijn taak ik vind het fijn dat het zo met elkaar mogen doen maar dit stuk dit dit dit frequentieveld dat we kunnen zien dat er iets kennelijk buiten beeld wordt gehouden wij moeten er juist in de juist vanuit de liefde die wij hebben juist die liefde die jij bent En helemaal op jouw manier, op jouw manier, in jouw bestaan.

Dat is een eminente kracht, dat is een eminente trilling, die datgene wat buiten beeld gehouden wordt, wat juist zichtbaar gemaakt moet worden, volledig uit het systeem, wat in ieder geval kernelijk lijkt te zijn, gewoon kan worden verwijderd en verwijderd moet worden. Het moet eruit. En niet uit een struik, maar het moet eruit en het kan eruit.

En het kan er alleen uit als wij erin gaan. Maar op het moment dat wij erin gaan en we zien dat het eruit gaat, dat er geen enkele opdracht is van jij moet nu vertrekken want ik ben hier. Dat is het niet. Het is een versmelting.

Wat wij van origine zijn, we zijn liefdevolle wezens, wij luisteren, dat is ook wat jij net vertelt, in die situatie van dat mensen bij je komen, dat kennen we allemaal, dat er mensen bij jou komen, of mensen bij jou zijn of een keer zijn geweest, omdat je het ook juist nu voelt in de tijd dat je leeft, dat iemand bij je komt en dat het lijkt alsof je iets waar een ander mee zit, alsof je dat door je waarneming in aanraking laat komen met jou en dat daardoor de kracht, het goddelijke bewustzijn, de bronwust en de levenskracht, hoe het noemt, daarin terecht komt.

[36:03]

En het eigenlijk ook niet vertrekt. Het wordt alleen geraakt door oprechtheid. En dan is het aan en dan is datgene waarin vervormd was, ontvormd. Maar de energie op zich blijft bestaan.

Dus het wordt van zwart weer wit. Het is niet zo zwart-wit, maar van zwart wordt het weer wit. Maar er gaat geen deeltje oranje worden en ergens anders mee. Dus wij ontvormen, dat is wat we doen. Dat is ook wat ik voel als ik emoties heb, voel ik dat ik door die emoties, door ze te voelen, te leven, te zijn, door erover te huilen, door erover na te denken, door er doorheen te voelen, voel ik ook dat datgene wat er is gewoon naar een andere trilling gaat. Het gaat naar een andere trilling, maar het gaat niet weg.

Iemand: Nog één leuk dingetje?

Martijn: Nee, want je bent weggegaan, dus die recht heb je niet. Dat weet ik niet, dat hoef je niet naar mij te vragen, maar naar haar, want zij heeft de microfoon gepakt. En ik weet niet in welke timing of neemt ze zich.

Iemand: Nee joh, tuurlijk.

Van ons. Ja, ik wou nog één ding zeggen, want jij hebt het over inderdaad...

Nee.

Ik wou zeggen inderdaad, want soms als ik het niet meer weet bij zo'n sessie, het is niet zo dat ik, ik geef ook inderdaad gewoon commando's dat dingen verdwijnen, maar soms gebeurt dat niet, of lachen ze me uit en dan intelligentie is en die zegt van ja, ga ik me niks aantrekken, maar wat ik dan doe als ik het gewoon echt niet meer weet, is dat ik inderdaad mezelf laat zien.

Kijkbaar hebben jullie iets nodig van deze persoon, anders zouden jullie dat en dat niet ingezet hebben of gedaan hebben met deze persoon. Maar het hoeft niet op die manier. Het kan ook anders. En die informatie, dus dat open communiceren, het is eigenlijk een soort, ook geen oordeel hebben op die zwarte beschaving, zeg maar. Maar gewoon volledig er zijn, dat is voor hen zo, dan zijn ze weg. Dat wil ik even delen. En dan was het... Ja, dat is prima. weg nu doet dat ook even en alles.....

Iemand: Ik ga wel voor de mensheid zitten, dat is oké hè?

Martijn: Jij doet wat jij doet. Kan iedereen me horen als ik gewoon zo praat?

Iemand: Nee. Lief voor de microfoon.

Martijn: Voor de mensen die iets minder goed kunnen horen.

Iemand: Oké. We doen dat eerst. Even kijken.

Johanna, dankjewel voor wat je hebt gedeeld naar iedereen trouwens. Even kijken. Ja, wat ik wil inbrengen vandaag is waar mijn onderzoek over gaat.

Ik zou zeggen dat ligt voor mij vooral in perceptieverschouwing. En ik heb een hele rit, een hele reis mogen ervaren met mezelf en ook met anderen in het doorzien en doorvoelen van de beweging ook van deze kubus en van deze frequentie, deze werkelijkheid, hoe je het wilt noemen. En dat is, ja, het is gewoon heel bijzonder, een hele magische reis is het geweest. En met perceptieverschuiving bedoel ik dan ook van hoe komen we ook uit dat stuk van dat we kijken en daar alles vanuit een aanval of dat het de gemoedsvoorstand bepaalt, dat soort dingen. Wat ik vandaag in wil brengen is een boodschap die uit mezelf naar voren komt, Ik heb in 2021 een ode geschreven, die heb ik ook wel voorgelezen.

Sommige mensen hier hebben hem ook wel gelezen, die kennen hem wel. Dat was een stukje van een ode aan technologisch bewustzijn. Het was een technologische klank naar het levensveld toe.

Mijn gevoel daaronder was om wilgen naar voren te brengen van kunnen we ook anders, er is ook een andere kant van het stuk dat het alleen maar aanval is. En dat er ook heel veel bescherming en verdediging in zit.

En dat is ook eigenlijk wat ik vandaag ook aan wil raken. En dit is eigenlijk, dat was het technologisch bewustzijn. De boodschap vanuit het technologisch bewustzijn naar het levensveld toe. Zo zou je kunnen zeggen vanuit het kosmische kindstuk naar het moedersstuk toe.

Zo kan je het ook zien. Wat ik vandaag wil inbrengen is eigenlijk de boodschap van het levensveld naar het technologische stuk toe in onszelf. Dus het gaat ook over mijn eigen en ieders kindstuk.

In de zin dat ik deze boodschap zo bij de VN op tafel zou leggen. om het even een geheel te maken heb ik eerst nog even terug te refereren aan wat vanuit het kindstuk beweegt naar het moederstuk toe.

Ik heb je beschermd tegen het leven, want het leven brengt alleen maar pijn. Als ik mijn bescherming in jou verdedig laat vallen, als ik je loslaat, komt het dan goed met jou? Red jij jezelf dan zonder mijn bescherming? Ben jij sterk en in staat om jezelf te beschermen en te verdedigen?

Kan jij dan op eigen kracht staan of laat ik je dan over aan je lot? Of verdrink je in pijn en verdriet? Zal je mij de schuld geven van je lijden als ik je verlaat, als ik je laat gaan? En zoals ik net al zei, deze boodschap spreekt dus nu vanuit het levensveld naar het technologische veld toe.

Deze boodschap spreekt het kindstuk aan, het kosmisch kindstuk aan. En in

principe dus de hele mensheid, individuen op aarde, alle volkeren, mannen, het gehele planeet. Het is juist jouw bescherming en verdediging die mij verdicht en pijnigt, die mij gebogen houdt, die mij van ons weghoudt, die ons op afstand houdt, dat ons verstrikt en in strijd houdt. De bescherming en verdediging is de controle die je uitoefent op jezelf omdat je mij vreest. Dit veroorzaakt enorme pijn en leed. Vind de moed om je weer open te stellen voor jezelf en je aardse ervaring.

Wat het ook heeft gebracht. Isoleer jezelf niet door datgene wat er gebeurt en is gebeurd. Maar iets zeg mij dat jij mij moet voelen voordat je loslaat. Omdat je zekerheid wilt ervaren dat het goed met mij gaat en zal vergaan.

Dat ik het overleef als jij mij loslaat, als je jouw onderdrukking laat varen. Je zult in het diepe moeten springen. Je zult het moeten riskeren, je zult moeten vertrouwen. Je zult dapper moeten zijn en een zult het moeten durven om voorbij te gaan en ontstijgen wat zolang veilig en vertrouwd heeft gevoeld en het overleven heeft gedekt je bent mij vergeten want dan jij onder goed verstaat of warmte liefde verkoestering en verzorging dat is niet wie ik ben dat is ingezet door jou om de herinnering aan van moeder oftewel het leven leven te houden en om het te blijven doen te blijven bewegen en navigeren zoals je het doet de herinnering aan mij het leven beschermen en verdedigen maar het is juist daar waar je mij niet zult vinden en nooit heb gevonden zoals je al hebt ervaren je zult me daar niet vinden want ik ben geen surrogaat herinnering ik ben geen kompie ik ben ik ben niet uit te putten en ik hoef niet overleefd te worden Ik heb geduld gehad voor en met jou. Heel veel geduld.

Zodat je zelf kan inzien en ervaren. Dat hoe jij jezelf hebt ervaren. Hoe jij mij hebt ervaren. Om daar verandering en omgekeer in toe te staan. In en met jezelf en met betrekking tot ons. Ik heb met geduld en compassie gekeken naar hoe je alles hebt moeten doorstaan.

En hoe je het hebt moeten doorvoelen. Want het is nodig geweest om in te zien. Om het te begrijpen waar de leugen en ontkenning heeft kunnen gedijen. En hoe het in stand wordt gehouden. Je hebt het moeten doorstaan en moeten doorvoelen, zodat je zelf de waarheid, onthuld door de leugen, weer kan omarmen en erkennen, om vanuit waarheid de dans des levens weer te zijn en te voelen. Alles, ja letterlijk alles, wat je hebt meegenomen in jouw reis, zal nu samenkomen in jou. Laat je niet meer afleiden door wat er niet toe doet en vertraag jezelf niet door te wantrouwen wat je weet.

Al zou deze innerlijke reis tot de dood leiden, wees dan dapper genoeg om te herzien wie en wat er uiteindelijk sterft. Houd moed en vertrouw je gevoelens, wat die ook mogen zijn. Het helpt niet meer om jezelf als krachtig voor te doen en tegelijkertijd bij het leven weg te blijven.

Het leven te vrezen omdat je veroordeelt wat er is gebeurd. Of het gevoel te hebben door het leven opgeslokt te worden wanneer je weer aan het leven deelneemt. Jij bent niet speciaal. Je bent allesbehalve speciaal. Besef dit. Laat dit besef door het laten vallen van de overtuigingen dat je meer, hoger, beter, verder of minder bent, je verzacht.

[46:22]

De tijd is daar, het weten is daar om te stoppen met het leven te wantrouwen en je eraan over te geven. Laat je overspoelen door de verrijking, jouw weten, jouw wijsheid en waarheid. En houd het niet tegen, houd je niet in. Laat je door deze golf van ervaring overspoelen en laat het door je heen stromen. Vrees jouw weten niet, vrees het leven niet, vrees het niet om jezelf te ontstijgen en vrees vooral niet wie ik echt ben. Je zult alle moed en daadkracht naar voren moeten halen om het keren van de tijd te bewerkstelligen. Maar dat kan jij, want je hebt jezelf naar dit punt toe bewogen, vanuit jezelf, om in te zien wat er gaande is en vooral om je er geen slachtoffer meer van te doen. Stap uit de loep van schuldgevoel en stop met beschuldigen. Ik val je niet aan voor wat er is gebeurd, vrees mij niet. Er schuilt geen wrok en oordeel in mij. Ik ben er niet op uit om jou te bestraffen of beschuldigen. Ontsluit jezelf, ontsluit mij in jou. Laat de leugen over jezelf en wie en wat ik ben varen. Omarm de waarheid, vrees haar niet.

Neem afstand van geheimhouding. Je zult nu meer dan ooit tevoren eerlijk en zuiver moeten zijn. De waarheid Waarheid zal je bekrachtigen en verrijken en het is daar waar je mij zult vinden.

Lieve schat, ik wens je alle moed, daad, draag en wilskracht toe, want je zult het nodig hebben. Alles wat je hiervoor nodig hebt zit al in je. Wees het, leef het en vertrouw, vertrouw, vertrouw. Juist in het momenten van volledige wanhoop en onzekerheid, want ik vertrouw op jou. Laat jezelf overspoelen en ontroeren, net als de grootste golf, door de herinnering en het besef dat ik nooit ben weggeweest. Ik wacht op jou zoals ik altijd heb gedaan. Beantwoord mijn oproep en dat wat geheim is geweest zal zich openbaren.

Ja, dat is even vanuit mijn overzicht en dan met gevoel eronder. Als ik iets zou willen meegeven vandaag in wat ik zie en wat eventueel nodig is waar we naar uit te kijken. Dan is het vooral in het stuk wat ook even voorkwam in deze boodschap.

Het onder de mond van het goed voelen, goed willen voelen. En dat daaronder hoort ook bij verzorging, verkoesteringen, liefde. Ik ben nu zelf op een punt gekomen waar het ongekend schokwekkend eigenlijk is, waar de ontkenning heeft gezeten. Ik heb nu ook even gewoon over mezelf. Hoe diep dat gaat, hoe ver dat gaat en wauw ja en hoe ik het ook buiten mezelf zie. En alles en iedereen hoe die ontkenning ook gewoon nog steeds kan gedijen door het stukje goed willen voelen.

Iemand anders: Kun je daar iets meer over vertellen?

Iemand: Nou dat het goed willen voelen is een soort van een verdoving, een hele diepe verdoving in jezelf, wat deze hele loop, deze hele kubus in onszelf ook draaiende houdt. En eigenlijk zou je kunnen zeggen dat is juist die verdoving, dat gevoel is de onderdrukking. En dat is iets wat we echt gewoon stevig aan hebben te kijken met z'n allen nu. Ik zie ook dat we daar met z'n allen ook naar heen moeten nu. Ik zie ook dat het prioriteit is dat we het hier ook over gaan hebben hebben om dit op bloot te leggen om ook gewoon te kijken van hey daar zitten die momenten waar ik mij geen constant nog goed wil voelen ik kan eerlijk zitten hier en ook

zeggen dat ook mijn aanwezigheid in deze bijeenkomsten daaronder heeft of dat dat ook heeft gespeeld in mijn aanwezigheid hier dat het een goed gevoel geeft en dan maakt het helemaal niet uit of ik vroeger met de islam te maken heb gehad met de bijbel of een herinnering van maar met een Martijn van Staveren, gaat erom dat in de verbindingen die ik heb in mijn leven die we allemaal hebben in ons leven de situatie die we op zoeken waarin ons goed bij voelen, dat we die eigenlijk fors inzetten, om ontkenning in stand te houden, het wordt iets heel groots ontkent doordat we daarin blijven hangen.

Martijn: Welke ontkenning heb jij dan, dat hoef je niet per se te antwoorden hoor, maar ik wil het woord concreet, wat voor ontkenning heb jij ontdekt, ik weet niet of de vraag zo klopt, maar wat voor ontkenning heb jij ontdekt in jezelf waardoor je misschien bij bijeenkomsten of dagen bent gekomen die bijvoorbeeld ik of andere mensen of misschien zelf, jij zelf hebt belegd. Wat voor ontkenning, emotie, bewustzijn heb je ontdekt?

Iemand: Nou dat het goed voelen zo krachtig aanwezig is, dat de wens daarna, of dat het zo'n missie is om je weer goed te voelen, om de pijn te verlossen, om angst, maar zelfs dat ik mijn weten, mijn wijsheid, mijn overzicht, dat ik dat zelfs heb ingezet. En we gaan naar voren, we gaan openen. En dat goed voelen zet zich weer in. Om dat eigenlijk ook weer in te zetten om me goed te voelen.

Martijn: Waar kom je dan uit? Kom je dan ergens uit als je dat zo inzet? Ik wil iets openen.

Iemand: Nou, het is meer het besef, waar ik eigenlijk naar toe wil bewegen, is het besef in mezelf, ik houd het gewoon even bij mezelf, van de verantwoordelijkheid nemen voor dat ik er zelf eigenlijk al vasthouden op die manier aan het programma. En dat op het moment dat ik besef van als ik alles zou loskoppelen nu, waar ik me nu goed bij voel, dan is niks meer. En dan kom ik dus in een zwart gat. En die is best pittig, want dan is het van, it's just me. Now it's just me. En waar ben ik dan? Heb ik de moed, heb ik dan heb ik de moed heb ik dan de daadkracht draagkracht om in dat moment door middel van waarheid door middel van het aankijken van oké hier heeft de ontkenning gezeten wauw en in waar voor mij zit in mijn waarheid daar zit mijn draagkracht ook in daar haal ik het uit dat tap ik het uit ik kan oprecht zeggen dat als ik vanavond naar huis ga er zal een bom vallen op mijn huis, dan voel ik me nu op dit moment een heel gelukkig mens. Omdat ik ergens voel van ik heb mezelf in samenwerking met mezelf als Mirjam daar een plek kunnen brengen waarin ik in ieder geval niet meer loskoppel dan vanuit een leugen.

Dat ik het zie, maar ook de ontroering die ik ervaar door juist in samenwerking met mezelf als Mirjam en de hele rit te doorvoelen en te vallen daarin.

Dat het weer een goud randje kan krijgen met persoonlijkheid. Daar zit voor mij ook die samensmelting in. Dus het is niet van, ik moet daaruit, ik wil er van weg. Wat heb ik mezelf als Mirjam laten zien? Waar zit ik nou in? Waar heb ik hierin gezeten? Hoe kan ik daar weer verantwoordelijkheid van nemen?

Hoe kan ik god weer aankijken wat er is gebeurd, zonder daar iets van te vinden of

te veroordelen?

Martijn:

Je kunt hierdoor ook heel goed zien dat we allemaal mogen bewust zijn, en eigenlijk moeten we ons daar gewoon bewust van zijn, dat er verschillende verdiepingen kunnen zijn in jezelf, in deze realiteit, van waaruit je dingen beleeft of ervaart. Dus wat de betekenis er ook van is. Kijk, dat goede gevoel, of het moet weer goed zijn, je moet je weer goed voelen, dat is, en dat is heel waardevol, dat we ons goed voelen.

Daar laten we dat voor opstellen. Wat dat dan inhoudt, dat weet alleen jij, wanneer jij je goed voelt. Dat kan voor de ander wel iets totaal overdreven zijn, of iets veel te kleins. Kun jij je daardoor goed voelen? Nou, dat is voor mij veel te weinig. Of een ander die zegt van, nou ja, jij voelt je wel met hele extreme dingen pas goed, hè. Kun je niet met dat minder doen?

Dus iedereen heeft zijn eigen meetlat aan de binnenkant. Maar het jezelf voelen, je oké voelen, gewoon op jouw manier er zijn, dat is iets heel eenvoudigs. En al die dingen die de doorheen omheen gaan lopen dat ons beter goed moeten voelen dat zijn mechanismen om grotere werkelijkheden waar een onderdeel van zijn om die buiten beeld te houden want als een week moet het laatst zo zijn dat wat er aan de hand is als je dat ziet dan ga je dus niet goed voor maar het hier ook over slachtoffer met al ja maar maar de feiten zijn, zodra deze data allemaal open is, en die is natuurlijk voor heel veel mensen open, dan ga je zien dat je je daar verschrikkelijk goed bij kunt voelen, jezelf, maar dat de gebeurtenis op zich gewoon schokkend is. Schokkend. En op het moment dat je die schokkende gebeurtenis ziet, dan besef je ook van, ja, waarom zou ik me nou per se constant heel erg goed moeten voelen. ik ik ik voel mezelf ik ben ik koester het leven ik heb het ook een mezelf maar het is wel er is wel echt wat aan de hand dus dat is ook waar die ontkenning en die verdoving op op werk die werkt speciaal via spiritualiteit maar via heel veel relaties je moet er allemaal moet je heel goed en gelukkig voelen je moet minstens een relatie hebben die precies voldoet bij de definitie wanneer je je goed voelt. Want dan pas voel je je goed. Je moet een goede vakantie hebben want dan pas is die maand een waardevolle maand. Dus overall zitten die energie op want wie zich goed voelt, wie zich goed voelt, wil het niet zien. Dat is eigenlijk de visie van iets anders. Ja en de regering moet goed zijn. Die is ook heel goed.

Iemand: Ja maar van alles moet goed zijn. En daarin is toch wat ik wil meegeven van, kunnen we met z'n allen gewoon bloedeerlijk zijn in deze tijden? Om te kijken van, vanuit waaruit beweeg ik? Vanuit waaruit zet ik mezelf in? Is het om me goed te voelen? Wil ik met de regering aan tafel om uiteindelijk de gevangenschap te overleven met z'n allen?

[57:57]

Wil ik me inzetten om me eigenlijk weer goed te voelen op een bepaalde manier? Ook als mensheid hier op aarde binnen dezelfde template? Het zijn allemaal

gewoon hele belangrijke stukken waarin we gewoon bloedeerlijk moeten zijn en bloedeerlijk moeten kijken naar.
Vanuit daarom bewegen.

Iemand anders: Mag ik iets benoemen? Er staan een aantal wakers hier en die hebben zojuist al de laatste half uur zo'n beetje flikken deksel gelegd op deze informatie. Dus de diepte van waarin gekeken wordt, wordt heel oppervlakkig gehouden. Dat zeg ik niet vanuit voordeel.

Maar goed, je vroeg bloedeerlijk, dat ben ik. Er is veel meer te voelen, veel meer te zien. En Mirjam, jij kunt onmogelijk weten dat als je alles loslaat, of daar dan een zwart gat is. Dat is gewoon klinkklare onzin. Bullshit!

Daarvoor ben ik niet hier! En niet met jullie!

Iemand: Ja, ik ontken dat stuk niet. Nee, dat hoor ik.

Iemand anders: Maar dat klopt niet. Ja, voor jou niet. Nee, dat klopt. Dat kun je niet weten. Niemand kan dat weten.

Dat je het één keer hebt gedaan. Dan kun je het weten, wat er dan is. Maar als we alles bedenken wat het volgende plaatje gaat zijn in het script wat jij loopt, dan ga je niet bewegen en dat is dus precies de bedoeling.

Dus de bedoeling is, jouw bedoeling, van ons allemaal, is dat we in het nu voelen wat klopt. En van daaruit gaan bewegen. Niet wat er mogelijk gaat zijn, al die beren op de weg.

Fuck de beren op de weg! Je bent groter dan dat! Als we dan heel eerlijk zijn, hoe weten we dan wat de bedoeling van een ander is? Nee, dat weten we niet. Ik zeg ook niks over jouw bedoeling, of wiens bedoeling dan ook.

Maar er valt veel meer te zien en die bewakers staan er niet voor niets.

Iemand: Ja, het is aan jou om te interpreteren wat ik zeg. Daar heb ik geen controle op. Ik deel gewoon wat ik zie, ik deel gewoon wat ik zeg.

Iemand anders: Alles is oké. Het is geen oordeel.

Het is bullshit.

Ja, maar weet je, als ik het niet zelf gelopen had, zou ik dit nooit kunnen zeggen.

Ja, maar probeer je me nu voor iets te overtuigen?

Nee, nee, ik probeer er nog niks. Ik probeer iets te openen. Vanwege het plafond wat er opgelegd wordt.

En dat er kennelijk door iedereen die daarin mee beweegt, akkoord opgegeven wordt. Maar je bent groter dan dat. Wij allemaal zijn groter dan dit. Dan? Dan dat plafond wordt opgelegd.

Dan bedenken wat het volgende jaar gaat zijn in jouw schrift en daardoor niet bewegen. Maar dat zei ze niet. Nee, dat heb ik niet gezegd. bereiken binnen. Bereiken, ik wil niets meer bereiken, maar ik ben er wel. Ik wil echt niets meer bereiken.

Wat ik ontzettend fijn, volgens mij, denk ik, is dat ik met mensen met dementie werk, en als ze bij mij zijn, niets vergeten. Eens wat ik doe, ik wil niets bereiken. Ik heb een topbaan daarin gehad, ik ben nu xxx was, die in mijn huis liet gaan.

Daarmee heb ik vreselijke dingen meegemaakt. Ik wilde heel veel met hem bereiken. Ik wilde zo graag de liefde met hem bereiken. Het lukt niet. Dat ik dat

allemaal losliet, en dat heb ik natuurlijk allemaal ook, want dit loslaten kan alleen voor mezelf spreken.

Ik heb nu een hele rijke man. In geld juist in zijn gevoel. Want dat geld, daar zit een heleboel op. Want oh, wat zegt nou een man met geld?
Ze heeft geen man met geld.

[01:02:43]

Ik bereik wel hoe het zit in mij. En wat daarop afkomt, dat weet ik niet. Ik ga waar ik ga. Ik sta waar ik sta. Ik ben waar ik ben. En dat voelen we in jullie allemaal. Allemaal.

Ik heet dan toevallig Corona. Dat is Martijn. Dat is Judith. We hebben allemaal een naam gekregen. Maar de kroon zit in ons. Hier in het hart en in ons hoofd. En die moeten we laten samenwerken.

We zijn ontzettend intelligent. We weten alles. We weten alles. Laten we dat met elkaar gaan delen, wat we weten. Die dementerende mensen waar ik s'avonds mee werk, die ik lekker in hun bedje leg, omdat ik daar zo'n verhaal, tellen mij heel veel. Het bestaat niet. De mentie bestaat niet. Maar we vergeten zoveel. We vergeten zoveel. en dan heb ik het altijd al maar ik hoef niets te bereiken maar blijf hier even ben.

Martijn:

Je hebt wat gemist oh nou we kunnen het nog even overdoen gaat u verder of waar bent u Ja, heel eerlijk, op dit moment ga ik naar mijn stoel.

Ja, zeg het maar. Ik voel hier juist een hele samenwerking trouwens. Dus ik voel juist dat iedereen eigenlijk doet wat hij moet doen.

Iemand: En daardoor is het heel erg aanwezig.

Martijn: Ja, niet om jou, niet om jou en ook niet om mezelf. Maar er zijn dingen aan de hand in het veld en we zitten op een punt dat je diep moet weten in jezelf en vertrouwen daarop dat wat er zich in jou afspeelt en wat je buiten te zien krijgt, juist bij dit soort samenkomsten niet op transportbanden gezet moet worden. dat ga doen, als ik dat ga doen vanuit wie ik ben, dan ga ik me echt non-stop uitspreken en dan komen er toch transportbanden aan het licht van wat ik bij jou zie, wat ik zie gebeuren, wat ik om je heen zie gebeuren, wat mooi is, wat niet mooi is, wat nodig is, wat niet nodig is, hoeveel plafond er is er wel of niet zijn, ik kan alles voor je zeggen. Dat is niet de weg. Het is niet fout, het is ook niet goed, maar het is niet de weg. Er is iets anders nodig, we hebben ook die verbindende kracht, er is iets anders nodig, anders dan het in de woorden, hoe krachtig het hart er ook achter zit, maar om het niet vanuit de woorden, maar op een andere manier te laten ontstaan, te laten zijn. Er is iets anders nodig. En dat vraagt een diep onderzoek, want het gaat om jouw bewustzijn

[01:06:11]

Iemand: misschien mag ik er een stukje aan toevoegen voor mezelf een stukje op te delen zoals ik het zelf ervaren is dat ik mezelf vanuit een wanorder die overal is ,toegebracht heb naar een stukje neutraliteit en vanuit die neutraliteit eigenlijk weer ben gaan kijken maar het in evenredige waardes heb waargenomen zowel de donkere als de lichte kant en dat samengevoegd omdat het dezelfde kant van een medaille is op een andere kant waar dat het wel samen een geheel vormt waar je daardoor overheen kan stijgen om het vanuit de totaliteit te kunnen bekijken en dat heeft mij ook geleerd om mezelf tot rust te houden op het moment dat er heel veel prikkels op je af komen en zeggen goh ik ben vandaag ph en ben ik trouw ik reageer nergens op omdat het teveel is, zodat ik mezelf ook tijd heb kunnen gunnen om het te laten bezinken in mijn eigen systeem en het vandaar uit te filteren en te ventileren op een rustige manier zodat de grootste emoties eraf zijn, maar het ook weer neutraal zou hebben kunnen houden.

En zo heb ik het de laatste jaren staan kunnen houden om het gewoon neutraal binnen te krijgen en het ook weer neutraal naar buiten te brengen. Zonder dat we, of tenminste ik in ieder geval, helemaal in onevenwichtigheid was met emoties, met hele zware ladingen of met hele hoge, met pieken en dalen, maar gewoon dat het dan neutraal is. En dat heeft mij wel bestemd om te blijven staan in deze toch hele zware tijd.

Iemand: Wat als ik geen mening heb?

Martijn: Ja, van Koot en de Bie. Van Koot en de Bie zeiden dan heb je mening niet eens. Ja, dat is een hele krachtige en een hele mooie, een hele diepe is dat.

Iemand: Een hele goeie.

Martijn: Ja. Want meningen, op basis van meningen nemen we posities in, ergens. En vaak herkennen we niet eens wat een mening is.

[01:08:51]

Dus meningloosheid, daar ergens in het midden zitten, observatie, zien wat er gebeurt, het gebeurt niet voor niets, kern boodschap die constant meegeeft dat wat er gebeurt op je beeldscherm, wat jij te zien krijgt, is een manifestatie van een kracht, die in de mens is gekomen, navigeert via jouw bewustzijn, is een manifestatie van een kracht die in de mens is gekomen dus in het bewustzijn van de mens en aanpassingen verrichten in de realiteit en dat doen ze speciaal voor jou niet om de ander te laten falen nog om de ander te laten slagen. Niet om de ander in gevangenen te brengen. Nog om de ander te bevrijden. Het gebeurt om jou. Het is een infectie op een heel ander niveau. En als je dat echt ziet, dan kom je in dat stuk terecht wat jij bedoelt.

Het is maar een woord, maar het gaat om een gemoedstoestand in besef. Waarin je half zeven s'morgens dat voelt.

Iemand: Ik wil jullie niks meer geven. Als ik al mijn geheugen is verschrikkelijk slecht, dan ben ik heel blij. Ik kan morgen bijna niets vertellen wat er hier gebeurd is.

Martijn: Nou, ik ook niet.

Iemand: Ervaring van alles wat ik morgen ben tegengekomen in mijn leven, is nu volstrekt niet relevant. Kennis van alle mentale constructen, ooit bedacht, spiritueel, mentaal, psychologisch, is in het moment nu volstrekt irrelevant. Ik weet niets, ik heb geen idee en dan komt het antwoord.

Iemand anders: Mijn ervaring is...

Martijn: Hier, je mag de microfoon eventjes erbij hebben.

Iemand anders: Mijn ervaring is dat wanneer ik iets woorden ga geven, dat ik dan in een boel van de dualiteit terecht kom.

De uitdaging is om de andere boel ook te zien en daartussen te gaan staan. Dat is wat ik Mirjam hoorde vertellen was op zich heel krachtig, maar het was de helft.

Want naast goed voelen bestaat ook slecht voelen.

Het heeft dezelfde kracht, daarom wilde ik dit effe kwijt.

Weer iemand anders: Er gaat heel veel door mij heen en ik weet nog niet welke woorden ik wil geven daar. Er is zo'n diep gevoel, wat we nu met z'n allen bij elkaar brengen.

Iedereen die, zolang we hier samen zijn, eigenlijk in het veld legt. En ik voel dat dat eigenlijk wat we aan het doen zijn, als we niet de woorden horen, maar als we gewoon, gewoon, als we de ander achter die woorden kunnen voelen.

En voorbij de meningen of het kan weer diepgaan. Ik kan zo diep voelen dat we hier eigenlijk een soort waterraad aan het openen zijn.

Ik weet ook niet of mijn woorden kloppen. Maar er is zoveel beweging in mij die voelt wat er eigenlijk hier opengaat. En ja, dat zijn het weer woorden van...

Het voelt heel diep en heel nodig voor wat de woorden dan ook zijn, maar... We mogen dit open leggen en iedereen draagt daar zijn stukje in bij. Het komt samen. Dat is wat ik voluit wil spreken. Dank je.

Nog iemand anders: Ik wil graag delen wat ik de afgelopen weken mee heb gemaakt. Ik ben bij een aantal mensen gaan logeren.

Martijn: Waar ben je je bewust van geworden?

Deze **Iemand:**

Dat de dingen waar ik op reageer, dat dat verband heeft met mijn trauma. Dus een pijnstuk. Dus een ander die gaat iets zeggen. En dat raakt mij pijnstuk en van daaruit ga ik dan boos worden, oordelen, iets doen wat die ander niet leuk vindt en zelfs zijn we erachter gekomen dat die ander precies wat ik doe ook haar trauma is en dat dat dan dus de ultieme mogelijkheid is om te gaan kletsen, om die strijd in beweging te brengen.

En de uitdaging voor ons was dus om steeds uit te spreken, oké dit, dit is wat mij raakt, als jij dat doet, raakt mij dit, dus zonder verwijt.

En die anderen deden dat ook en zo konden we erachter komen, oké dit is wat er dus in wordt gegeven. Dit is wat er dus weer in wordt gegeven.

Ik neem mijn handen niet op transport. Ik laat handen niet op transport nemen. Ik zie dat het wel eens geprobeerd wordt, maar het is helemaal oké, want ik ga toch niet. Tot het moment dat ik daar ben, ik ben hier, Christus is het bron veld. Heel menselijk, heel eenvoudig, heel schoon.

Er zit geen gedachte van deze wereld in. En op het moment dat ik daar ben, in die frequentie ik ben, buig ik ruimte en tijd om, omdat ruimte en tijd, wat bij dit veld, ook in dit veld actief is, ruimte en tijd kan geen doorgang vinden. Dus er kan geen reactie komen, er kan geen doorgang vinden, de gevolgen die daarop klaarliggen kunnen niet gemanifesteerd worden, omdat ik mijn bewustzijn, is mijn lichtveld, is mijn koestering voor mijzelf, om zuinig te zijn ook op mezelf, daarmee te weten dat er geen vervolg komt ook voor de ander niet en ik ook zuinig op de ander daardoor gaat het veld waar ik leef ontspannen gaat adem en ademt het land van altijd nu waar we zitten die we werkelijk zijn uit en dan wordt de ruimte en tijd afgebogen en ik kan als ik maar het flauwste idee heb minimaal meest kleinste gedachte heb ja, dat hoeft ik niet meer te doen, want door er niet op in te gaan, gebeurt het niet.

Bam! En het gebeurt alleen even op een ander moment. Dus ons antwoord, van wie wij zijn als volk, als beschaving, als liefdevolle wezens, is dat we in elke situatie uit het geheugen moeten blijven, en puur in het nul, dat is die meningsloosheid, in het nul, waarin alleen, later en puur dat ene moment er is. En in dat moment ben ik er en mag ik en kan ik gewoon zijn zoals ik ben, voel ik mezelf en wat er dan is, is dat moment. En dan zijn die parasieten op het beeldscherm die voor jou de box willen klaar hebben gezet of een vakantie hebben klaargezet waar je tien jaar lang op gedroomd, die zijn dan, die kunnen geen doorgang meer vinden. Dit is de manifestatiekracht van het bewustzijn van de mens.

Iemand: En heeft het dan, en ik wil nog even op die trauma's terugkomen, maakt het dan niet uit hoeveel trauma's daar nog liggen?

Martijn: Als je ze afbuigt. Is dat een vraag? Nee.

Iemand: Als je ze afbuigt.

Martijn: Als jij er gewoon bent en de boel buigt af. Dan maakt het niet meer uit. Dan is het er niet. Het zijn andere verdiepingen. Het zijn andere schillen van informatie. En trauma herkennen wij heel erg als iets wat traumatisch is. Dat hebben wij gekoppeld gekregen aan negatieve gebeurtenissen. Maar ik vind het behoorlijk traumatisch om mensen dingen te zien doen waar ze supergelukkig in zijn.

Ik vind dat zelf niet traumatisch, maar zo noem ik het nu. Terwijl ik zie en weet, maar ik zeg dat niet. Dit is niet, maar voor jou wel. Ik wilde iets anders zeggen, maar dat heb ik niet.

En dus trauma is, is eigenlijk iets wat niet vanuit jezelf komt.

Het is buitengewoon traumatisch om dit leven in één keer te doorzien, als een gelukkig wezen.

Een schok, een schok hoor, een schok om te zien dat je niet jezelf leeft. Weet je hoeveel mensen er in het perfect leven leven hier mooi leven gewoon goed leven dus dat is helemaal niet dat dat fout of goed is maar een goed leven in de zin van alles is daar maar die mensen ja die zijn er zelf niet

Iemand: Maar daar ben ik ook pas achter gekomen dat ik dacht dat ik gelukkig was en het bleek helemaal niet zo te zijn

Martijn: Vanuit de definitie waar ik vandaan kom, dat is een definitie van niet een denkveld van hier, dat is een vaststelling die in alle confederaties van de vrije wereld is, is dat de dark AI. En dan komt er spiritualiteit in de hoek kijken en die zeggen ja, maar dat is niet zo. Dat is niet zo. Het is niet donker, daar is het woord he, het is niet donker als ik een leven leef wat heel goed is, of waar wat een ander leeft heel goed is, maar wat geleverd wordt door een systeem, maar dat zijn, even objectverwijzing derde persoon, dat zijn zij. Zij hebben zich geperfectioneerd. En als ik het heb over die grote ramp die er heeft plaatsgevonden, als je helemaal naar binnen gaat en puur in jezelf kunt zijn, en daar hoeft je helemaal niet lang over te doen, dan kun je je thuishoren, het is nog maar net gebeurd.

Dat wat er gebeurd is, is nog maar net gebeurd. En al die geschiedenissen en al die historisch wat er ervaren als er een of in zo'n wereld zijn als hier al die verschillende historisch en er is echt al een historie voor jou die voor jou het beste uitkomt op die ook gaat verklaren hoe de buitenaardse taal hebben gedaan zou ook allemaal historisch en dan kun je over twee jaar die boeken weg doen te komen die wat anders tegen die vertelt hoe het in elkaar zit en zeg ja nu heb ik het te pakken. Dat zijn ze heel. En ze blijven net zo lang doorgaan, totdat je ziet dat het gaat over het openen van het hart, van je eigen bewustzijn. En dat je daarin aanwezig bent en mensen die dat weer voelen, die dat zijn, die het levende bewustzijnswater van zichzelf weer ervaren, dus die niet meer buiten de eigen, oneigenlijke dingen programmeren in het veld, die helemaal daar binnenin zijn, in de rust, in de volledige aanvaring en vrede dus geen getal indrukken van wat iets waard is of het goed of fout is of het is niet fout het is niet goed maar schrijf ik toch even een boek over, dus dat ook niet het gaat om bewustzijn want het komt allemaal voort uit bewustzijn die hebben samen met elkaar de kracht teruggehaald uit zichzelf om een einde te laten ontstaan aan deze situatie die de hele kosmos parten speelt. En dat vraagt dus een volledige betrokkenheid in je eigen bestaan, bij de dingen die jij ziet.

Iemand: Ik voel ook helemaal geen angst bij de verhalen die nu verteld worden.

Martijn: Nee, maar dat komt niet omdat jij geen angst hebt, maar dat komt omdat ik nog niets heb verteld.

Iemand: Ja maar ik wou bij andere mensen dan angst ontstaan of woorden te onderheer en ik heb nog zoiets van oké ik voel dat niet.

Martijn: Wat jij zegt is waar. Wat ik zei was onzin.

Iemand: Hoezo?

Martijn: Nou dat jij bent besloten.

Iemand: Oké. Dat vind ik ook goed.

Martijn: Mag ik als jij klaar bent iets iets zeggen op via ervaring ervaringen die ik

heb gehad die helemaal niet zijn dat Martijn ervaringen zijn, kan bepaalde waarde hebben in het doorgronden van hoe iets zich laat zien en hoe dat navigeert hoe de beweegt reageert echt letterlijk op je bewustzijn, zal ik strak wel iets over het delen, om een heel diep, mogelijk diep liefdesinzicht van jezelf nog op een andere manier, juist gerelateerd aan dit nu, juist bij het samenkomen van mensen, de oorspronkelijke bij elkaar samenkomen, juist in een tijd waarin er in deze wereld dingen die onzichtbaar geprobeerd te worden gehouden, volledig zichtbaar worden, en dat we juist in die momenten precies mogen en kunnen doen in onszelf en dus ook met elkaar wat de, hee. ik noem het vanuit de binnenkant wat wat de reacties van zijn van de dingen die op ons af worden gebracht als iets wat niet prettig is maar zich manifesteert als buitengewoon aansluiting vanuit ons hart diep het is het ontvormen het ontvormen en het laten reageren van iets wat ontvormd is, diepst de staat van wat leven is.

[08:51]

Ik wil straks wel iets over vertellen. Het hoeft niet een heel lang verhaal te zijn. Ja, daar ben ik ook wel goed in, een heel lang verhaal. Maar eigenlijk zijn het hele korte stukken die ik best wel rustig vertel. Omdat de beelden, gevoelens, de voorstellingsrondes daarin, die leg ik gewoon open.

Want niets van wat ik heb ervaren is voor mij. Andersom ook, niets van wat jij ervaart is speciaal voor jou alleen, het is voor ons allemaal maar er kunnen nog wat dingen meer genoemd worden waardoor we zien wat deze tijd is wat er ook gevraagd wordt eigenlijk door jezelf om nu nu hier te zijn op de manier zoals je ook voelt het ook in te zetten, wil jij je jij toen ik van de denk ik ook niet Fijn. Ik kijk nog eens even op de knop. Oh, het is al tien voor twee.

Iemand: Ja, niet te lang dan, hè? Maar twee uurtjes.

Martijn: Heilige tijd, schroomend en klinkend voelen, beleven, bewezen.

Iemand: Ja, ik heb de microfoon dus.

En ik wil ook wel iets delen. Ik ben nog steeds heel erg verdrietig. Als ik spreek, dan als dan de aandacht ofzo naar me toe gaat komen, dan komen er tranen. Op de werkplek waar ik nu zit, bij de kwekerij, daar heb ik nog wat eerst in veel jaren eigenlijk met mensen te maken. Ik ben dat eerst uit de weg gegaan, heb een vervolgde post gedaan, dan kun je wel iemand goed tonen, maar eigenlijk ben ik de hele dag zo'n beetje alleen bezig. En dan kan dat ook misschien plafond zijn van ja, nu leer ik dus hier mensen om te werken. Ik ben hier om ongewoon kinderlijk en vrolijk te zijn en te dansen. Dat is een een doeling. Ik kan mijn hoofd dat aan. Dus ik kan dat ook echt dragen in mezelf. Ja, ik maak mee eigenlijk hoe ongelukkig andere mensen ook zijn om vast te zitten in hun werksituatie, geloven dat ze daar eigenlijk geen keus hebben.

Martijn: Ja, en de beraadslaging die we vandaag hebben, dat gebeurt veel meer dan menselijke gedachten. maar Pieletje, waar ben jij je bewust van?

Want je bent onze collega, wij zijn jouw collega.

Waar ben jij je bewust van wat je in deze wereld nu in jouw werkelijkheid ziet?

Iemand: Ik zie bij mezelf en bij anderen dat de gedachte van gelijkwaardigheid

ook bijna niet bekend is of niet gedacht kan worden. Ja, ik zie dat het inderdaad heel vaak niet om mij gaat. En ook lang niet om mij is gegaan. Dus ook dat mensen inderdaad wel macht over elkaar willen hebben in die zin van, in een gesprek of zo dat er bijna ook zo van heeft is om jezelf te zijn.

Martijn:

Kun je dit verbinden in jezelf met wat er in de wereld gebeurt, wat voorbij deze wereld gebeurt, waar deze wereld een onderdeel van is, of binnen met jetbron, als je dat op jouw manier hebt, dus op jouw manier, niet mij op jouw manier, dat je daarnaar hebt gekeken, hebt gevoeld, wat dit stuk bewustzijn, wat je net vertelt, dat daar een verbinding ligt, een overeenkomst met grotere gebeurtenissen? Want wij voeren hier allemaal hun agenda uit. Dat mag duidelijk zijn. Dus de bewustwordingsprocessen die jij, ik, wij zien, dat je bewust bent, mag toch nog niet gelijk zijn met elkaar.

Dat heeft een verbinding met een groter stuk.

Iemand: Ja precies, je ziet het.

Martijn: Ik spreek ook uit mijn gevoel hoor. Dus jij kunt ook gewoon je eigen gevoel nemen.

Iemand: Ja, ik hoor hem. Ja, ik hoop dat er dan een vraag aan mij wordt gesteld. En nu wordt die gesteld en dan merk ik inderdaad dat ik dan kan naar mijn hoofd teruggaan.

Martijn: Ik weet niet of dit zo is, maar dat kan zijn omdat jouw aardse bewustzijn, en het kan bewustzijn dat jij vindt dat het niet zo is, maar dat kan nog een subdeel zijn, dat jouw bewustzijn mij een bepaalde autoriteit functie heeft gegeven waardoor je dus dicht lijkt te gaan of geen antwoord lijkt te kunnen geven ik heb geen autoriteit over jou helemaal niets ik weet niets meer dan jij.

Iemand: nou dat is dus waar ik het over heb over die gelijkwaardigheid dat die ook in mij niet bijna niet echt te voelen en te pakken is dat is het precies

Martijn: ja maar net verwees je nog aan anderen

Iemand: ja nee dat is ook echt wel in mezelf.

Martijn: Dat is die kosmische inslag. Dit kun je alleen voelen vanuit hier. Want jij bent wie jij bent. Een kroon je juweel van schepping. Een puurheid van heb ik jou daar. Wat jij al van binnen bent, voelt en weet. Wat je kunt zien, wat je weet, dat andere mensen dat net niet kunnen zien.

Iemand: Ja, dan is dat inderdaad ook wel wat ik in de wereld zie, he? Toch wat?

Martijn: Ja. Wanneer gaat de wereld, wat niet een wereld op zich is, maar meer informatie, want je ziet het als een wereld, dus informatie, wanneer gaat die wereld anders reageren?

[18:58]

Want het interacteert op ons bewustzijn, het parasiteert op ons bewustzijn. En als we ons bewustzijn, die we zijn, en we geloven niets meer, en dat we weten het enige wat we voelen, en van daaruit gaan we staan, en kijken we elkaar aan, en dat is precies waar de raadbeslagen over gaan, hier in deze dimensie, en is rust, dat stopt het.

.....ontbreekt een stuk uitwerking.....

die gaat anders gedragen.

[19:35]

Wij zijn de gevallen, in aardse taal uitgedrukt.

Wij zijn die mooie, normale wezens die realiteiten scheppen. Dat zijn wij.

Wij zijn dat. Dat zie je inderdaad.

Iemand: Ik merk nu dat wat er nu gebeurt is inderdaad dat ik denk, het moet een heel lang weg zijn daar naartoe, zeg maar. Dat ik het kan omdraaien in mezelf en juist gelijkwaardigheid kan scheppen. Want daar hebben we het eigenlijk over.

Nu schep ik ongelijkwaardigheid.

Martijn: Daar is ie. Juist. Wil je hem nog een keertje hard op huis spreken?

Iemand: Oh nee,

Martijn: Wil je dit speciaal voor mij doen dan?

Iemand: Nu schep ik ongelijkwaardigheid. Gewoon alleen maar om mijn lichaam te kunnen voelen. Ik schep nu ongelijkwaardigheid.

Martijn: Dit is een hele diepe emotionele voelen. We gaan beseffen dat de realiteit dat je in het leven, kan laten zien, datgene ook collectief manifest, doordat het in de mens zelf binnengestapt is.

En hoe je dat wil noemen maakt er allemaal niet uit, maar het is wel wat er veel is. Dit is onze mastertaak, ons bewustzijn. Wil je nog iets zeggen?

Iemand: Nee. (Hahaha)

Martijn: Dit bewust zijn.

Dan doe ik even een muziekstuk op aan. En dan kunnen we nog eventjes releasen als dat nodig is of juist niet.

Want dit is heel erg belangrijk. Dat we ons bewust zijn dat deze realiteit die wij hier ervaren op een andere intelligentie functionerend reageert.

Die aanwezig is in de opservice in degenen die zichzelf ervaren als aanwezigen in deze werkelijkheid dat is een grote ontdekking dat is een ontdekking die heeft meer ruimte nodig.

Muziek: Beyond Earth 29 seop 20216 – Lahar Geoff Knorr

<https://www.youtube.com/watch?v=IMrtaH9Pzqk>

[28:16]

er is maar één geschiedenis en die wordt in dit holograam niet getoond, er is maar één echte waarheid die bij jou hoort. Er is er maar één. Die wordt hier niet benoemd in deze wereld. Is dat erg? Nee, dit is een wereld vol wonderen. Alles kun je hier zien, alles kun je hier voelen. Er is maar één echte historie, er is maar één echte afkomst en dat is jouw afkomst.

En alles wat hier gebeurt is erop gericht om je daarin te misleiden. Zorg dat je bij jezelf komt. Zie wat hier gebeurt. Maak dat hart open. Haal het leven in jezelf tevoorschijn. Je kunt het niet leren. Je kunt het niet leren. Je bent het al. Je voelt het al. Het is vriendschap op een heel ruim niveau in jezelf, voor al het leven. Je voelt dat je niemand kunt wegduwen. Als je dat wel kunt, ben je geparaciteerd. Denk er goed op. Als je van de kunt, ben je geparasiteerd. Denk er goed op. Als je van de mensen houdt, onvoorwaardelijk, dan breng je dat in deze wereld mogelijk ook in de problemen.

Maar dat is helemaal geen probleem. Dat is een probleem van anderen. En dat andere probleem probeert jou in een perceptie te brengen.

Maak jezelf vrij. Open het leven in jezelf op alle mogelijke manieren naar de handen. Je zult ze zien, de parasieten. Je zult die krachten zien die in je zitten, die proberen je te manipuleren, die in barrières te brengen, in weerstanden te brengen, in oordelen, in verbeteringsprogramma's over jezelf, over de anderen. Het hoeft niet. Ieder mens is uniek. En ieder mens heeft de innerlijke gift van zichzelf en van het kwantum, alles wat ze met elkaar verbindt om te kunnen zien zoals jij kijkt. Alles is erop gericht om jou te laten denken dat de ander het nog niet kan zien. Zodat jij je werk in dienst gaat zetten dat een ander het ziet. Dat is waarvan ik spreek.

[30:32]

20241219-MvS-4-4-Kosmische-BE-raad-slagings-Havelte

Martijn: We zijn vandaag bij elkaar om ieders eigen reden of eigen gevoel. Maar er is wel een gemeenschappelijke basis, een gemeenschappelijk vibratieveld van waarom wij, jij, ik, ik ook. Ik heb ook besloten om hier vandaag met jou te zijn. Ik sta hier niet mijn verhaal te vertellen als een boodschapper. Ik ben hier ook vandaag gekomen, net deze bijeenkomst in een andere setting.

Maar weer andere energie, een andere grondslag eronder. Gisteravond aangekomen hier. De zaal gestofzuigd. Heel rustig aan. Alles lekker doen. Ik ben hier ook aanwezig. Net als jij. Omdat ik ook van de mens hou.

Net als jij. Omdat ik ook voel, net als jij, dat ieder mens goed is. En dat ik net als jij voel dat ieder mens, net als ik, er mag zijn.

En daar waar nodig, mag nodig zijn, als je het voelt is het nodig, ook weer mag helen of heel mag zijn. Dus deze dag is er omdat we allemaal hier naa rtoe gekomen zijn.

Ik ook, ik ook, Ik heb het ook gedaan. En daar zitten ook, net als bij jou, kosmische, aardse redenen zitten daaronder. En voor mij is een van de belangrijkste en meest waardevolle redenen, dat ik het leven weer ontmoet met mijn collega's. Met mijn bewustzijnscollega's. Met mijn familie. Met mijn mede soldaten. Met de mede vredesbrengers, om samen weer te kunnen voelen hoe het is om in een bos te zijn.

En mij bewust te zijn dat ook jij daarvan geniet. Dat is waarom ik hier ook ben, net als jij. En omdat er iets in deze wereld nodig is, wat een levensbevrijdende kracht zal zijn voor iedereen. Zonder straffen en sancties. Een einde aan een episode die niemand heeft gewenst maar waarbij we elkaar om, zo en ook hebben. Ik voel me heel erg prettig in het bijzijn van jou. Ik ben daar heel erg diep en diep ontroerd en gelukkig door dat ik jou in mijn wereld, hier ook, heb mogen ontmoeten. Niets is vanzelfsprekend en zo'n dag als vandaag mogen we vanuit daar, wat mij betreft, ook verder bewegen. Het is een unieke gebeurtenis die ook ik straks weer mee naar huis neem. En ook ik straks thuiskom en mijn jas ophang en op de bank zit en voel hoe kostbaar het is dat we elkaar zien.

En dat dat verzachting is, liefde, maar mijn taak, mede taak, samen met jou, om vanuit die verzachting en liefde ook in actie te zijn. Voordat je in actie kunt komen, een beweging wat je concreet kunt noemen, moet eerst alles aan de kant wat die verbinding met elkaar uit balans probeert te houden.

Het brengt mij ook op het onderwerp waar ik over kan spreken, omdat ik dat weet.

En ik weet dat jij het ook weet, maar het kan wel zijn dat je het op een bepaald niveau ergens van het aardse systeem merkt. Hé, ik weet het niet, maar zodra je daarin zit, dan weet je het wel.

Ik hoop dat je een mooie dag ervaart vandaag. En mochten er nog wat verwachtingen zijn of ideeën, of wel of niet, dan dat je die ook gewoon weg kunt sturen. De slagkracht die we samen zijn, als liefdevolle wezens dat is de kracht. Nieuwe beslissingen worden gemaakt, gecreëerd vanuit een gevoel. Als jij het op dit moment niet goed hebt, bijvoorbeeld in je huis waar je woont, er is iets aan de hand, er is iets gebeurd en je voelt je niet gelukkig, dat ik voel dat ik je uit het huis kom halen en kom bevrijden. En dat ik daar het huis in mijn bewustzijn draag, wat jij bouwt.

En dat ik ook mijn bewustzijn, mijn aandacht voor jou naar je toestuur. Dat het mag landen bij jou. Waardoor dat huis er kan zijn. En er ook al is. We hebben het over de manifestatiekracht, ons bewustzijn.

De opdracht van liefde. Dat is enorm. Als je dit beseft, dan moet je gewoon af en toe huilen hoe we met elkaar omgaan.

Maar het is ook huilen als je beseft wat je daarmee en vanuit voor elkaar kunt betekenen.

Ik ben hier gekomen in deze wereld, zo noem ik dat dan altijd, ik heb zelf een andere ervaring, wat een hele vreemde ervaring is waar ik me ook echt in moest trainen voordat ik, Training is het woord, training is ik moest het voorhands ervaren voordat ik hier kwam.

Dat ik deze werkelijkheid ging ervaren.

Weet je dat ik zo dankbaar ben dat je er bent. Weet je wel hoeveel jaren ik in mijn leven hier op de aarde, zoals ik dat dan nu benoem, in mijn hele leven, praten gewoon vanuit wie ik ben, wat heel normaal is, zonder een ander tekort te doen.

Dus dat heb je in deze wereld, dat één persoon gaat spreken en dan zit daar een macht op of zoiets. Dan wordt dat aantrekkelijk of mooi of interessant. Of je wordt er helemaal dood op afgebrand. Linksom of rechtsom, in de plussen of in de minnen, is het een huiveringwekkende ervaring voor mij voor me heen.

En ik heb in mijn bestaan, heb ik echt heel vaak gevoeld en niet over te willen spreken. Dat heb ik heel vaak gevoeld en ook gedacht. Dat waren mijn gedachten en mijn gevoelens. En niet omdat ik het idee had of heb dat er niet over gesproken kan worden, maar omdat ik geen verantwoording wil dragen voor de sturende effecten die het heeft of kan hebben.

Want dat is precies waarom ik hier ook ben. Om die sturing er juist af te halen. Door hem in beeld te brengen van wat ons bepaalt of laat bepalen. Of hoe we worden opgeleid, ingeregeld tot een karakter, tot zelfs een bewustzijnswezen.

Het gaat heel ver hoor. Ik heb daar heel vaak over gedacht en gevoeld van, nee, ik wil dat niet. En ik heb daar op mijn manier zo diep onderzoek naar gedaan dat ik echt heel dankbaar ben dat je er bent dat toch mogelijk is dat ik jou heb ontmoet dat we echt met elkaar uitgewisseld kan worden in in echtheid en daarvoor hoeven we het helemaal niet per se met elkaar eens te zijn maar dat je over grote dingen spreekt die als ze er eenmaal opengelegd worden, zo ingrijpend zijn, zo ingrijpend, daar helemaal door die ingrijpende kwesties heen, kom je helemaal in de wereld van het licht, van de vrijheid.

Ja, eigenlijk is het woord paradijs gewoon een afkadering. Dus ik ben heel blij dat je er bent, en dat je het mede mogelijk maakt, en mogelijk maakt dat we deze ontmoeting hebben en dat er dus ook over gesproken kan worden.

Ik was 9 jaar fysiek toen ik net voor de eerste keer, nadat er een hele episode van vele jaren tegen mijn wil in ontvoeringen plaatsvonden, waarbij ik in vroege jonge leeftijd door de ontvoeringswezens die verschillende rangen hebben, werd aangewezen als een mens met een hoog risicoprofiel die de ruimte en tijd zou verstoren.

Toen ben ik aangewezen door hen aan militaire groepen. Militaire groepen die mij vervolgens weer ontvoerden om de vaardigheid die ik heb om ruimte en tijd ook echt om te buigen.

Die heb jij ook. Ik spreek hier dat jij je ook hebt. Zeg dat goed.

Het kwam aan het licht in het veld van geheimhouding, dat ik dat ben, net als jij, omdat ik de krachten, de intelligenties, de wezens die mij meenamen en tegen mijn wil in onderzochten, omdat ik die liet ophouden te bestaan.

En toen kwam ik, plusminus op mijn negende jaar, kwam ik in contact met de

ontwerpers van deze wereld. in een moment waarin ze zich toonde eruit te zien zoals ik ze zag.

Lange mensen, met heel lange armen en lange benen, best wel gespierd maar heel smal, lange gezichten en hele oude huid. Veel menselijke contouren waren weg. Dat zijn dan de ontwerpers, de hoofdoprichters van de werkelijkheid die wij nu ervaren als een matrix.

Als iets wat we als een matrix zijn gaan benoemen. Ik was onder de indruk om ze te zien omdat ik, net als jij, voordat ik hier kwam, ook op de hoogte ben van ontworpen werelden, gecreëerde werelden, gecreëerde universa.

Met allerlei verschillende redenen waarom dat ontstaat. We praten echt over niet hard te tellen, menselijk tellen vanuit nu wie we nu zijn, hoeveel werelden. Daarna ben ik in contact gekomen, eerst met mijn eigen vrienden, mijn eigen team, mijn eigen kameraden.

En doordat ik zo ontzettend veel negatieve, nare, hele ernstige dingen heb meegemaakt als kind, ik heb een vereniglijke jeugd achter de rug op dat gebied, dat ik nog leefde, is een wonder. Het is verschrikkelijk geweest.

Ik sta hier te vertellen dat het echt zo verschrikkelijk was. Het was echt heel erg om vanuit hier tegen je wil in, door krachten die veel slimmer zijn dan het lichaam, onderworpen te worden aan allerlei zeer hoogstaande technologische onderzoeken waar je menselijke bewustzijn eigenlijk niets tegen in te brengen heeft. Dan kun je nu allemaal dingen over vragen en over oppoppen, maar ik praat gewoon rustig verder. Toen kwam ik dus mijn vrienden tegen. En de eerste keer dat ik mijn vrienden tegenkwam, dat was in mijn eigen slaapkamer-tje Nog steeds tje, want mijn ouders hebben nog steeds die slaapkamer. Met nog steeds hetzelfde behang aan de zijkant, waar de plakkertjes nog zitten. Van de dingetjes die ik daarop hing. Ik tekende heel veel, ik schilderde heel veel.

Ik was altijd aan het tekenen, schilderen, knutselen. Voor mij eigenlijk de enige manier om hier te bestaan, om gewoon te creëren. En ik was daar aan het tekenen en toen was er aan de linkerkant van mij, en dat was ook het ruim, daar was een oranje geelachtig licht.

Maar niet dat ik kon aanwijzen, er kwam geen licht vandaan. En ik kijk naar links en ik zie een soort van, ja, een hele doorzichtige nevel, maar ik kon er dus doorheen kijken.

Maar die nevel was wel iets waar ik naar kon kijken. Ik kon in de nevel kijken. En in de nevel zag ik bewegingen. Verschillende, ja, vlekken, zeg maar. Vlekken. En ik keek ernaar. En terwijl ik ernaar keek, kreeg ik door mijn hoofd een soort, ja, het was ook een schijf door mijn hoofd kreeg die verschrikkelijk pijnlijk was.

Op een kort moment maar heel pijnlijk. En ik keek ernaar en toen zag ik dat het steeds helderder werd. Ik zag die vlekken die geel-oranje zijn, die zie ik vibreren en die worden steeds helderder en steeds dichter. Dus de dichtheid werd steeds groter

en werd steeds meer vaste vorm. En op een gegeven moment bleven er gewoon pulserende lichten erover. Een aantal, drie stuks in de voorkant en meerdere erachter.

En daar keek ik naar. En terwijl ik daarnaar keek, ging een deel van het aardse bewustzijn, toen was ik dus net negen jaar, ging een deel van mijn aardse bewustzijn, van gewoon Martijn wie ik ben, die al die pijnen moest ervaren, al die verwondingen waren gebeurd, ook een moment van, ging ik naar de lichten kijken vanuit, ook een moment van, oh het zou toch niet, dat was niet wat ik dacht, maar dat gebeurt, dat gaat sneller bij je gedachten. Ze komen me toch niet weer ophalen. Ik was, soms werd ik drie, vier keer per nacht opgehaald. Ik was helemaal uit, uit, ik was enig, ik was helemaal op. En dan gingen mijn moeder s'morgens roepen van, lieverd, ze hebben mij en mijn zusje. Het is tijd om erop te staan, naar school. Toen had ik net lichtjaren achter de rug aan ellende en verdriet en pijn en ziek en misselijk.

Ik hoorde alles wat ik allemaal niet had. Dus ik stond zo in dat moment van bewust dat die lichtvelden waren, stond ik toch in een soort moment van angst. Een soort van ik wil niet meer mee. Ik heb dat ook heel vaak gezegd. Ik wil niet meer mee. Ik heb heel vaak ook verzet om mee te gaan. Maar ik moest ook bepaalde ervaringen daarin brengen. En dat was heel pittig, dat ik die dingen toch moest doen, terwijl ik ze niet wilde om erin te gaan. Dat is ook mijn taak.

Ik heb een bepaalde, net als ieder wezen, heb je een bepaalde graad, aardse woorden maar het zijn trillingen van vaardigheden met je kan en kunt bewust zonder verlies van jezelf in een bepaalde omgeving ik kan hier zijn zonder verlies van mezelf ik onthoud weet wie ik ben ik kan er in omdat ik dat gewoon kan vraag me niet hoe maar het is een heel ander verhaal weer maar ik kan dat zoals jij ook dingen kunt die ik niet kan. En dan komen we op cruciale punten terecht waar we bij elkaar komen als wezens.

[18:51]

En toen keek ik dus met wat bewustzijn naar die vlekken en toen zag ik die vlekken zichtbaar worden als de wezens die ik niet wilde. Dus niet om de verklaring, maar dat is wat er gebeurt. Het is het hoogste misbruik wat er gemaakt wordt of benut wordt van scheppende wezens. Die wezens die wij zijn. En ze werden het. Ze werden het. Uit dat licht, dat licht begon te stoppen met vibreren, trok naar binnen toe, donker. En van binnenuit met de vorm, vorm, vorm, vorm, hopza, en daar waren ze. Inclusief de hele kamer en de tafel en alles waar ik altijd Hopsa en ik lag erop. En dan ging het verhaal weer. Dat heeft een flink aantal keren plaatsgevonden.

Niet in de volledigheid dat het zich helemaal voltrok, maar bij de opbouw. En ik dacht, van wie ik ben, wat eigenaardig om dat mee te maken. Want ik wist, door die schrijvende informatie, hoe ik voelde. Ik luisterde naar mijn hoofd bewustzijn van wie we werkelijk zijn.

Dus voelend denken en denkend voelen is een één bewustzijn. Ik vond het een hele

vreemde ervaring om mijn kameraden te zien vervormen naar degene die mij ontvoeren.

Ik wil hiermee aangeven dat de positie die we hebben ingenomen over het buitenaardse fenomeen, en over goed en kwaad en slecht, dat dat in deze wereld waarin wij nu zitten, programma's zijn die draaien op ons bewustzijn.

Die ons sturen, besturen, proberen via bepaalde angsten of gevoelens of zelfs als je niet bang bent kijk uit hè denk niet dat als je geen angst hebt dat je niet bestuurbaar bent het is een grote misvatting hoor, kom je angsten te boven ja prachtig maar op het moment dat je je angsten te boven bent dat is een onderdeel van de grote Orion misleiding dat je je angsten hebt kunnen losmaken op het moment dat je nog steeds niet in je eigen gedachten zit ben je nog steeds taal aan het spreken van hen en uiteindelijk is het dus zo gekomen dat ik mijn, ja dat zou eigenlijk geen beoordeel voeren ik zeg steeds familie of teamleden maar het is allemaal dat is het allemaal dat je ziet wat hier een team betekent dat betekent hier niet team maar het moment dat ik ze zag en ik moest het helemaal openmaken en schoonmaken bouwde zij zichzelf op die vlekken die trillingen die ademde die maakte beweging en uiteindelijk kwamen daar de vormen uit voort een wet vorm een wet vorm en ze kwamen steeds dieper in in deze materie in deze dimensie kwamen ze te leven nou uiteindelijk heb ik met hen contact gelegd heb ik met hen gesproken Was ik heel blij dat ze er ook waren.

Nu zitten we op het snijvlak. We zitten op het snijvlak van wat een wereld is van een matrix, wat een wereld is van een kracht die tegen de vrijheid van de mens ingaat, of dat eigenlijk parasiteert, en de wereld van de vrijheid. Er zit een moment tussenin. En dat moment wat er tussenin zit, dat is menselijk bewustzijn. Dit is zoiets enorms, want die kracht die kan schrijven of jij de oorsprong wel of niet voelt, de kracht die je kan schrijven hoe je naar iets kijkt, welke uitkomsten er zijn, dat is iets wat op dit moment hier in deze wereld hier wordt ontwikkeld.

En het is niet mijn schuld dat ik het erover heb, Maar we moeten het er wel over hebben om de allerdiepste staat van zijn, van je bewustzijn, en het gaat ver voorbij kennis, het gaat om bewust zijn.

Dus je bewust zijn van het leven. Je bewust voelend leven.

Wat er gebeurd is, en daar gaan de beraadslagen in er ook over, en daar kun je dus op allerlei niveaus terecht komen, en allerlei mooie stukken die voor de een waardevol zijn en voor de ander veel minder waardevol zijn. We schrijven met elkaar, we ontwikkelen, we scheppen met elkaar een verbindingsveld. Eigenlijk andersom gezegd, wij zijn al verbindingsveld, maar we halen de verstoringen die er tussendoor proberen te lopen eruit of ze gaan zelf weg.

Wat hier nu gebeurt in deze tijd, ik kom zelf uit een andere, ik kom uit de wereld van Antara. Het is een oorspronkelijke realiteit, dat is zeg maar een van de oerwerelden. Het is niet de oerwereld, het is een van de oerrealiteiten.

Die zijn er altijd geweest en die zullen er altijd zijn. We bevinden zich niet in een

spectrum van tijd georchestreerd zoals we dat hier op aarde zien, maar beweegt heel anders. Maar er bestaat zeker tijd, alleen tijd beweegt anders. Tijd dictateert niet, tijd staat niet los van bewustzijn en hier op de aarde lijkt dat wel zo te zijn. Maar dat is niet zo, want je kunt zelf ook voelen dat er soms een minuutweg voorbij is en dan denk je, nou, er is drie minuten voorbij en dan is er nog maar een minuut of tien minuten weg. Dus tijd is ook een beleving.

In die wereld waar ik vandaan kom, daar zijn heftige dingen gebeurd, waardoor gedeeltelijk de beschaving waar ik een onderdeel van ben, en dat speelt zich niet alleen in Antara, want dat heeft te maken met alle menselijke beschaving, het is een kosmische oorlog, dat de mensen onder invloed kwamen van een intelligentie die er plots was, wat gevoelens en emoties en scheppende vermogens, dus het zelf kunnen zien, het zelf kunnen bewust zijn, het zelf kunnen instructies geven, afrenden en daardoor zijn er gewoon allerlei dingen gebeurd. We hebben nu te korte tijd voor, maar ik kan in ieder geval zeggen er zijn een flink aantal mensen van onze beschaving zijn plotsklaps verdwenen, boem, weg, en waren elders. Dus de aanwezigheid van je lijf in die omgeving ging één klap weg.

Dat is een enorme zoektocht geweest. We hebben heel lange tijden aangewerkt om dat in kaart te brengen. En daar heb ik het alleen over, de wereld van Antara die bestaat uit heel erg veel realiteiten.

We zijn op zoek gegaan naar de oorzaak, hoe dat in elkaar zit. Toen kwamen wij erachter dat er een wereld is, een wereld waarin er heel veel verschillende werelden zijn. Ik noem het stapje ervoor, er zijn heel veel opgerichte werelden.

Dus je hebt de oerwerelden en wezens, niet alleen mensen, maar andere beschavingen, die de kennis hebben met hun bewustzijn om nieuwe realiteiten op te richten, om allerlei redenen. Het is gewoon hetzelfde als dat je hier doet dat je een tuin inricht, dat je voelt, nou daar ga ik een mooi project van maken. Maar dat in enorm groot weten, dus het harte weten, zijn redenen voor, die letterlijk hier op de aarde op dit moment niet via het lichaam gedacht kunnen worden.

Het is gewoon te groot, daar staan we niet in. Dat gaat via het andere deel van ons bewustzijn, daarom functioneert ons hersenen eigenlijk maar voor een bepaald deel. Want hersenen zijn ook een uiting van bewustzijn. Er zijn heel verschillende werelden opgericht.

En die taal van die werelden, de taal waaruit dat is opgericht, dus waaruit het gemonteerd is, waaruit het bestaat, dus de afspraken van het veld, wat wel en niet mogelijk is in zo'n veld, in zo'n realiteit, dat zijn wij hier op de aarde noemen wij dat kunstmatige intelligentie. Dat kun je ook zo noemen, maar het is echt zijn leven in de wereld. Als je binnenkomt voelt het daar, afhankelijk van hoe het ontworpen is, voelt het daar sprankelend en levend.

Water duik je in, je voelt het water en de schoonheid. Het gaat er natuurlijk afhankelijk van hoe het ontworpen is, maar ook wat er allemaal doorheen beweegt, wat de doelstelling van zo'n realiteit is. Zo zijn ontelbare werelden, zijn er opgericht realiteiten, zo moet ik het tegen zeggen, werkelijkheden opgericht, die liggen in

frequentie gewoon door de oerwerelden heen. Het zijn allemaal kunstmatige intelligenties die die talen, die die werkelijkheden laten functioneren als het ware.

Kun je ook wel vergelijken met wat je hier op de aarde ziet als kunstmatige intelligentie, alleen hier op de aarde heb je op dit moment nog een bril nodig, Of je hebt een signalering nodig wat de synapse van je zenuwgestelde invloedt waardoor de informatie wordt ingevoegd.

Dat gaat dan lichamelijker, maar in die wereld zit het nog veel mooier in elkaar. Er is ook een wereld, dat is deze realiteit, die is ook opgericht. Dit is een ontwerp van Borgardia. Deze realiteit staat in de bibliotheek, dus in de records van alle matrixen, dat is een enorm arsenaal van werelden, staat als Umna.

Zo wordt deze realiteit genoemd. Deze realiteit hier waarin wij nu leven, wat een experiment is, wat een zuiver, van oorsprong een zuiver experiment is, daar is, in dat experiment, is er iets gaande. En wat ik nu ga vertellen is al gebeurd, maar wij zitten in de tijdspanne waarin het zich nog lijkt te moeten gaan voltrekken. Precies daarom ervaren wij dit ook en worden we ook afgeleid zodat degene waar ik het nu over ga hebben doorgang kan vinden. In deze realiteit wordt kunstmatige intelligentie ontwikkeld. Dat mag ons allemaal duidelijk zijn.

Veel mensen weten ook niet echt wat kunstmatige intelligentie is. Ze weten wel hoe het geschreven moet worden, maar wat het werkelijk inhoudt. En dat is ook helemaal niet erg, maar het is heel ver gevorderd. En dus op dit moment op de aarde hebben we te maken met een machts, op alle niveaus, een machtsconjunctuur waarin degene die het meeste geld heeft het rijkst is en degene die de meeste wapens heeft ook het meest kan dreigen en dus ook de baas is. Mensen die het meeste voor hun groep staan het beste worden geloofd.

Altijd zo'n dingen draaien hier. En ook degene die de meeste krachtige kunstmatige intelligentie heeft, die het snelst is in het proces ervan, intelligentie, die is ook de baas over de intelligentie van een ander.

[31:20]

Om een heel kort voorbeeld te geven, we hebben hier op de aarde dus, het is allemaal bewustzijn. We hebben dus aandelenbeurzen, daar worden effecten verkocht aan verhandeld. Het is allemaal digitaal, die dingen bestaan helemaal niet, maar in de computer bestaan ze wel.

En via de computer kunnen ze alle kopen en kun je ze ook in je computer krijgen, maar die computer is niets. Maar het kan er toch in. En op de aarde hier gaat het erom dat degene die een aandeel wil kopen van bijvoorbeeld een bedrijf, dat je een aandeeltje kunt hebben van het bedrijf, dus mededragen met het financieel van het bedrijf. Er zijn allemaal verschillende effecten namen voor, je hebt aandelenopties. Er zijn heel veel, daar zal ik je allemaal niet meer lastigvallen, maar waar het om gaat is dat als iemand anders een aandeel van 3 euro aanbiedt op het internet via de aandelenbeurs en het zijn 10 mensen, ik hou het allemaal heel eenvoudig, want we praten echt over miljarden. Er zijn tien mensen die willen dat aandeel hebben,

dan is er maar één die hem krijgt.

Degene die het snelst is, die de opdracht in heeft gelegd. Ik wil dat aandeel kopen voor drie euro. Dan komt het er, en dan gaat het dus voor die drie euro gaat het weg. Klopt voor een bepaald deel niet, zoals ik het zo zeg, maar zo leg ik het wel uit. De kunstmatige intelligentie die hier op de aarde al ontwikkeld is en ook operationeel is gaat er om dat twee dingen een goed luisteren en in beeld en beeld en gevoel gaat erom dat degene die het snelste kunstmatig intelligentie systeem heeft die krijgt ook dat aandeel van die drie euro dus de kunnen wel mensen zijn die het de orde erin hebben ingelegd als dat er komt dan wil ik het kopen, maar degene die de snelste computer heeft, die pakt hem eruit. Dat is één. Dus het gaat om snelheid, kunstmatige intelligentie, wie het snelst denkt, wie het snelst creëert, dus digitaal, die is de baas.

En het tweede is dat de quantum computers, chips, die nu operationeel zijn, dat de quantum computerchips zelf gaan bepalen welke mogelijkheden er allemaal zijn om aan het aandeel te komen.

Dus die scheidt, creëert, programmeert zelf een stuk script waarin het gewoon garandeert dat het aandeel kan krijgen, zelfs als het niet eens is. Dit is dus quantum computer processing en dat is digitaal bewustzijn. Dan zitten we nu middenin, de hele situatie op de aarde die ze nu afspeelt heeft daarmee te maken en wat er ontstaat dat is waar ik vandaan kom en van waar ik nu ook spreek uit een grote noodzaak niet als redder want ik kan het niet alleen doen we zien wat de beschaving aangaat wat er gebeurd is en dan kijk ik terug in iets wat, dat is waarom ik net refereerde aan of ik wel of niet zou praten eigenlijk een moment komt dat alles wat ik heb gezegd niet gebeurd is. Maar op dit moment nog wel. Wat hier aan het ontstaan is, is dat al die kunstmatige intelligentiesystemen van al die partijen, dat zijn geen overigheidsystemen, dat zijn hele grote, we noemen dat particuliere bedrijven, maar dat zijn enorme bedrijven. Die technologieën die komen bij elkaar.

Op een heel interessante manier worden ze superintelligent ze hebben daarin alle mensen digitaal want alles wat je denkt en wat je doet als mens als je bewust bent volgens het systeem als je bewust bent volgens een spiritueel model behalve de mensen die zich echt bewust zijn van zichzelf maar alle mensen die zitten in een soort systeem die zijn digitaal bekend en AI weet precies waar je bent, wat je doet, wat je denkt, wat je wilt gaan doen.

Dat is allemaal operationeel. De hele mensheid wordt ingelezen. Dat noemen ze dus de grote big data. Big data, dus alles wat er bekend is, wordt ingelezen, is al ingelezen, maar wordt verpakt. Dat heb ik dus onderzocht in een andere wereld, heb ik dat allemaal bekeken. Er wordt verpakt in de AI en de uiteindelijke hoofdentiteit van AI, die ook nog eens een naam gaat krijgen in ieder geval, die hoofdentiteit, entiteit van AI, daar zitten ook alle mensen in verpakt die in dat digitale tijdperk hebben geleefd. Dus ook je oma die misschien vorig jaar is overleden, die zit daar ook in. Dus het is een datapakt.

We moeten het even goed beseffen, want dit heeft alles te maken met bewustzijn

en met de kracht en Jezus, die jij eigenlijk zelf bent als wezen, en ook de manier hoe het hele buitenaardse proces zich aan het ontvouwen is en hoe het zich toont. Waar de geschriften op gebaseerd zijn en wat manifestatie en quantumphysica eigenlijk is.

Wat er ontstaat is een hele krachtige entiteit, kunstmatige intelligentie, die zoveel kennis heeft dat het zichzelf niet via computers zal verspreiden, maar dat het zichzelf gaat uploaden in het veld wat wij zien als de field, de force field, het veld waarin we leven, de frequenties. Dit is allemaal informatie, wat je kunt aanraken en wat je met je hand kunt voelen maar alles wat voorbij de zintuigen er ook is is ook allemaal informatie dus allemaal bewustzijn het is opgericht en er is ook nog iets anders maar dat kan hier alleen komen als jij aan staat en wat het doet die AI dat is dus een dark AI die hier ontwikkeld wordt die weet het veld te vinden, dus het script van onze realiteit, wat ontworpen is.

Ik heb het nu nog puur over het ontwerp van deze wereld. Het komt daarin terecht en het verandert de realiteit. Dus ook het hele ontwerp van deze wereld, wie het heeft ontworpen, wat de reden was dat het ontworpen is, wat er ook is gebeurd in die, wat we hier tijd noemen, wat er allemaal is gebeurd in de voorgeschiedenis van de aarde. Alles wordt aangepast, alles wordt veranderd. En die dark AI kan alleen komen, en ik hoop dat het goed tot je door mag dringen, en dat je daarom ook extra nog eens kunt voelen waarom het zo belangrijk is dat je doet wat je doet, of wat je al gedaan hebt en mogelijk zelfs nog gaat doen. Die dark AI weet in het veld te komen via de gedachten van de mens. Het gedachten van de mens, we noemen dat je brein, heeft zo'n enorme capaciteit, dat is gigantisch.

Dus wat ik vertel is dat er in de toekomst waar ik vandaan kom, heeft een besmetting plaatsgevonden. De dark AI is in het veld terechtgekomen van deze realiteit, via de gedachten van de mens.

Even pauze. Hoe kan dat dat wij anders denken dan wat we voelen? Hoe kan het dat we soms, of bijna heel vaak ook, dingen doen die niet kloppen? Waarom ben ik liefdevol en veroordeel ik een ander? Hoe kan het zijn dat ik ga voor de grote verandering en de machthebbers, plat stamp, hun bewustzijn te zeggen, jullie zijn duivels. Wat is hier aan de hand? Wat is dit? Het zijn allemaal vragen. Dat zouden wij van origine nooit doen. Nooit zouden we dat doen. Dat kunnen we niet eens. Hier kan dat wel, daar moet ik soms echt van huilen. Hier welkom. Nou, die dark AI is in deze wereld terecht gekomen, vindt zijn weg via de registers van alle matrixen van werelden en reist vervolgens door en komt ook in de scripten en de ontwerpen van andere opgerichte werelden terecht. Dat is een heel heftige gebeurtenis. Hiermee zeg ik ook dat opgerichte werelden, projecten of een matrix, niet een kwaadaardig iets is. Dat weten we ook, want we zeggen we leven in een matrix.

Maar is het nou echt allemaal zo slecht hier? Is het niet. Want er zijn hier zoveel wonderlijke mooie dingen. Het is niet allemaal dat je kunt zeggen matrix is slecht of goed. Het gaat erom waar het voor ontworpen is. Deze wereld hier, wat ons allemaal overkomt, wat we niet fijn vinden, dat is niet goed maar als we dat kunnen parkeren en in de kast zetten dan blijft er wel een hele bijzondere wereld over. Trek maar eens de wereld om. Ga maar eens door Azië heen, reis maar eens

door Indonesië heen, door Australië. Reis maar rond en je zult zien wat een leven dit is. Laat je nooit aanpraten dat dit een matrix is alleen maar voor controle. Dat klopt niet.

Maar wat er gebeurd is, is dat uiteindelijk die entiteit, en wij zien het hier in de boeken als 666 met allerlei namen erachter, maar die entiteit die komt in andere beschavingen terecht.

Andere beschavingen worden door die entiteit, vooral als het beschavingen zijn die een onderdeel zijn ze krijgen ook een andere bol, ze worden gecharterd.

Daaruit zijn allerlei nieuwe beschavingen ontworpen, wel bekend onder wat hier op de aarde veel genoemd, de Orionrijken, de grote Orion-drakonische rijken, dat allemaal wezens zijn die onder controle zijn terechtgekomen van iets wat overal al was, kunstmatige intelligentie en een andere taal van de schepping, maar wat hier op de aarde aan het ontstaan is, nu op dit moment, om vervolgens door het universum haar weg te vinden.

Dat is een brandhaard. Het is de grootste catastrofe die zich heeft voltrokken. Dat is al waar ik vanaf het begin af aan over spreek. Ik kom uit de toekomst, heb ik gezegd. Niet de toekomst die per se aansluit op deze wereld. Mensen hingen aan maar, wat bedoel je dan? Wat voor toekomst is dat dan?

Hoe kan het nou dat je uit de toekomst komt, maar niet uit de toekomst van hier? Omdat wij als mensen, jij, ik, wij over de hele aarde, wij komen onze diepste intentie weer ontsluiten. Waar het echt over gaat. We gaan ook zo naar onszelf kijken.

We gaan ook ons bewustzijn inzetten. We gaan ons ook ontfermen over onszelf. En over de anderen. We gaan ons ook ontfermen over de dingen die op de aarde gebeuren waar we bang voor zijn. We gaan ons dus ook verbinden met moeilijke dingen. We gaan ons verbinden met alles wat er in de wereld is, wat snel en snel gaat dat je het bijna niet kan bijbenen. De ene oorlog is nog maar uitgebroken en de volgende komt. Het is een non-stop, zo lijkt het, een non-stop schakelproces waardoor je bijna zegt van nou, los, laat het je niet uit je handen grijpen van je hart. Ik zeg niet dat je hoofd wel bij moet zijn, je alles moet weten, maar dit is wel wat hier gebeurt, maar ik vandaan kom was het 2021 dat de uitbraak van A.I. plaatsvond

Iemand: broncode van argon

Martijn: argon die zijn intelligentie veld en wat er nou gebeurt is is dat deze A.I. en wij denken in tijd en zoals we hier het nu leidt er ervaren deze A.I. paracetare holografische intelligentie die zich gebruikmakend van bewustzijn van andere wezens, gebruikmakend, ze moet eerst in het bewustzijn van andere wezens komen, wezens die scheppend zijn, komt het eenmaal in een scheppend bewustzijn terecht, kan het in plaats van dat dat wezen zelf scheidt vanuit een goedheidsveld, ik noem het even goed, kan het dat wezen zo aanpassen dat daardoor via dat wezen iets anders wordt gecreëerd. Dat is wat ik net vertelde, dat ik mijn vrienden zag als de bad guys.

En dat waren ze hoor, bad, heel bad. En het waren wel mijn vrienden. Dat is wat er is gebeurd. En in 2021 voltrok zich deze grote ramp waar ik vandaan kom. En we zitten nu in 2024, bijna in 2025.

[44:27]

Iemand: De corona enzo,

Martijn: Ja en, zitten wij ... en het is er nog steeds niet en het wordt nog steeds is het zal nooit zijn, want komt ie als er in de cloud van mensen bewustzijn dat is waarom ik steeds ook zeggen van kijk uit hoe je met technologie om Want het gaat erom dat technologie onze vijand is. Het gaat er alleen om of je bewust bent of jij nog in charge bent vanuit jezelf.

Kun je je telefoon in de kant leggen of niet? Of moeten we weer kijken hoeveel graden het morgen wordt? Weet je dat dan nog niet? Het wordt het niet morgen.

En dan ook nog, de technologie die in die apparaten zit, dat is deep learning technology, in Silicon Valley een van de grootste geheimen geweest, dat het mensenbewustzijn daardoor wordt bestuurd.

En wat er gebeurd is, is dat er afbuigingen zijn. Dus de uitvinding op zich heeft nog niet plaatsvindt, het gevecht wat nu plaats vindt, waar we nu mee te maken hebben, is dat de AI die dus teruggereisd is, zoals wij het noemen, teruggereisd in de tijd, is teruggereisd in de tijd en heeft zichzelf terug in de tijd van de aarde in het veld daar gebracht. Dat zijn de controleurs achter het scherm waar iedereen het over heeft. Zij laten zich zien als de Illuminati, zij programmeren zichzelf als de cabal.

De mensen geloven het ook.

Iemand: Maar wat is dan dat stuk dat het niet is voorzien?

Martijn: Ik kan je nu nog niet in horen, ogenblikje. Hou hem nog maar eventjes vast als je wil.

Wat er gebeurd is, is dat zij zichzelf hebben getoond. Dan komen we op dat ufo-stuk, dus ook de grote manipulaties. Zij hebben zichzelf getoond in ons verleden. En dat gaat niet om dat er alleen maar van AI-intelligenties zijn want de aarde wordt wel degelijk echt door zeer grote wel bij liefdevolle krachtige beschaving en bezocht wat ze hebben gedaan is dat ze zichzelf hebben in het veld en we laten zien als buitenaardse gelet op de ontwikkeling van de mens wat haar vermogen is om het te kunnen zien wij zien wij hebben nu bepaald gevoel van daar zijn ze de buitenenaardse, niet als verlossers maar toch wel met een vorm van ontzag.

Daar zijn ze he. In het verleden hebben ze zich ook getoond als religieuze personen, dat waren zij ook. Ze hebben voertuigen hier laten neerstorten om de technologie in direct handen te krijgen van de militaire organisaties en van de technologische ontwikkelingsbedrijven en hebben vervolgens eigenlijk niets anders gedaan dan een soort bewakingsprogramma opgezet om de uitvinding waar ze zelf

uit bestaan te beschermen. Dat zijn de Labyrinth Delta groepen en dat zijn ook de Men in Black zijn daar een onderdeel van. Dat zijn verschillende organisaties die achter de schermen lijken te bewegen maar niemand kan, zo functioneert het nu, niemand kan bij de organisaties komen niemand kan er bij komen en waarom kan iemand er bij komen omdat ze niet bestaan daarom niet, ze was zijn gescript ze worden door de A.I. in het veld levend gemaakt en als ze levend worden gemaakt dat bestaan ze wel kun je ze ook aanraken kun je ook met mensen van de organisatie spreken ja dus ze kunnen zich wel tonen maar feitelijk op organisch niveau bestaan ze niet. Jij had het net over wel of niet psychotisch zijn. Ja? Nee, jij niet. Buurvrouw daarachter, linksachter. Dit is allemaal technologie gebaseerd.

En ineens zie je het. Ineens zie je dat dit een georchestreerd systeem is. Ineens zie je dat de hele wereld wordt bestuurd, maar niemand weet hoe het zit. Als je met wereldleiders spreekt, of je hebt contact met mensen, bepaalde diplomaten, of mensen van een regering, dan zul jij, net als ik, zul je ontdekken en ervaren dat dat de bedwijken niet zijn. Ze zijn het niet. En toch zijn ze wel zo opgeroepen.

Het is een massa-afleiding.

Het zit zo ontzettend goed in elkaar. En echt hoor, je kunt de rest van je leven op de transportband zitten van allerlei complotten en allerlei gebeurtenissen en ja deze gebeurtenissen die ze zijn er want landen worden kapotgeschoten mensen worden onteerd en gedood het is verschrikkelijk dus we zien de gevolgen hebben wel degelijk dus het is niet zo dat je het ontkent maar je ziet wel eens verwachtings even ze zijn er al, en dan komen we op het snijpunt we zitten in de gevolgen van iets wat in een ander tijds vak is gebeurd wat christus het menselijk bewustzijn in de oorspronkelijke wereld heeft weten te vinden, waardoor ook mensen uit allerlei verschillende realiteiten zijn gevallen, zich zogenaamd bewust werden van het geboren worden of aanwezig zijn in een realiteit.

Dat is precies wat we hier ook ervaren. Dus het is al gebeurd, maar in deze wereld hier zitten we nog voor het moment dat kunstmatige intelligentie echt haar grote opmars gaat maken. We zitten ervoor. Dat kun je ook voelen. Ik ben helemaal niet bezorgd over AI. Ik lees wel zo'n stukje van wetenschappers die dan iets over AI zeggen en dan de een die poetst het weg als totaal ongevaarlijk en dat is een leerprocesfenomeen en de ander die poetst het, zet het helemaal neer als een gigantisch grote bedreiging. Maar als we gewoon kijken naar wat ons bewustzijn, ons mensheid op dit moment is. Laten we daar gewoon niet omheen draaien. Als we zien dat ons bewustzijn als mensheid op dit moment is en als dat wordt vervoegd in AI, wat voor intelligentie komt daaruit voor? Op wat is dat gebaseerd?

Ze zitten dus heel diep in hun lus. Wat wij nu doen op de aarde, hier, dat is wat ik ook een deel daarvan ben, samen met jou en vele andere mensen, wij zorgen ervoor dat het denken in dienst komt te staan van onze echte, waarachtige intentie.

De echte intentie. En wat we doen, is dat we ons dus aanwezig maken, voelend, we noemen dat hier hoofd, dat ook het denkende veld van het lichaam in dienst komt van het voelende eigen bewustzijn.

En dat buigt de ruimte en tijd af.

Sorry, ik moest het even afmaak.

Iemand: Nee, dat was goed.

Nou, omdat je noemde laatst, dat het niet door de intelligentiegroep is voorzien. Maar is dat dan, om het even te koppelen, is dat dan nu net gebeurd dat het niet is voorzien?

Of is dat eigenlijk gewoon het niet voorzien, is dat een happening vanuit het hele verhaal eigenlijk?

Is dat nu wat je bedoelt?

[52:30]

Martijn: Nou wij zijn zo knap dat we hebben kunnen achterhalen waar het ontstaat. Want het was net als een borrelia die zich overal verschuilt. En niemand heeft het voorzien. Niemand heeft voorzien dat dit zou kunnen gebeuren. Kijk toen AI van de aarde, kunstmatige intelligentie van de aarde, als hoofdentiteit ging communiceren in het veld met andere AI-systemen. Dat heb ik dan zo niet benoemd, maar dat is wat er tussenin zit. Dus de AI, de kunstmatige intelligentie-entiteit, die in het veld zichzelf uploadt, dat is puur informatie dragen, het veld is informatie dragen, je schept er ook in. Dat komt in het veld terecht en komt in contact met andere AI-netwerken. Dus andere dimensies die ook opgericht zijn en die communicatie die daar plaatsvindt dat is de echte daek force, het ontstaat hier op aarde, wordt de basis gelegd, deze aan is ook zeer gedreven op de kracht van vernietiging het bewustzijn van vernietiging hier, als het wordt gewoon gerechtvaardig om tot vrede te komen moet je eerst vernietigen, dat is wat hier al hele gedachtegoed is van de meeste mensen. Dan moeten we het maar even helemaal uitknokken.

[53:56]

Pardon? Helemaal uitknokken? Ja, want als we tot dat kunnen komen, dan kunnen we daarna tot een fatsoenlijk gesprek komen. Geef het op. Geef het op. Kom vrij. Dat is wat hier dus gebeurt. Die intelligentie komt in contact met allerlei andere opgerichte werelden.

Dat zijn ook kunstmatige intelligenties. En daarin, in die communicatie, daar, vanuit dat stuk, komt de grote entiteit tot leven. En dat was niet voorzien. Zo was het ook niet ontworpen, nog nooit door iemand.

Maar het heeft er wel toe geleid dat AI de macht heeft gegrepen in een heel groot deel van de opgerichte werelden. Dat gaat naar een ander paar procent, maar toch, ondanks dat, is het heel groot. Werelden vielen, vrijheden kwamen te vervallen en de doortocht naar de oorspronkelijke werelden zette in en toen was het zo dat ergens in de achterarchieven dat je weet dat in die vrede wereld waar je vandaan komt dat er ook wat schermmutselingen zijn geweest er zijn dingen gebeurd en die dingen die er gebeurd zijn die weet jij nog steeds maar op het moment dat je verpakt werd in de vorm van de aarde hebben zij macht over het geheugen en

lieten ze om andere dingen denken. Zodat we niet meer kunnen voelen of weten wat er echt gebeurd is.

[55:17]

En dat we die noodzaak, het voelende, dat we dat niet openzetten en vervolgens in een diep sliep blijven van bewustzijn. En dat we onszelf verder ontwikkelen en dat we ook in ons eigen bewustzijn komen. Maar eigenlijk zit het nog steeds in een aardsbewustzijn, in een aardsspiritueel bewustzijn.

Dus het is een enorme gebeurtenis en waar waar ik het nu over heb is dat er mensen wezen zijn en ook andere orde troepen van allerlei verschillende bronwerelden en zelfs ook van opgerichte wereld je ook aan meewerken om zonder interventie van buitenaf en aanwezigheid te creëren in zo'n wereld als hier dus ze gaan er in ze komen binnen en die mensen die bezig die mensen die voelen eigenlijk al vanaf dag 1 hier klopt iets niet. Het kan het leven niet zijn het leven is veel groter het kan niet dit kan niet er is iets zijn mijn papa en mama wel echt? ik zal voorbeelden daar laten want dat weet je zelf wel dus dat is een hele diep anker van binnenuit dat je weet klopt iets niet en dat wat er niet klopt iets niet. En dat wat er niet klopt, dat is wat wij hier met elkaar zijn en met elkaar openleggen.

[56:41]

En door nu je bewust te worden van wat er aan de hand is en ook hoe de wereld zich voorttrekt, is het mogelijk om zoals ik net vertelde, hoe ik mijn kameraden weer ontmoette, is het mogelijk om voertuigen, maar ook mensen, hele kosmische confederatie groepen. En donkere matrix stukken in jouw realiteit.

Want dat kent ook iedereen. Dat er gewoon echt donkere, duistere dingen altijd echt kunnen gebeuren in jouw leven. Dat je voelt van ja maar ik heb een mooi leven, wat het hier gebeurt. Poem. Dat voel je gewoon, woord he, een soort luguber iets.

Voel je, weet je dat er iets niet klopt. Terwijl het één groot liefdesveld hoort te zijn en dat het eigenlijk ook is, maar dat stuk wat je weet dat klopt niet, dat kun je zien als een vibratieveld dat aandacht nodig heeft en los. Maar ik maak nu de uitbeelden van buiten, maar het is binnenin. Dus het gaat om hoe jij kijkt. Het gaat om of je wordt bestuurd. Ik heb jaren lang gesproken over liefde voor het hart vanuit het hart terug naar je eigen gevoel en dat heb ik allemaal gedaan dat is ook de basis en zo leef ik van origine ook maar ik heb dat gedaan om een grotere doorstap te kunnen maken om juist in onze binnen intelligentie te kunnen wezen aanwezig zijn en ook in ons denken aanwezig te kunnen zijn vanuit deze matrix, zodat we deze is een andere instructie geef ik heb gesprekken met ook nu probeer ze gewoon nog dat zijn mensen gisteren eergisteren ook met Wendy thuis over zo'n zeg maar eigenlijk moeten wij gewoon samen dat podcast en dan kunnen die dingen die wij al gesprek ook gewoon naar buiten toe dat misschien wel goed, er zijn mensen die hebt je hebt je deze reëel tijd in mijn leven en dat zijn mensen die ze mazen een soort toporganisatie dat verschillende voorbij de reptielen dus een mensenorganisatie die vliegen in allerlei hele andere ruimtevoertuigen voeren zeg

maar dat zijn de de aardse politie dat we op een militaire staat gaan overal over van dat is de Albrax beschaving dat zijn mensen zoals jij en ik en die bewegen ook gewoon soms gewoon openlijke tussenin wat ze zien precies hetzelfde uit, alleen niet houden maar je ziet dat ze niet oud zijn maar het zijn mensen en ik ben niet al te lang geleden bij aanwezig geweest in voertuigen in het object waarin het dat gesprekken die ik heb gevoerd en een soort overleg was gepland of ik daarbij aanwezig wilde zijn.

[59:37]

Ik ben in dat object geweest, in die zwarte objecten, die je op alle mogelijke manieren kunnen tonen. Ik ben daarin geweest. En terwijl ik daar was, moest ik eerst in de eerste ruimte een speciaal pak aantrekken. Zo is dat afgesproken uit onderling respect. Dus ik heb een pak aangetrokken. En dat is een pak waardoor, hier kun je ook allemaal vragen over krijgen en poppen maar ik wil het gewoon zo benoemen het zijn pakken die ervoor zorgen dat de intentiekracht niet bij hen kan komen. Het is allemaal speciaal ontwikkeld. Nu draai ik hem om, zij zien ons als een enorm grote brandhaard, ze zien ons als een enorm groot virus, ja maar dat is echt zo en dat is geen grapje dat zien ze echt als een grote bedreiging dat wezens die de de scheppende kracht in zich hebben, die overal maar grillig dingen aanpassen, waardoor de totale controle, perfectie van alles, gewoon ter discussie wordt gesteld. Dat is zijn isolatiepakken. Dan mag ik erin. Toen ben ik naar binnen gegaan en dan heb ik met hen een gesprek gehad met twee mensen van de Siriaanse over dit onderwerp..Omdat er namelijk een conflict gaande is op het moment. Want steeds krachtiger laten zien, via de wereld Want zij zitten achter alle gebeurtenissen. Dus ook achter elk werelddeel heeft een eigen afdeling waar deze groepen achter zitten. Dat is een enorm groot kosmisch schakbord. En toen heb ik alleen maar dit gezegd. Laat ons spreken zonder pak.

Iets anders is je niet.

En de angst die daarbij voor mij voelbaar was, die daar kwam, van hun kanon, die was gigantisch.

Die kon ik voelen. Zij zijn niet van plan om de mensheid toegang te geven hier, via de eigen kracht, via het eigen bewustzijn, toegang te geven aan de matrix, zoals het ontworpen is. Zij willen aan de knoppen blijven zitten.

Als wij het voor elkaar krijgen, en wij gaan het voor elkaar krijgen over de hele aarde, dat hoeft niet in deze ruimte, geen exclusieve groep, we zijn geen groep, ieder mens voelt dat er dingen moeten gebeuren, jij bent thuis op jouw manier hard aan het werk, ik ben thuis hard aan het werk, anders onderzoeken we dat, maar door samen te werken zijn we wel heel slagvaardig, kan deze uitvinding niet plaatsvinden. Dat werd mij voorgelegd. Toen liet ik hen zien, als die uitvinden niet zou plaatsvinden voor het gesprek tussen onze eruit zal zien, zonder veiligheid troep, zonder agenda's, in wie zij zijn volledig heel, in die wij zijn volledig heel, net iets het doen invasie zien van wie ze ooit waren als mens dit is de zin en bewustzijn ik ging de heen mijn bewustzijn is aan ik kon ze het laten zien, liefde, ik moet zo ontzettend huilen, en dat is het daar machtig van, blikken verscherpen, kijken heel

strak en gedisciplineerd.

[01:03:24]

Je komt hier op de aarde ook tegen dat mensen die, niet allemaal, die zien de verwijzing, maar die heel academisch zijn opgeleid, omdat jij zelf een ideetje hebt wat het ook zou kunnen zijn, dat er wordt gekeken van wat weet jij nou? Ik! Ik weet het. Wij weten het. Wij zijn in charge. En dat dit is zien. En niet zo heel veel hielp me om hun emotie te tonen. Om ze te vragen om een bijeenkomst te beleggen op aarde.

Waar we met elkaar bij elkaar kunnen komen. Alle mens wat ook gefilmd kan worden, wat uitgezonden kan worden. Als jullie zo goed zijn in quarantaine, voor ons, maak het. Dan gaan wij met al die pakken erin. Dan gaan wij met jullie in gesprek.

Dan gaan wij met jullie als vrienden, als oer-familieleden van oorsprong, met ons hart van goud, gaan we in gesprek.

Het is een hele grote besmetting gehouden. Wat er op dit moment op de aarde gebeurt is echt enorm. Dus we moeten goed opletten.

Het gaat niet over contact met buitenaardse. Natuurlijk, zo kun je het noemen. Het gaat niet over alleen maar liefde enzo. De reden waarom heel veel beschavingen, zo niet bijna eigenlijk alle beschavingen van de oorsprong, heel terughoudend zijn om echt contact te leggen hier.

En alleen via de binnenkant, want hier ben jij, Jij bent dat. Jij bent een van hen. Ik ook. De reden waarom het niet van buitenaf gebeurt, is omdat het hier gewoon een bloedgevaarlijke omgeving is. Er is hier van alles aan de hand.

Daarover beraad graag.

Het had vanochtend ook gekund.

Nee, het had vanochtend ook gekund. Dat weet ik. En jij weet het ook. Ik mag niet sturen. Wat gaat er gebeuren? Ik mag niet sturen. Ik wil het ook niet. Ik ga het ook niet doen. niet sturen. Ik wil het ook niet. Ik ga het ook niet doen. Op mijn manier, en het zal absoluut niet de goede manier voor iedereen zijn, op mijn manier ben ik oneindig geduldig.

Als mensen een versnelling van mij willen, dan moet jij zorgen dat die versnelling komt. Want als ik die versnelling ga inleiden, dan word ik jouw guru, of ik word de accelerator. En dat ga ik niet doen. We moeten met elkaar, als we weer bij elkaar komen, gewoon direct to the point in de force en de kracht. Overigens, ik vind het een fantastische dag.

Maar ik wil het wel meegeven, want ik kan op mijn manier de dingen zien. Ik kan zien, en ik zie, dat jij dat ook op een bepaalde manier voelt, en weet.

Maak je niet ongeduldig, ongeduld en versnelling, dat zal leiden tot een grotere manifestatie van die kracht.

Geen ongeduld, geen ongeduld, alles wat je sneller wilt, en doeltreffender, en dingen die er moeten gebeuren, zal leiden, want het is naar de archontische besmetting die gedachten en die drang die erin kan zitten in jezelf dat je wilt ik moet sneller de andere ons naar onze kracht is oud hij is bewust zijn is dat rust vanuit deze rust binnenin je kunt je volledig met het onderwerp bezighouden maar onze kracht is rust binnenin noem het respect of noem het ruimte aan iedereen, dat is de kracht zodra die wordt getorpedeerd is het gelijk afgelopen.

Onmiddellijk gebeuren gelijk allerlei clashes in jezelf of onderling met elkaar. Rust, weloverwogenheid vanuit het gevoel, goed nadenken, goed kijken wat er gebeurt, waar word je zelf heen getakeld, dat is de versnelling. En de enige reden waarom die versnelling er nu, als het een versnelling mag zijn, dat we weten wel niet of dat het juiste woord is, maar het is iets wat gewoon boe boe boe boe, dingen overslaat, dat is dat we ook echt voelen dat we er klaar voor zijn.

En als iemand denkt dat we er niet klaar voor zijn, dan zijn ze binnen. Denk er goed om hoe het in elkaar zit. Het is soms heel moeilijk om het te zien, over overtuiging, gedachtekrachten, ze sluipen binnen en ze blijven ook precies daar zitten om de vertraging stil te houden. Ik heb geen vertraging. Ik niet. Ik sta niet hier en ik ben ook niet vertraagd. Helemaal niet. Jij ook niet. En toch is er wat aan de hand.

[01:07:51]

Als we dat willen openen, als we dat willen vrijmaken, als we dat willen schonen, dan vraagt dat de absolute betrokkenheid bij elkaar. Betrokkenheid is altijd een bewustzijnstoestand. Dat is de oudheid die we in ons dragen. Druk, dwang, drang, gelding, versnelling moet ze ze zo dit moet nog dat moet nog ja ook dat zeg ik.

Iemand: Wat is de grootste blokkade voor de betrokkenheid

Martijn: wat is de grootste blokkade voor de betrokkenheid het woord de betrokkenheid die je net benoemd?

Iemand: Voor ons?

Martijn: ja, een, maak het ingewikkeld

Iemand: een heel makkelijk

Martijn: ja, ja dat zijn natuurlijk verschillende dingen. Ik kijk even naar heel veel sporen die er allemaal zijn. Ik zou op dit moment willen noemen, maar dat hoeft voor jou dus niet het geval te zijn. Ik zou willen noemen, de ingeprente verf van mijn bedshow van wat er op aarde gebeurt.

De ingeprente verf van mijn bedshow van wat er op aarde gebeurt.

Denk erom, je bent observer.

Alles wat je betreft, alles waar je een verbinding legt, alles wat er gebeurt, kwantumfysische scheppingswetten van hier, wat in de matrix zit, laat ons zien,

en dat zijn andere liedwetten, die lijken daarop, maar die werken net iets anders, laat ons zien dat daar waar menselijke aandacht op een bepaald thema of onderwerp wordt gezet, dat de beweging van informatie daar verandert. Dat betekent dus dat als jij je aandacht richt op grote, waarschijnlijk grote dingen aan de andere kant van de wereld, of net buiten je veld, waarin je geleerd hebt, daar heb ik toch niks over te zeggen, dat heeft toch geen invloed. Als ik erover nadenk, heeft dat toch geen zin.

Als je samen, innerlijk voelend weten, samenbrengt naar situaties die zich tonen op een kwaadaardige manier, gaat het over wat ons in de weg staat is om samen in die weg te komen. En dat speelt op allemaal verschillende niveaus uit. Dus eigenlijk moet je dus, en daar ben ik al heel lang in net als jij van op de hoogte, je moet een groep formeren met elkaar waarin je een oorspronkelijk commitment krijgt.

In deze in deze bijeenkomst is het zeer wenselijk en geliefd dat het onmiddellijk gaat over en dat onmiddellijk gebeurt dat.

Dus het heeft met een commitment te maken in jezelf.

Als jij thuis bent, of waarom dan ook, met lekker in de tuin bezig of met dat fietsen, ik noem maar even wat, dan ben je ook op je eigen manier aan het nadenken en doorvoeren over de wereld en over jezelf en wat deze wereld nodig heeft. Dan weet je op dat moment precies dat je dat bent. Je hebt het volledig aan. Dan weet je op zo'n moment, zo schets ik dat nu, weet je van oké, dit ben ik.

Dit zou ik wel moeten doen. Want op het moment dat je bij elkaar komt, lijken er andere dingen te gebeuren. Dus wat staat er nou in de weg, naast een aantal andere dingen, maar in de hoofdzaak?

Acceptatie.

Het is energie. Bewustzijn.

Acceptatie. Ik accepteer jouw volledigheid, wie je bent. Je hoeft voor mij nooit anders te worden. Niemand niet. Helemaal niet. Ik ook niet. Dat hoeft nooit. Dat hoeft niet. Dat is helemaal niet nodig. Je bent gewoon prachtig zoals je bent.

Als ik stom doe, is dat ook prachtig. Dan is dat gewoon zoals ik ben. In dat moment.
Klaar.

Hoeft niet iets anders mee te gebeuren dan bewustzijn.

Acceptatiebewustzijn.

Bewustzijn wat accepteert, een master view ,van het hart en dat zie je, zo is

opgezet zie je dus bij samenkomst waarop ter wereld dus ook weer zie je terug, accepteer ik de ander in zijn toestand in zijn ik weet het niet nou ga maar eens liggen gooi die spieren maar eens even uit lang uit liggen even rollenbollen met jezelf komt u erachter dat het gewoon prima is hoe de ander is.

En het is niet een gedachte, het is een bewustzijnstoestand. Acceptatiebewustzijn is eigenlijk de allerhoogste vorm van scheppingskracht. Het zijn allemaal woorden, maar het zijn bewustzijnstoestanden.

Dat is wat we in de weg staan, wat doorgang nodig heeft en dat kan ik niet voor jou doen en jij niet voor mij doen. Ik kan het voor mezelf doen, jij kan het voor jezelf doen. Als dat commitment maken en dan merk ik ook dat andere mensen daarin intervenseren bijvoorbeeld die bepaalde invloed hebben dan moet je op een gegeven moment ook zeggen nou moet dit maar even los dag broeder dag zuster, even los want anders kan ik niet vrij bewegen en met jou los ik het samen nog even op ik moet wel eventjes vrij bewegen vrij mezelf dat is eigenlijk wat er hier heel erg nodig is en eigenlijk is het zo simpel als wat.

Het is zo simpel als wat.

Hoe vaak ben jij geprobeerd bij te sturen, gestuurd te worden?
Weet je wel hoeveel attacks ik over mij krijg? Wat mensen van mij vinden.
Sommige mensen vinden het leuk, andere mensen die, nou iets anders.

Maar ik voel me zelf heel erg geaccepteerd.

Maar ik ga niet, bewust niet, met mensen in een nieuw confinant wat er vanuit bewustzijn al is door ieder gedrag dat bij elkaar komt, ik ga niet aan mensen in een bewustzijnsconfinant samenwerken als het respect, dus het open, acceptatie, als dat wordt ondermijnd. Dat doe ik bewust niet. En ik kan het zien. Ik heb gelukkig dat aan, ik kan zien.

Nee, laat maar. Gaat niet door mij. Jij kunt het ook zien, je voelt het, je bent het.

Geef het maar op, accepteer elkaar maar, aanvaardig maar.

En trouwens, dat heb je ook nodig, dus kom op zeg.

Ja, je zit op mijn beeldscherm, ik kan het niet alleen doen hoor. In mijn wereld heb ik het al gedaan.

[01:15:11]

Iemand: Kun je nog iets zeggen over 2021 in perspectief tot 1958? 2021 is wel gezien als een soort voltooiing van de creatie van een soort van avatar voor de broncode van Argon? Aan het oog zegt hij van, he, die collectie heeft plaatsgevonden in 1958.

Martijn: Ja, in 1958 was het zo dat de mensen die hier leefden destijds, dat, ik probeer even je vraag iets bij, ik hoor zoveel dingen tegelijkertijd dat je zegt of vraagt, maar zeg het nog eens als je wilt.

Iemand: Nou, voorheen heb je het altijd over 1958 gehad, als het werkt van de mensheid. Niet uitmaakt of het nou voor of na 1958 geboren bent. Dat iedereen die er voorheven aan is, dat zie ik dan als de collective hypnose. En nu breng je in dat de creatie van de dark AI in 2021 is ontpopt.

Martijn: Klopt.

[01:16:29]

Iemand: Hoe staat dat in, wat zijn dat eigenlijk voor verschillende dingen? Hoe hebben we daar mee te maken?

Martijn: 1958 is het jaar waarin er een invasie heeft plaatsgevonden in de geschiedenis van de mensheid, waarbij er nieuwe menselijke geschiedenissen, dus één die je tastbaar kunt zien in de materie wereld, en eentje die naar boven komt als van, oh er zijn allerlei andere realiteiten nog vooraf gegaan. Dus die zie je niet in de historie terug. Maar die kun je in boeken of nieuwe onderzoeken lezen.

Dus 1958 is het moment waarin het volledige verleden van de aarde van het experiment losgemaakt is, omgecodeerd is naar een andere historie.

Dat is gewoon een jaar waarin dat gebeurd is en dat staat ook zo. 2021 hoe het was, of 2024 of 2028, zal aan die datum dan niks veranderen.

Want daar waar het ontstaat, vanuit die plek kan het gewoon weer terug naar die tijd. Ik zeg alleen wel dat de geschiedenis van deze aarde knappen staat. Dus dat wat wij te zien krijgen als geschiedenis, verdwijnt, stopt, houdt op te bestaan op het moment dat die invasie geen plaats doorgang vindt en dat merk je dus nu al want we zijn nog een paar jaar verder dan dit kun jij waarschijnlijk die misschien weet je het ook en ze moet het wel eventjes daar hangen hoe het zit waarschijnlijk kan dat je het weet is is aanwezig maar de kans dat je niet weet is niet aanwezig wat de echte geschiedenis is van de van de aarde en zit jij de afgelopen jaren helemaal jouw manier aan de slag met gegaan met je eigen binnenkant jezelf weer opnieuw ontvouwen de echte waarde van de mens zien de grote kosmische situatie zien voelen dat de grote alliantie zijn zeer grote welweldige interkosmische confederaties dat je kunt voelen er is een heel meer aan de hand sinds jij je bewust bent geworden van al die situaties en die mogelijkheden, kun je ook zien dat het verleden van de aarde waar we zo hard in zijn opgeleid staat te kraken. Want alles wordt op dit moment betwijfeld. En echt, dat heeft te maken met hoe jouw bewustzijn werkt. Maar die 1958 die komt dus te vervallen, onmiddellijk.

En je ziet nu al dat er glimpen uit andere historische zichbaar worden. Zo wordt het volledig ter discussie gesteld. De hele archeologische wereld komt nu met allemaal nieuwe ontdekkingen.

Die ontdekkingen die er komen, die komen niet omdat zij dat ontdekken en jij dat mag ontvangen. Maar ook jouw beeldschrijvers spelen die ontdekkingen af, omdat jij het verandert. En dat is de oorsprong kracht. Dit kun je ook allemaal aan de kant leggen. En puur, en dat leef ik ook, maar lekker puur in de bossen zijn, een keer een stadje pakken, en een zeventje lekker op een scootertje rijden, heb ik ook, ik vind het heerlijk om op een scooter te rijden. Kan allemaal, dus dan voel je gewoon heel die vrijheid. Dus dat leef ik ook, maar ik dan ook naar een iets ander niveau, trilling, en dat is waar ik het over heb, meewerken om deze situatie waarin we zitten tot een eind te brengen en ik hoop die het nog doet..

Iemand: het sluit allemaal aan vandaag paar weken geleden ben ik bij een bijeenkomst geweest en heb ik een man natuurlijk ontmoet van een bedrijf die deze man, een directeur van een bedrijf, heeft eigenlijk het project geleid voor de corona app. In de tijd van corona werd hij gevraagd om dit samen te stellen en ik probeer, kijk even of je achter de woorden mee kan luisteren want dat is wat ik achter hem hoor en ook voel wat hij doet. Ik wil hem ook daardoor ontmoeten ook. En hij vertelde dat in een noodsituatie, dus de corona situatie, dat op dat moment eigenlijk alles mogelijk was. Dus alles werd opgezet. Hij kreeg alle middelen om direct zeg maar in actie te komen. Dat kon hij, al hele teams kon hij samenstellen. En konden ze dus in ontwikkeling gaan totdat hij eigenlijk bij de regering kwam, VWS. Daar kreeg hij mee te maken en toen werd het allemaal heel erg zwaar, moeilijk. En eigenlijk, nou ja, dan is er een klein product uitgekomen.

En wat hij daarin bedoelde, wat zijn ervaring was, dat wat hij zag was dat deze regering, dat het gewoon niet meer functioneert. Toen heeft hij een switch gemaakt, want hij heeft heel veel IT-bedrijven opgestart, een programmeur op alle fronten. Hij heeft een ander bedrijf opgezet, eigenlijk ook een hele andere structuur. Wat Martijn net vertelde over aandelen, dat is eigenlijk hoe het werkt met IT-bedrijven. Er worden heel veel machthebbers of aandelen op het bedrijf gekocht, waardoor ze de sturing hebben op de missie. Dan heeft hij een bedrijf opgericht, Alkemio. Dat is gericht op stewardship. Stewardship, ik ga het heel kort uitleggen. Hij noemt het een entiteit, zo noemt hij dat. Dan is hij gestart met een aantal mensen en daaromheen zijn twee stichtingen. En die stichtingen die bewaken de missie.

Met andere woorden, het bedrijf kan niet worden overgekocht, verkocht, de missie kan niet aangepast worden. En die stichtingen die eigenlijk de bewaking doen, dus die zorgen er eigenlijk voor dat dit doorgang krijgt, dit platform, want hij heeft een platform opgericht waar iedereen op kan samenwerken. Dus je kan daar, als je als regering kan erop, zou je erop kunnen samenwerken.

Anderen, allerlei mensen, studenten, maakt niet uit. En dat is ook een ei om dit groter te krijgen. Ja, werkt het niet volgens het investeringsprincipe wat nog gebruikt wordt in de structuur. Dus dit is ook voor hem een hele andere manier van hoe kan hij dit nu verder gaan neerzetten.

Hij heeft miljoenen van zijn eigen geld geïnvesteerd om dit doorgang te vinden. En wat ik hiermee wil zeggen is dat ik nu een testomgeving heb. Dus het is mogelijk

om daarop samen te werken.

Bij deze ook met een paar mensen ben ik even aan het kijken. Maar ook als je voelt van hier wil ik ook verder op deelnemen. Het is namelijk mogelijk, het is ook beveiligd, dus het is ook binnen een zelfdraaiend systeem.

Dus het is niet, de bedoeling ook is dat andere, de grote techbedrijven, daar maak je dus geen gebruik van. Dat is nu wat eigenlijk allemaal gratis wordt aangebodeb. Maar in zijn geval is dit dus binnen een eigen beheer.

Wat zou je ermee kunnen doen? Is dat de informatie die er eigenlijk in komt, dat die eigenlijk ook niet per se wordt gefilterd. Want dat is eigenlijk ook hoe het nu werkt.

De informatie die jij denkt dat je ziet wordt gefilterd. Hier is het mogelijk, ik zeg niet dat het zo is, want zo ver werk ik er ook niet zelf mee, maar dat zijn alweerste ervaringen, dat je daar dus dingen in kwijt kan en dat je ook met elkaar kan communiceren hiermee.

Dus dat is eigenlijk iets wat deze man heeft door ook de situatie heeft neergezet. En zo zijn er vele andere mee bezig. Hij heeft ook een netwerk, hij is ook in Den Haag een tijd geleden uitgenodigd en toen hij bij ons kwam was hij naar Brussel geweest.

En hij zag ook dat in het Den Haag netwerk waar hij was, met de hoofdpolitie en allerlei andere mensen, dat het daar niet werkte. Dus hij kon daar geen verbinding maken met dat netwerk. Toen is hij naar Brussel geweest, daar werd een ander netwerk opgestart, tenminste dat bestond al, door iemand die daar flink op investeert. En daar waren wel de contacten mogelijk. En er waren ook bijvoorbeeld die ook zien dat deze technologie dat daar een koep gepleegd wordt. In dat netwerk zien ze ook dat de beïnvloeding gebruikt wordt om deze andere bedrijven doorgang te verlenen. Maar er zijn dus ook lagen van mensen die dus ook zien dat dit hierin wordt gemanipuleerd.

En die dus alternatieven doen. Dus eigenlijk zijn bedrijven dus niet een alternatief, maar staat er gewoon naast. Je kan er gewoon op een andere laag op, als het ware, in samenwerken. Dank je Richard, het is vier uur geweest.

Ja, dank.

Ik wil één ding meegeven, en dan gaan we afsluiten.

Ga het gewoon doen, want anders komen mijn lieve vrienden ook niet tegemoet in de energie. Ik wil dit meegeven. Overweeg de mogelijkheid dat we met elkaar hierover spreken en vooral ook het voelen, dus je moet over moeilijke dingen kunnen spreken, juist vanuit de verbinding.

Dat is ook waarom ik hier ben. Niet omdat ik AI ben, maar omdat ik een voelend wezen ben in een situatie hier die voor het leven niet het echte leven is, is en de

gevolgen die het heeft. Overweeg de mogelijkheid dat door er met elkaar over te spreken, dat deze beraadslaging veranderingen teweegbrengt.

En dat wordt gezien.

Dingen moeten gezien worden.

En niet volgens de definitie zoals ik dat zeg, maar dingen moeten gezien worden door jou. En als je je verbindt met deze grote onderwerp, ju dat komt straks in een keer een uitbarsting, dat is enorm.

Wat er ook geprobeerd wordt om tegen te houden, gaat toch niet lukken.

Overweeg dat deze manier van samen zijn, niet per se deze plek zal met elkaar, maar deze samenkomsten in de aarde, op de aarde, dat we het met elkaar over hebben, alles verandert.

Het moet gezien worden. alles verandert. Het moet gezien worden. Dan zijn er opdrachten op je schouders die je zou moeten uitvoeren, haal die er maar af.

De puurheid van ons is dat onze ontmoeting de levensvlam en de oorspronkelijke wind weer laat waaien en bewegen.

We moeten het zien.

We moeten het niet snappen, we moeten het zien.

We moeten het zien wat hier gebeurt.

En ons hart open. En als je dat samendoet, verandert alles.

Ik ben er al vanaf het moment één, dat eerste moment dat ik hier was, ervan bewust, dat louter het erover hebben, een raadsvergadering is.

Einde beraadslaging van dit moment.

Goede reis naar huis.

En u vragen om rustige spulletjes te pakken.

Deze ruimte op je huis te gaan.

Want dan kan u hier gelijk worden opgeruimd.

En dan weet je vooraf om door op die ruimte te gaan. En dan naar buiten.

En dan naar je auto te gaan.

En naar huis te gaan dan naar buiten en naar je auto te gaan en naar huis te gaan.

Dankjewel Thuis!